

ผู้วินิจฉัย

บทที่ 1

คนยูดาห์กับคนลิเมโอนชนะ

กษัตริย์อาโดนีเบเซก

และคนคานาอัน

1 บัดนี้ หลังจากการสิ้นชีวิตของโยชูวา ต่อมาลูกหลานของอิสราเอลทูลถามพระเยโฮวาห์ โดยทูลว่า “ใครจะขึ้นไปก่อนสำหรับพวกข้าพระองค์เพื่อต่อสู้กับคนคานาอัน เพื่อต่อสู้กับพวกเขา”

2 และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “ยูดาห์จะขึ้นไป ดูกิจิต เราได้มอบแผ่นดินนั้นไว้ในมือของเขาแล้ว”

3 และยูดาห์กล่าวแก่ลิเมโอนพี่ของตนว่า “จงขึ้นมากับข้าพเจ้าในส่วนแบ่งของข้าพเจ้า เพื่อพวกเราจะได้ต่อสู้กับคนคานาอัน และข้าพเจ้าจะไปด้วยพร้อมกับท่านเช่นกันในส่วนแบ่งของท่าน” ดังนั้นลิเมโอนจึงไปกับเขา

4 และยูดาห์ก็ขึ้นไป และพระเยโฮวาห์ทรงมอบคนคานาอันและคนเปริสซีไว้ในมือของพวกเขา และพวกเขาได้ประหารคนของคนเหล่านั้นในเมืองเบเซกหนึ่งหมื่นคน

5 และพวกเขาได้พบอาโดนีเบเซกในเมืองเบเซก และพวกเขาต่อสู้กับท่าน และพวกเขาสังหารคนคานาอันและคนเปริสซี

6 แต่อาโดนีเบเซกหนีไป และพวกเขาไล่ตามท่าน และจับท่านได้ และตัดนิ้วหัว

แม่มือของท่านและนิ้วหัวแม่เท้าของท่านออกเสีย

7 และอาโดนีเบเซกกล่าวว่า “กษัตริย์เจ็ดสิบองค์ ซึ่งหัวแม่มือของตนและหัวแม่เท้าของตนถูกตัดออก ได้รวบรวมอาหารของตนอยู่ใต้โต๊ะของข้าพเจ้า ข้าพเจ้าได้กระทำการอย่างไร พระเจ้าก็ทรงตอบแทนข้าพเจ้าอย่างนั้น” และพวกเขานำตัวท่านมายังเยรูซาเล็ม และท่านก็สิ้นชีวิตที่นั่น

8 บัดนี้คนยูดาห์ได้ต่อสู้กับเยรูซาเล็มและยึดนครนั้นได้ และฟาดฟันนครนั้นด้วยคมดาบ และเอาไฟเผานครเสีย

9 และภายหลังคนยูดาห์ลงไปเพื่อต่อสู้กับคนคานาอัน ผู้อาศัยอยู่ในแดนเทือกเขา และในภาคใต้ และในหุบเขา

10 และยูดาห์ไปต่อสู้กับคนคานาอัน ผู้อาศัยอยู่ในเฮโบรน (บัดนี้ชื่อของเมืองเฮโบรนแต่ก่อนคือคีริยาทอารบา) และพวกเขาได้ประหารเซชัย และอาหิมาน และทัลมัย

11 และจากที่นั่นเขาไปต่อสู้กับชาวเมืองเดบีร์ และชื่อของเมืองเดบีร์แต่ก่อนคือคีริยาทเสเฟอร์

12 และคาเลบกล่าวว่า “ผู้ใดที่โจมตีเมืองคีริยาทเสเฟอร์และยึดเมืองนั้นได้ ข้าพเจ้าจะยกอัครสาวกบุตรสาวของข้าพเจ้าให้เป็นภรรยาแก่ผู้นั้น”

13 และโอทนีเอลบุตรชายของเคนัสผู้เป็นน้องชายของคาเลบ ยึดเมืองนั้น

(1) กตว 27:21; ยชว 17:12 (2) ปฐก 49:8-9; วว 5:5 (3) ยชว 19:1; วนฉ 1:17
(4) 1 ซมอ 11:8 (7) ลนต 24:19; 1 ซมอ 15:33 (8) ยชว 15:63 (9) ยชว 10:36
(10) ยชว 14:15 (11) ยชว 15:15 (12) ยชว 15:16-17 (13) วนฉ 3:9

ได้ และท่านยกอัครสาวกบุตรสาวของตนให้เป็นภรรยาแก่เขา

14 และต่อมาเมื่อนางมาถึงเขาแล้ว นางได้ชวนเขาให้ขอร้องนางจากบิดาของนาง และนางก็ลงจากหลังลาของนาง และคาเลบพูดกับนางว่า “เจ้าต้องการสิ่งใด”

15 และนางตอบท่านว่า “ขออวยพรลูกสักอย่างหนึ่งเถิด ด้วยว่าพ่อได้ยกแผ่นดินภาคใต้ให้ลูกแล้ว ขอยกน้ำพุต่าง ๆ ให้ลูกด้วย” และคาเลบก็ยกน้ำพุบนเหล่านั้นให้แก่นางและน้ำพุล่างเหล่านั้น

16 และลูกหลานของคนเคไนต์ พ่อตาของโมเสส ได้ขึ้นไปจากนครแห่งต้นอินทผลัม พร้อมกับคนยูดาห์เข้ามาในถิ่นทุรกันดารแห่งยูดาห์ ซึ่งอยู่ในภาคใต้ของอาราด และพวกเขาไปและอาศัยอยู่ท่ามกลางประชากรเหล่านั้น

17 และยูดาห์ไปกับลิเมโอนพี่ของเขา และพวกเขาได้ประหารคนคานอันที่อาศัยอยู่ในเศฟัท และทำลายนครนั้นเสียอย่างสิ้นเชิง และชื่อของนครนั้นถูกเรียกว่าโฮรมาร์

18 ยูดาห์ได้ยึดเมืองกาซาพร้อมกับเขตแดนของเมืองนั้นด้วย และเมืองอัสเคโลน พร้อมกับเขตแดนของเมืองนั้น และเมืองเอโครนพร้อมกับเขตแดนของเมืองนั้น

19 และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับยูดาห์ และเขาได้ขับไล่ชาวแดนเทือกเขาให้ออกไป แต่ไม่สามารถขับไล่ชาวหุบเขานั้นออกไปได้ เพราะคนเหล่านั้นมีรถม้าศึกที่ทำด้วยเหล็ก

20 และพวกเขาได้ยกเมืองเฮโบรนให้แก่คาเลบ ตามที่โมเสสได้กล่าวไว้ และท่านจึงขับไล่บุตรชายทั้งสามคนของอานาคให้ออกไปเสีย

คนเบนยามิน

มิได้ขับไล่

คนเยบรูสออกจากเยรูซาเล็ม

21 และคนเบนยามินไม่ได้ขับไล่คนเยบรูสผู้อาศัยอยู่ในเยรูซาเล็มให้ออกไป แต่คนเยบรูสอาศัยอยู่กับคนเบนยามินในเยรูซาเล็มจนถึงทุกวันนี้

22 และวงศ์วานของโยเซฟนั้น พวกเขาได้ขึ้นไปต่อสู้กับเมืองเบธเอลด้วย และพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับพวกเขา

23 และวงศ์วานของโยเซฟส่งไปเพื่อสอดแนมเบธเอล (บัดนี้ชื่อของนครนี้แต่ก่อนคือลูส)

24 และเหล่าผู้สอดแนมเห็นชายคนหนึ่งออกมาจากนครนั้น และพวกเขากล่าวแก่เขาว่า “ขอแสดงแก่พวกเรา พวกเราขอร้องท่าน ทางเข้านครนี้ และพวกเราจะแสดงความเมตตาต่อท่าน”

25 และเมื่อชายคนนั้นได้แสดงทางเข้านครให้แก่พวกเขาแล้ว พวกเขาก็ฟาดฟันนครนั้นด้วยคมดาบ แต่พวกเขาได้ปล่อยให้ชายคนนั้นและครอบครัวทั้งสิ้นของเขารอดไป

26 และชายคนนั้นเข้าไปในแผ่นดินของคนฮิตไทต์ และสร้างนครขึ้นนครหนึ่ง และเรียกชื่อของนครนั้นว่าลูส ซึ่งเป็นชื่อของนครนั้นอยู่จนทุกวันนี้

(14) ยชว 15:18-19 (15) ปฐม 33:11 (16) กตว 10:29-32

(17) กตว 21:3 (18) ยชว 11:22 (19) ยชว 17:16, 18 (20) กตว 14:24; ยชว 14:9

(21) ยชว 15:63; วนฉ 1:8 (22) วนฉ 1:19 (23) ปฐม 28:19 (24) ยชว 2:12, 14

คนมนัสเสห์กับเผ่าอื่น ๆ

มีชัยชนะเหนือเมืองต่าง ๆ บางส่วน

27 และมนัสเสห์ไม่ได้ขับไล่ชาวเมืองเบธชานพร้อมกับบรรดาเมืองของนครนั้นให้ออกไป หรือชาวเมืองทาอานาคพร้อมกับบรรดาเมืองของนครนั้น หรือชาวเมืองโดร์พร้อมกับบรรดาเมืองของนครนั้น หรือชาวเมืองอิบเลอัมพร้อมกับบรรดาเมืองของนครนั้น หรือชาวเมืองเมกิดโดพร้อมกับบรรดาเมืองของนครนั้น แต่คนคานาอันยังอาศัยอยู่ในแผ่นดินนั้น

28 และต่อมาเมื่อคนอิสราเอลเข้มแข็งแล้ว พวกเขาได้เกณฑ์คนคานาอันให้ทำงานโยธา แต่ไม่ได้ขับไล่พวกเขาให้ออกไปเสียอย่างสิ้นเชิง

29 และเอฟราอิมไม่ได้ขับไล่คนคานาอันผู้อาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ให้ออกไป แต่คนคานาอันยังอาศัยอยู่ในเมืองเกเซอร์ท่ามกลางพวกเขา

30 และเศบูลุนไม่ได้ขับไล่ชาวเมืองคิโรนหรือชาวเมืองนาหะโลลให้ออกไป แต่คนคานาอันยังอาศัยอยู่ท่ามกลางพวกเขา และกลายเป็นคนถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

31 และอาเซอร์ไม่ได้ขับไล่ชาวเมืองอัคโคให้ออกไป หรือชาวเมืองไซดอน หรือชาวเมืองอัคลาบ หรือชาวเมืองอัคซิบ หรือชาวเมืองเฮลบาห์ หรือชาวเมืองอาฟิก หรือชาวเมืองเรโหบ

32 แต่คนอาเซอร์ยังอาศัยอยู่ท่ามกลางคนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น เพราะว่าพวกเขาไม่ได้ขับไล่คนเหล่านั้นให้ออกไปเสีย

33 และนัฟทาลีไม่ได้ขับไล่ชาวเมืองเบธเซเมชหรือชาวเมืองเบธานาทให้ออกไป แต่เขาอาศัยอยู่ท่ามกลางคนคานาอันชาวแผ่นดินนั้น แต่อย่างไรก็ตามชาวเมืองเบธเซเมชและชาวเมืองเบธานาทกลายเป็นคนถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธาสำหรับพวกเขา

34 และคนอาโมไรต์ได้ผลักดันคนคานาอันเข้าไปในภูเขา ด้วยว่าคนเหล่านั้นไม่ยอมให้พวกเขาลงมายังหุบเขา

35 แต่คนอาโมไรต์ยังอาศัยอยู่ในภูเขาเฮเรสในเมืองอัยยาโลนและในเมืองชาอัลบิม ถึงอย่างนั้นมือของวงศ์วานของโยเซฟก็มีชัยชนะ จนคนเหล่านั้นกลายเป็นคนถูกเกณฑ์ให้ทำงานโยธา

36 และอาณาเขตของคนอาโมไรต์เริ่มต้นตั้งแต่ทางขึ้นไปยังเขาอัครับบิม ตั้งแต่ศิลาโนนและเรื่อยขึ้นไป

บทที่ 2

ชาวแผ่นดินคานาอันที่ไม่เชื่อพระเจ้า

เป็นบ่วงแร้วแก่คนอิสราเอล

1 และทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์ได้ขึ้นมาจากกิลกาลถึงโบคิม และกล่าวว่า “เราเป็นผู้ทำให้พวกเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์ และได้้นำพวกเจ้าเข้ามาในแผ่นดินซึ่งเราได้ปฏิญาณไว้แก่บรรพบุรุษของพวกเจ้า และเราได้กล่าวว่า ‘เราจะไม่หักพันธสัญญาของเรากับพวกเจ้าเลย

2 และพวกเจ้าต้องไม่ร่วมเป็นพันธมิตรกับชาวแผ่นดินนี้ พวกเจ้าต้องฟังทำลายนครบรรดาแท่นบูชาของพวกเขาลงเสีย’ แต่

(27) ยชว 17:11-13; 21:25 (29) ยชว 16:10; 1 พกษ 9:16 (30) ยชว 19:10-16

(31) ยชว 19:24-30 (32) สดต 106:34-35 (33) ยชว 19:32-39 (35) ยชว 19:42

(36) กตว 34:4; ยชว 15:3 (1) ปฐก 17:7-8;อพย 20:2; 23:20; ลนต 26:42, 44 (2) พพย 7:2; 12:3

พวกเจ้าไม่ได้เชื่อฟังเสียงของเรา ทำไมพวกเจ้าทำเช่นนี้เล่า

3 เหตุฉะนั้นเราจึงได้กล่าวด้วยว่า ‘เราจะไม่ขับไล่พวกเขาออกไปจากต่อหน้าพวกเจ้า แต่พวกเขาจะเป็นเหมือนเสี้ยนหนามอยู่ในสีข้างของพวกเจ้า และพระต่าง ๆ ของพวกเขาจะเป็นบ่วงแร้วแก่พวกเจ้า’”

4 และต่อมา เมื่อทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวคำเหล่านี้แก่บรรดาลูกหลานของอิสราเอลแล้ว ประชากรก็ส่งเสียงของพวกเขาขึ้นและร้องไห้

5 และพวกเขาเรียกชื่อสถานที่นั้นว่า โบคิม และพวกเขาได้ถวายเครื่องสัตวบูชาที่นั่นแด่พระเยโฮวาห์

6 และเมื่อโยชูวาได้ปล่อยประชากรไปแล้ว ลูกหลานของอิสราเอลทุกคนได้เข้าไปยังมรดกของตนเพื่อยึดครองแผ่นดินนั้น

7 และประชากรได้ปรณินัติพระเยโฮวาห์ตลอดวันทั้งหลายของโยชูวา และตลอดวันทั้งหลายของพวกผู้อาวุโสผู้มีอายุยืนนานกว่าโยชูวา ผู้ซึ่งได้เห็นบรรดาพระราชกิจของพระเยโฮวาห์ ที่พระองค์ได้ทรงกระทำเพื่อคนอิสราเอล

8 และโยชูวาบุตรชายของนูนผู้รับใช้ของพระเยโฮวาห์ก็สิ้นชีวิต โดยมีอายุได้หนึ่งร้อยสิบปี

9 และพวกเขาฝังท่านไว้ในอาณาเขตมรดกของท่านในเมืองทิมนาทเฮเรส ในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม ทางทิศเหนือของเนินเขากาอัส

10 และคนชั่วอายุนั้นทั้งสิ้นถูกรวบรวมไปอยู่กับบรรพบุรุษของพวกเขาด้วย และอีกชั่วอายุหนึ่งก็เกิดขึ้นภายหลังพวกเขา ผู้ซึ่งไม่รู้จักพระเยโฮวาห์ หรือพระราชกิจทั้งหลายซึ่งพระองค์ได้ทรงทำเพื่อคนอิสราเอล

11 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และปรณินัติเหล่าพระบาอัล

12 และพวกเขาได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์ พระเจ้าแห่งบรรพบุรุษของพวกเขา ผู้ซึ่งได้ทรงนำพวกเขาออกมาจากแผ่นดินอียิปต์ และไปติดตามพระอื่น ๆ ของบรรดาพระของชนชาติทั้งหลายที่อยู่ล้อมรอบพวกเขา และโน้มตัวลงกราบไหว้พระเหล่านั้น และยั่วพระเยโฮวาห์ให้ทรงกริ้ว

13 และพวกเขาได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์ และปรณินัติพระบาอัลและพระอัชทาโรท

14 และความกริ้วของพระเยโฮวาห์ได้พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล และพระองค์ทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของพวกปล้นที่ปล้นพวกเขา และพระองค์ทรงขายพวกเขาไว้ในมือของบรรดาศัตรูของพวกเขาโดยรอบ เพื่อพวกเขาจะไม่สามารถยืนหยัดต่อหน้าบรรดาศัตรูของพวกเขาต่อไปได้

15 พวกเขาออกไปที่ไหนก็ตาม พระหัตถ์ของพระเยโฮวาห์ก็ต่อต้านพวกเขาเพื่อความร้าย ตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสไว้แล้ว และตามที่พระเยโฮวาห์ได้ทรงปฏิ-

(3) กตว 33:55; ยชว 23:13 (6) ยชว 22:6 (7) ยชว 24:31 (8) ยชว 24:29 (9) ยชว 19:49-50; 24:30 (10) 1 ซมอ 2:12 (11) วนฉ 3:7, 12; 4:1 (12) อพย 20:5; พบญ 6:14; 31:16 (13) วนฉ 10:6 (14) ลนต 26:37; พบญ 31:17 (15) ลนต 26:14-26

ญาณไว้กับพวกเขา และพวกเขาก็มีความ
ทุกซึ้งนั้ก

**พระเจ้าประทานพวกผู้วินิจฉัย
เพื่อตักเตือนและ**

ช่วยคนอิสราเอลให้รอดพ้น

16 แต่อย่างไรก็ตามพระเยโฮวาห์ทรงทำ
ให้เกิดพวกผู้วินิจฉัย ผู้ซึ่งช่วยพวกเขาให้
พ้นจากมือของบรรดาผู้ที่ปล้นพวกเขา

17 และถึงอย่างนั้นพวกเขาก็ยังไม่ยอม
ตั้งใจฟังผู้วินิจฉัยทั้งหลายของพวกเขา
แต่พวกเขาไปเล่นซู้กับพระอื่น ๆ และ
โน้มตัวลงกราบไหว้พระเหล่านั้น พวกเขา
ได้หันเหอย่างรวดเร็วออกจากทางนั้นซึ่ง
บรรพบุรุษของพวกเขาได้ดำเนิน โดยเชื่อ
ฟังพระบัญญัติทั้งหลายของพระเยโฮวาห์
แต่พวกเขาไม่ได้กระทำเช่นนั้น

18 และพระเยโฮวาห์ทรงทำให้เกิดพวก
ผู้วินิจฉัยสำหรับพวกเขาเมื่อไร พระเย
โฮวาห์ก็ทรงสถิตอยู่กับผู้วินิจฉัยคนนั้น
เมื่อนั้น และทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจาก
มือของบรรดาศัตรูของพวกเขาตลอดวัน
ทั้งหลายของผู้วินิจฉัยคนนั้น เพราะพระ
เยโฮวาห์ทรงเปลี่ยนพระทัยเรื่องนี้ เพราะ
เหตุเสียงคร่ำครวญของพวกเขาเนื่องด้วย
บรรดาผู้ที่บีบบังคับพวกเขาและก่อกวน
พวกเขา

19 และต่อมาเมื่อผู้วินิจฉัยคนนั้นสิ้นชีวิต
แล้ว พวกเขาก็หันกลับ และทำให้ตัวเอง
เสื่อมทรามไปยิ่งกว่าบรรพบุรุษของพวกเขา
ในการไปติดตามพระอื่น ๆ เพื่อ
ปรนนิบัติพระเหล่านั้น และกราบไหว้พระ

เหล่านั้น พวกเขาไม่ได้งดเว้นจากบรรดา
การกระทำของพวกเขา หรือหันไปจาก
ทางดื้อดึงของพวกเขา

**ชาวแผ่นดินคานาอันที่ไม่เชื่อพระเจ้าได้
ทดสอบความสัตย์ซื่อของคนอิสราเอล**

20 และความกริ้วของพระเยโฮวาห์ได้
พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล และพระองค์ตรัส
ว่า “เพราะเหตุประชากรนี้ได้ละเมิดต่อ
พันธสัญญาของเรา ซึ่งเราได้บัญชาบรรพ
บุรุษของพวกเขา และไม่ยอมตั้งใจฟัง
เสียงของเรา

21 ตั้งแต่นั้นต่อไป เราจะไม่ขับไล่ผู้ใดออก
จากต่อหน้าพวกเขาจากประชาชาติเหล่านี
นั้น ซึ่งโยชูวาเหลือไว้เมื่อเขาสิ้นชีวิตนั้น
ด้วย

22 เพื่อโดยประชาชาติเหล่านั้นเราจะได้
ทดสอบคนอิสราเอลว่า พวกเขาจะรักษา
ทางของพระเยโฮวาห์เพื่อดำเนินในทาง
นั้น ตามที่บรรพบุรุษของพวกเขาได้รักษา
ทางนั้นไว้หรือไม่”

23 เหตุฉะนั้นพระเยโฮวาห์ได้ทรงเหลือ
ประชาชาติเหล่านั้นไว้ โดยไม่ทรงขับไล่
พวกเขาให้ออกไปเสียอย่างรวดเร็ว และ
พระองค์ไม่ได้ทรงมอบพวกเขาไว้ในมือ
ของโยชูวา

บทที่ 3

1 บัดนี้ เหล่านี้เป็นบรรดาประชาชาติซึ่ง
พระเยโฮวาห์ทรงเหลือไว้ เพื่อให้ทดสอบ
คนอิสราเอลโดยพวกเขา คืออิสราเอลคน
ใดซึ่งไม่เคยรู้จักบรรดาสงครามแห่งคา-
นาอัน

(16) สดต 106:43-45 (17) อพย 34:15 (18) ปฐก 6:6; ยชว 1:5

(19) วนฉ 3:12 (20) ยชว 23:16 (21) ยชว 23:4-5, 13

(22) พพย 8:2, 16; 13:3; วนฉ 3:1, 4 (1) วนฉ 1:1; 2:21-22

2 เพียงเพื่อที่คนชั่วอายุทั้งหลายของลูกหลานของอิสราเอลจะได้รู้จัก เพื่อจะสอนพวกเขาให้รู้จักสงคราม อย่างน้อยก็คนทั้งหลายที่แต่ก่อนยังไม่รู้จักสงครามเลย

3 ได้แก่ เจ้านายทั้งห้าคนของคนฟีลิสเตีย และคนคานาอันทั้งหมด และชาวไซดอน และคนฮิไวต์ที่อาศัยอยู่ในภูเขาเลบานอน ตั้งแต่ภูเขาบาอัลเซอร์โมนจนถึงทางเข้าเมืองฮามัท

4 และคนเหล่านั้นอยู่เพื่อให้ทดสอบคนอิสราเอลโดยคนเหล่านั้น เพื่อให้ทราบว่าพวกเขาจะตั้งใจฟังพระบัญญัติทั้งหลายของพระเยโฮวาห์หรือไม่ ซึ่งพระองค์ได้ทรงบัญชาบรรพบุรุษของพวกเขาโดยมือของโมเสส

5 และลูกหลานของอิสราเอลได้อาศัยอยู่ท่ามกลางคนคานาอัน คนฮิตไทต์ และคนอามไรต์ และคนเปริสซี และคนฮิไวต์ และคนเยบุส

6 และพวกเขาได้รับเอาบุตรสาวของคนเหล่านั้นมาเป็นภรรยาของพวกเขา และยกบรรดาบุตรสาวของตนให้แก่บุตรชายทั้งหลายของคนเหล่านั้น และได้ปรนนิบัติบรรดาพระของเขเหล่านั้น

7 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และลืมนพระเยโฮวาห์พระเจ้าของตนเสีย และปรนนิบัติเหล่าพระบาอัลและเสารูปเคารพทั้งหลาย

8 เพราะฉะนั้นพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่งขึ้นต่อคนอิสราเอล และพระ

องค์ได้ทรงขายพวกเขาไว้ในมือของคูช-ริชาอิมกษัตริย์แห่งเมืองเมโสโปเตเมีย และลูกหลานของอิสราเอลได้รับใช้คูช-ริชาอิมแปดปี

ผู้วินิจฉัยโอทนีเอล

ได้ช่วยคนอิสราเอลให้รอดพ้น

9 และเมื่อลูกหลานของอิสราเอลร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ได้ทรงให้เกิดผู้ช่วยให้รอดพ้นคนหนึ่งแก่ลูกหลานของอิสราเอล ผู้ได้ช่วยพวกเขาให้รอดพ้นคือโอทนีเอลบุตรชายของเคนส์ น้องชายของคาเลบ

10 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ได้เสด็จมาบนท่าน และท่านได้วินิจฉัยคนอิสราเอล และออกไปกระทำสงคราม และพระเยโฮวาห์ทรงมอบคูชริชาอิมกษัตริย์แห่งเมืองเมโสโปเตเมียไว้ในมือของท่าน และมือของท่านได้ชนะคูช-ริชาอิม

11 และแผ่นดินได้มีการหยุดพักสี่สิบปี และโอทนีเอลบุตรชายของเคนส์ก็สิ้นชีวิต

เอฮูดาได้ช่วยคนอิสราเอล

ให้รอดพ้นจากคนโมอับ

12 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำความชั่วร้ายอีกในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ได้ทรงเสริมกำลังเอกลอนกษัตริย์แห่งโมอับให้ต่อสู้คนอิสราเอล เพราะว่าพวกเขาได้กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์

13 และเอกลอนได้เรียกคนอัมโมนและ

(3) ยชว 13:3 (5) สดต 106:35 (6) อพย 34:15-16; พญ 7:3-4; ยชว 23:12 (7) พญ 32:18; วนจ 2:11 (8) พญ 32:30; วนจ 2:11 (9) วนจ 1:13; 2:16 (10) กตว 27:18; 1 ซมอ 11:6 (12) วนจ 2:19; 1 ซมอ 12:9 (13) พญ 34:3; วนจ 1:16; 5:14; 2 พศต 28:15

คนอามาเลขให้มารวมกันเข้ากับพระองค์ และออกไป และโจมตีคนอิสราเอล และได้ยึดนครแห่งตันอินทผลัมไว้

14 ดังนั้นลูกหลานของอิสราเอลได้รับใช้ เอกโลนกษัตริย์แห่งโมอับสืบแต่ปี

15 แต่เมื่อลูกหลานของอิสราเอลร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ พระเยโฮวาห์ได้ทรงให้เกิดผู้ช่วยให้รอดพ้นแก่พวกเขา คือเอซูดบุตรชายของเกรา คนเบนยามิน คนถนัดมือซ้าย และโดยท่านลูกหลานของอิสราเอลได้ส่งเครื่องบรรณาการแก่เอกโลนกษัตริย์แห่งโมอับ

16 แต่เอซูดได้ทำดาบสองคมไว้ประจำตัวเล่มหนึ่งยาวหนึ่งศอก และท่านได้เหน็บดาบนั้นไว้ใต้เสื้อผ้าของตนบนต้นขาขวาของท่าน

17 และท่านได้นำเครื่องบรรณาการมายังเอกโลนกษัตริย์แห่งโมอับ และเอกโลนเป็นคนอ้วนมาก

18 และเมื่อท่านได้มอบเครื่องบรรณาการเสร็จแล้ว ท่านได้ส่งเหล่าคนที่หาบหามเครื่องบรรณาการนั้นให้ไปเสีย

19 แต่ท่านเองได้หันกลับจากบรรดาเหมือนหินรูปเคารพที่อยู่ใกล้กาลกาล และทูลว่า “ข้าพระองค์มีข้อราชการลับที่จะกราบทูลแด่พระองค์ โอ ข้าแต่กษัตริย์” ผู้ซึ่งตรัสว่า “เงียบไว้ก่อน” และบรรดามหาดเล็กที่เฝ้าพระองค์อยู่ก็ทูลลาไปจากพระองค์หมด

20 และเอซูดก็เข้ามาเฝ้าพระองค์ และพระองค์กำลังประทับอยู่ในห้องนั่งเล่นชั้น

บน ซึ่งพระองค์มีไว้เพื่อพระองค์เองแต่ผู้เดียว และเอซูดทูลว่า “ข้าพระองค์มีพระดำรัสจากพระเจ้ามาถวายพระองค์” และพระองค์ได้ลุกขึ้นจากพระที่นั่งของพระองค์

21 และเอซูดก็ยื่นมือซ้ายของท่าน และชักดาบนั้นออกจากต้นขาขวาของตน และแทงเข้าไปในท้องของพระองค์

22 และดาบนั้นจมเข้าไปทั้งด้ามด้วย และไขมันหุ้มดาบไว้ จนท่านไม่สามารถชักดาบออกจากท้องของพระองค์ได้ และของโสโครกก็ออกมา

23 แล้วเอซูดออกไปผ่านทางเฉลียง และปิดบรรดาประตูห้องชั้นบนซึ่งพระองค์ไว้ และใส่กลอนประตูเหล่านั้นไว้

24 เมื่อท่านออกไปแล้ว พวกมหาดเล็กของพระองค์ก็เข้ามา และเมื่อพวกเขาเห็นว่า ดุเถิด บรรดาประตูห้องชั้นบนถูกใส่กลอนไว้ พวกเขาจึงพูดว่า “แน่นอนพระองค์กำลังทรงคลุมพระบาทของพระองค์อยู่ในห้องตากลมของพระองค์”

25 และพวกเขาคอยอยู่ช้านานจนพวกเขาละลายใจ และดุเถิด พระองค์ยังไม่เปิดเหล่าประตูห้องชั้นบน ฉะนั้นพวกเขาได้เอากุญแจมาและเปิดประตูเหล่านั้นออก และดุเถิด เจ้านายของพวกเขาได้ล้มลงสิ้นชีวิตอยู่บนพื้นดิน

26 และเอซูดได้หลบหนีพ้นไปแล้วขณะเมื่อพวกเขากำลังคอยอยู่ และผ่านบรรดาเหมือนหินรูปเคารพไป และได้หนีไปยังเศอีราห์

(14) พบญ 28:48 (15) สดต 78:34; วนฉ 20:16

(19) ยชว 4:20 (24) 1 ซมอ 24:3

(25) 2 พกษ 2:17; 8:11

27 และต่อมาเมื่อท่านมาถึงแล้ว ท่านได้เป่าแตรขึ้นในแดนเทือกเขาแห่งเอฟราอิม และลูกหลานของอิสราเอลก็ยกลงไปกับท่านจากแดนเทือกเขา และท่านนำหน้าพวกเขาไป

28 และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงตามข้าพเจ้ามาเถิด เพราะพระเยโฮวาห์ทรงมอบบรรดาศัตรูของพวกท่าน คือคนโมอับ ไว้ในมือของพวกท่านแล้ว” และพวกเขาลงตามท่านไป และยึดบรรดาทำลายข้ามฟากแห่งแม่น้ำจอร์แดนทางด้านฝั่งคนโมอับ และไม่ยอมให้ใครข้ามไปได้สักคนเดียว

29 และพวกเขาได้ประหารคนโมอับเสียในครั้งนั้นประมาณหนึ่งหมื่นคน ล้วนแต่เป็นคนแข็งแรงและเป็นชายฉกรรจ์ทั้งสิ้น และไม่มีใครหนีไปได้สักคนเดียว

30 ดังนั้นคนโมอับจึงถูกกำราบในวันนั้น ให้อยู่ใต้มือของคนอิสราเอล และแผ่นดินได้มีการหยุดพักแปดสิบปี

ผู้วินิจฉัยซมการได้ช่วยคนอิสราเอลให้รอดพ้นจากคนฟิลิสเตีย

31 และหลังจากท่าน มีซมการบุตรชายของอานาห์ ผู้ซึ่งฆ่าคนฟิลิสเตียเสียหกร้อยคนด้วยประดักวัวตัวผู้คนหนึ่ง และท่านได้ช่วยอิสราเอลให้รอดพ้นเช่นกัน

บทที่ 4

ยาบินกษัตริย์แห่งคานาอันได้กดขี่ข่มเหงคนอิสราเอลที่หันหลังกลับ

1 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเย

โฮวาห์อีก เมื่อเยชูตสิ้นชีวิตแล้ว

2 และพระเยโฮวาห์ได้ทรงขายพวกเขาไว้ในมือของยาบินกษัตริย์แห่งคานาอัน ผู้ครอบครองอยู่ในเมืองฮาโธร์ แม่ทัพการทหารของพระองค์คือสิเสรา ผู้ซึ่งอาศัยอยู่ในเมืองฮาโรเซธของคนต่างชาติ

3 และลูกหลานของอิสราเอลได้ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ เพราะว่ากษัตริย์ยาบินมีรถม้าศึกที่ทำด้วยเหล็กเก้าร้อยคัน และพระองค์ได้บีบบังคับลูกหลานของอิสราเอลอย่างรุนแรงถึงยี่สิบปี

ผู้พยากรณ์หญิงเดโบราห์ขอให้บาราคสู้รบกับกองทัพของสิเสราที่ภูเขาทาโบร์

4 และเดโบราห์ ผู้พยากรณ์หญิงคนหนึ่งภรรยาของลัปปิโดท นางได้วินิจฉัยคนอิสราเอลในเวลานั้น

5 และนางอาศัยอยู่ใต้ต้นอินทผลัมแห่งเดโบราห์ ซึ่งอยู่ระหว่างรามัทและเบธเอลในแดนเทือกเขาเอฟราอิม และลูกหลานของอิสราเอลก็ขึ้นมาหานางเพื่อให้ชำระความ

6 และนางส่งไป และเรียกบาราคบุตรชายของอาบีโนอัม ให้มาจากเคเดซันฟทาสิ และกล่าวแก่ท่านว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ทรงบัญชาแล้วมิใช่หรือ โดยตรัสว่า ‘จงไปและเข้าใกล้ภูเขาทาโบร์ และจงพาชายฉกรรจ์หนึ่งหมื่นคนไปพร้อมกับเจ้าจากคนนัฟทาสิและคนเศบูลุน

7 และเราจะชักนำสิเสราแม่ทัพแห่งกองทัพของกษัตริย์ยาบินให้เข้ามาใกล้เจ้าที่

(27) ยชว 17:15; วนฉ 5:14; 6:34 (28) ยชว 2:7; วนฉ 7:9, 15 (30) วนฉ 3:11 (31) วนฉ 2:16; 5:6, 8 (1) วนฉ 2:11, 19 (2) ยชว 11:1, 10; วนฉ 2:14; 4:13 (3) พบทู 20:1; วนฉ 1:19 (5) ปฐก 35:8 (6) ยชว 19:37; 21:32; วนฉ 8:18; สบ 11:32 (7) อพย 14:4; วนฉ 5:21; 1 พกษ 18:40; สดต 83:9-10

แม่น้ำคีโชน พร้อมกับบรรดารถม้าศึก และกองทหารของเขา และเราจะมอบเขาไว้ในมือของเจ้า”

8 และบารัคกล่าวแก่นางว่า “ถ้าท่านจะไปกับข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็จะไป แต่ถ้าท่านจะไม่ไปกับข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าก็จะไม่ไป”

9 และนางกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะไปกับท่านเป็นแน่ แต่อย่างไรก็ตามการเดินทางที่ท่านไปนั้นจะไม่เป็นเพื่อเกียรติยศของท่าน เพราะว่าพระเยโฮวาห์จะทรงขายสิเสราไว้ในมือของหญิงคนหนึ่ง” และเดโบราห์ก็ลุกขึ้น และไปพร้อมกับบารัคถึงเมืองเคเดช

10 และบารัคเรียกคนเศบูลุนกับคนนัฟทาลีให้มายังเคเดช และท่านขึ้นไปพร้อมกับชายฉกรรจ์หนึ่งหมื่นคนที่ติดตามท่านไป และเดโบราห์ก็ขึ้นไปพร้อมกับท่าน

11 บัดนี้เฮเบอร์คนเคไนต์ ซึ่งเป็นของลูกหลานของโฮบบ์ พ่อตาของโมเสส ได้แยกตัวออกจากคนเคไนต์ทั้งหลาย และได้ตั้งเต็นท์ของตนในที่ราบแห่งศานันนิม ซึ่งอยู่ใกล้เมืองเคเดช

12 และบางคนได้สำแดงแก่สิเสราว่า บารัคบุตรชายของอาบีโนอัมได้ขึ้นไปยังภูเขาทาโบร์แล้ว

13 และสิเสราได้รวบรวมรถม้าศึกทั้งหมดของท่าน คือรถม้าศึกที่ทำด้วยเหล็กเก้าร้อยคัน กับเหล่าทหารทั้งหมดที่อยู่กับท่าน ตั้งแต่เมืองฮาโรเซธของคนต่าง

ชาติจนถึงแม่น้ำคีโชน

14 และเดโบราห์กล่าวแก่บารัคว่า “ลูกขึ้นเถิด เพราะวันนี้เป็นวันซึ่งพระเยโฮวาห์ทรงมอบสิเสราไว้ในมือของท่านแล้ว พระเยโฮวาห์เสด็จนำหน้าท่านไปมิใช่หรือ” ดังนั้นบารัคก็ลงมาจากภูเขาทาโบร์ และชายฉกรรจ์หนึ่งหมื่นคนติดตามท่านไป

15 และพระเยโฮวาห์ได้ทรงทำให้สิเสราแตกพ่าย และรถม้าศึกทั้งสิ้นของท่าน และกองทัพทั้งหมดของท่าน ด้วยคมดาบต่อหน้าบารัค จนสิเสราลงจากรถม้าศึกของท่านและวิ่งหนีไป

16 แต่บารัคได้ไล่ติดตามรถม้าศึกเหล่านั้น และติดตามพลโยธาไป จนถึงฮาโรเซธของคนต่างชาติ และพลโยธาทั้งหมดของสิเสราได้ล้มตายด้วยคมดาบ และไม่เหลือสักคนเดียว

ยาเอลภรรยา

ของเฮเบอร์

ได้สังหารสิเสรา

17 แต่สิเสราวิ่งหนีไปยังเต็นท์ของยาเอลภรรยาของเฮเบอร์คนเคไนต์ เพราะว่ามีไมตรีกันระหว่างยาบินกษัตริย์แห่งเมืองฮาโธร์กับวงศ์วานของเฮเบอร์คนเคไนต์

18 และยาเอลได้ออกไปต้อนรับสิเสรา และกล่าวแก่ท่านว่า “เชิญแวะเข้ามา เจ้านายของข้าพเจ้า เชิญแวะเข้ามาหาข้าพเจ้าอย่างกลัวเลย” และเมื่อท่านได้เข้าไปหานางในเต็นท์แล้ว นางก็คลุมท่านด้วยผ้าห่ม

19 และท่านกล่าวแก่นางว่า “เราขอร้อง

(9) วนฉ 2:14 (10) อพย 11:8; วนฉ 5:18

(11) กตว 10:29; วนฉ 1:16 (14) พบญ 9:3; 2 ซมอ 5:24

(16) อพย 14:28; สดต 83:9 (17) วนฉ 5:6 (19) วนฉ 5:24-27

เจ้า ขอน้ำให้เราดื่มสักหน่อย เพราะเรากระหายน้ำ” และนางก็เปิดขวดน้ำนมและให้ท่านดื่ม และเอาผ้าคลุมท่านไว้ 20 ลิเสรากล่าวแก่นางอีกว่า “จงยื่นฝ่าที่ประตูดื่นท์ และต่อมา เมื่อมีผู้ใดมาและถามเจ้า และกล่าวว่า ‘มีชายคนใดอยู่ที่นี้บ้าง’ เจ้าต้องบอกว่า ‘ไม่มี’”

21 แล้วยาเอลภรรยาของเฮเบอร์จึงหยิบหลักหมุดดื่นท์ และถือค้อนไว้ในมือของนาง และเดินย่องเข้ามาหาท่าน และตอกหลักหมุดเข้าที่ขมับของท่าน และทะลุติดพื้นดิน ด้วยว่าท่านกำลังหลับสนิทและเห็นดื่นท์น้อยอยู่ แล้วท่านก็สิ้นชีวิต

22 และดูเถิด ขณะที่บาราคกำลังไล่ติดตามลิเสรากอยู่ ยาเอลก็ออกไปต้อนรับท่าน และกล่าวแก่ท่านว่า “เชิญเข้ามาเถิด และข้าพเจ้าจะชี้ให้ท่านเห็นชายที่ท่านกำลังตามหาอยู่นั้น” และเมื่อท่านเข้าไปในดื่นท์ของนางแล้ว ดูเถิด ลิเสราอนอนสิ้นชีวิตอยู่ และมีหลักหมุดในขมับของท่าน

23 ดังนั้นแหละในวันนั้นพระเจ้าทรงกำราบยาบินกษัตริย์แห่งคานาอันต่อหน้าลูกหลานของอิสราเอล

24 และมือของลูกหลานของอิสราเอลก็เจริญขึ้น และมีชัยต่อยาบินกษัตริย์แห่งคานาอัน จนกระทั่งพวกเขาได้ทำลายยาบินกษัตริย์แห่งคานาอันเสีย

บทที่ 5

บทเพลงของเดโบราห์กับบาราค

1 แล้วเดโบราห์กับบาราคบุตรชายของอาบีโนอัมจึงร้องเพลงในวันนั้น โดยกล่าว

ว่า

2 “ท่านทั้งหลายจงสรรเสริญพระเยโฮวาห์เพราะการแก้แค้นให้คนอิสราเอลเมื่อประชากรได้ถวายตัวด้วยความสมัครใจ

3 ขอทรงสดับฟัง โอ พวกท่าน กษัตริย์ทั้งหลาย ขอจงเงี่ยหูฟัง โอ พวกท่าน เจ้านายทั้งหลาย ข้าพเจ้า คือข้าพเจ้าเองจะร้องเพลงถวายพระเยโฮวาห์ ข้าพเจ้าจะร้องเพลงสรรเสริญพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

4 ข้าแต่พระเยโฮวาห์ เมื่อพระองค์ได้เสด็จออกจากเสอีร์ เมื่อพระองค์ได้เสด็จออกจากท้องทุ่งแห่งเอโดม แผ่นดินโลกก็สั่นสะท้านหวั่นไหว และท้องฟ้าทั้งหลายก็หยาดหยดลงมา เมฆทั้งหลายก็ปล่อยฝนลงมาด้วย

5 บรรดาภูเขาก็ตกลายไปจากต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ แม้กระทั่งภูเขาศินายนั้นจากต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล

6 ในวันทั้งหลายของซิมการ์บุตรชายของอานาท ในวันทั้งหลายของยาเอล ทางหลวงทั้งหลายก็ว่างเปล่า และผู้สัญจรทั้งหลายก็เดินตามทางชอกชอย

7 บรรดาชาวไร่ชาวนาก็หยุดยั้ง พวกเขาหยุดยั้งในอิสราเอล จนกระทั่งข้าพเจ้าเดโบราห์ได้ขึ้นมา ข้าพเจ้าได้ขึ้นมาเป็นมารดาคนหนึ่งคนหนึ่งในอิสราเอล

8 พวกเขาได้เลือกพระใหม่ ๆ แล้วเกิดสงครามในประตูเมืองทั้งหลาย มิโลหรือ

(21) วนฉ 5:24-27 (1) อพย 15:1; วนฉ 4:4 (2) 2 พศด 17:16; สดต 18:47

(3) พบญ 32:1, 3; สดต 27:6 (4) พบญ 33:2 (5) อพย 19:18; สดต 97:5

(6) วนฉ 3:31; 4:17; อสย 33:8 (8) พบญ 32:17

หอกสักอันหนึ่งอยู่ท่ามกลางสี่หมื่นคนในอิสราเอลหรือ

9 ใจของข้าพเจ้าก็ตรงต่อบรรดาผู้ว่าราชการของอิสราเอล ผู้ได้อาสาตัวเองด้วยความสมัครใจในท่ามกลางประชากร พวกท่านจงถวายสาธุการแด่พระเยโฮวาห์

10 จงกล่าวเถิด พวกท่านที่ขึ้นบรรดาลาสิชาว พวกท่านที่นั่งในการพิพากษา และสัญญาจะไปตามทางนั้น

11 บรรดาคนที่รอดพ้นจากเสียงอีกทีกของพวกพลธนู ในบรรดาสถานที่แห่งการตกน้ำ ที่นั่นพวกเขาจะกล่าวถึงบรรดากิจการอันชอบธรรมของพระเยโฮวาห์ คือเหล่ากิจการอันชอบธรรมต่อชาวไร่ชาวนาของหมู่บ้านต่าง ๆ ของพระองค์ในอิสราเอล แล้วประชากรของพระเยโฮวาห์จะลงไปยังประตูเมืองเหล่านั้น

12 ตื่นเถิด ตื่นเถิด เดโบราห์เอ๋ย ตื่นเถิด ตื่นเถิด จงร้องเพลงบทหนึ่ง ลูกขึ้นเถิด บาราค และนำพวกเชลยของท่านไปเป็นเชลยอีก ท่าน บุตรชายของอาปีโนอัมเอ๋ย

13 แล้วพระองค์ได้ทรงกระทำให้ผู้ที่ไม่เชื่ออยู่มีอำนาจครอบครองเหนือพวกขุนนางที่อยู่ท่ามกลางประชากร พระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำให้ข้าพเจ้ามีอำนาจครอบครองเหนือบรรดาผู้มีกำลัง

14 ออกมาจากเอฟราอิมมีรากของคนเหล่านั้นต่อสู้กับอามาเลช ตามท่านไปเบนยามินเอ๋ย ในท่ามกลางประชากรของท่าน ออกมาจากมาคีร์มีผู้ว่าราชการทั้งหลายลงมา และออกมาจากเศบูลุนบรรดา

ผู้ที่ถือปากกาของผู้บันทึกรายงาน

15 และเจ้านายทั้งหลายของอิสสาการ์ได้อยู่กับเดโบราห์ คืออิสสาการ์ และบาราคด้วย ท่านได้ถูกส่งไปให้เดินทางในหุบเขา เพราะเหตุการณ์แบ่งส่วนของรูเบนมีบรรดาความคิดที่ยิ่งใหญ่แห่งใจ

16 ทำไมท่านจึงได้อาศัยอยู่ท่ามกลางบรรดาคนอกแคะเพื่อจะฟังเสียงร้องของฝูงแคะทั้งหลาย เพราะเหตุการณ์แบ่งส่วนของรูเบนมีบรรดาการตรวจค้นใจอย่างหนัก

17 กิเลอาดได้อาศัยอยู่ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น และทำไมท่านจึงได้รั้งรออยู่ในบรรดาเรือ อาเชอร์อยู่ต่อไปบนฝั่งทะเล และได้อาศัยอยู่ในบรรดาท่าจอดเรือของเขา

18 เศบูลุนกับนัฟทาลีเคยเป็นประชาชนที่เสี่ยงชีวิตของตนเข้าสู่ความตาย ณ บรรดาสถานที่สูงแห่งสนามรบ

19 บรรดาภักษัตริย์ได้มาถึงและสู้รบกันแล้วต่อสู้กับบรรดาภักษัตริย์แห่งคานาอันในทอานาคริมฝั่งน้ำทั้งหลายแห่งเมกิดโด เหล่าพระองค์นั้นไม่ได้รับเอาเงินเป็นกำไร

20 บรรดาลิงเหล่านั้นได้ต่อสู้จากฟ้าสวรรค์ ดวงดาวทั้งหลายในวงโคจรของตนได้ต่อสู้กับสิเสรา

21 แม่น้ำคิโซนพัดกวาดพวกเขาไปเสีย แม่น้ำโบราณนั้น แม่น้ำคิโซน โอ จิตวิญญาณของข้าพเจ้าเอ๋ย เจ้าได้เหยียบย่ำความแข็งแกร่งลงเสียแล้ว

22 แล้วบรรดาก็มีม้าก็ถูกทำให้แตกร้าง

(10) วนฉ 10:4; 12:14 (12) สดต 57:8 (14) วนฉ 3:13

(17) ยชว 19:29, 31; 22:9 (18) วนฉ 4:6, 10

(19) วนฉ 1:27 (21) วนฉ 4:7

โดยการห่อไปทั้งหลาย คือการห่อไปทั้งหลายของบรรดาม้าที่มีกำลังมหาศาลของพวกเขา

23 ‘พวกเจ้าจงสาปแช่งเมโรสเถิด’ ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวว่า ‘พวกเจ้าจงสาปแช่งชาวเมืองนั้นอย่างขมขื่น เพราะพวกเขาไม่ได้มาช่วยพระเยโฮวาห์ เพื่อช่วยพระเยโฮวาห์สู้กับบรรดาผู้ที่มีกำลัง’

24 ยาเอลภรรยาของเฮเบอร์คนเคไนต์จะได้รับพรมากกว่าหญิงทั้งหลาย นางจะได้รับพรมากกว่าหญิงทั้งหลายในดินที่

25 ท่านขอน้ำ และนางก็ให้น้ำนมแก่ท่าน นางเอานมมาให้ในชามอันเลิศหรู

26 นางเอื้อมมือของตนหยิบหลักหมุด และมือขวาของนางหยิบค้อนของเหล่าคนงาน และนางตอกลิเสราด้วยค้อนนั้น นางทุบศีรษะของท่านออก เมื่อนางได้แทงและทะลุขมับของท่าน

27 ท่านทรุดลงที่เท้าของนาง ท่านล้มลง ท่านนอนลง ท่านทรุดลงที่เท้าของนาง ท่านล้มลง ท่านทรุดลงที่ไหน ท่านก็ล้มลงตายที่นั่น

28 มารดาของลิเสรามองออกไปตามช่องหน้าต่าง และได้ส่งเสียงร้องตามช่องบานเกล็ดว่า ‘ทำไมรถม้าศึกของเขาจึงมาช้าเหลือเกิน ทำไมพวกล้อรถม้าศึกของเขาจึงเนิ่นช้าอยู่’

29 บรรดาสตรีผู้ฉลาดของนางได้ตอบนาง ใช่แล้ว นางคืนคำตอบให้ตัวเองว่า

30 ‘พวกเขาเร่งรีบมิใช่หรือ พวกเขาแบ่ง

ของที่รับมามีใช่หรือ ชายทุกคนได้หญิงสาวคนหนึ่งหรือสองคน ลิเสราได้ของหลากสี่ที่รับมา ของหลากสี่ที่ปลงวอดวายที่รับมา ของหลากสี่ที่ปลงวอดวายทั้งสองด้านเหมาะสำหรับพันคอของพวกเขาที่ได้ของที่รับนั้น’

31 ขอให้บรรดาศัตรูของพระองค์พินาศสิ้นอย่างนี้ โอ ข้าแต่พระเยโฮวาห์ แต่ขอให้คนทั้งหลายที่รักพระองค์เปรียบเหมือนดวงอาทิตย์เมื่อมันส่องแสงออกไปด้วยอำนาจของมัน” และแผ่นดินนั้นมีการหยุดพักสี่สิบปี

บทที่ 6

คนมีเดียนได้กดขี่ข่มเหง

คนอิสราเอลที่กระทำความผิดบาป

1 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเยโฮวาห์ และพระเยโฮวาห์ทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของคนมีเดียนเจ็ดปี

2 และมือของคนมีเดียนก็มีชัยชนะต่อคนอิสราเอล และเพราะเหตุคนมีเดียนลูกหลานของอิสราเอลจึงได้ทำที่หลบซ่อนทั้งหลายซึ่งอยู่ในภูเขาทั้งหลายสำหรับตนเอง และถ้ำต่าง ๆ และที่กำบังเข้มแข็งหลายแห่ง

3 และต่อมา เมื่อคนอิสราเอลหว่านพืชแล้ว คนมีเดียนก็ขึ้นมา และคนอามาเลขและชาวทิสตะวันออก คือพวกเขาขึ้นมาต่อสู้กับคนอิสราเอล

4 และพวกเขาได้ตั้งค่ายไว้ตรงหน้าคนอิสราเอล และได้ทำลายส่วนเพิ่มพูนแห่ง

(24) ลก 1:28 (27) วนฉ 4:18-21

(31) 2 ซมอ 23:4; สดต 19:5 (1) กตว 22:4; 31:1-3

(2) 1 ซมอ 13:6; สบ 11:38 (3) วนฉ 7:12 (4) ลนต 26:16; พบญ 28:31

แผ่นดินเสีย จนกว่าท่านมาถึงเมืองกาซา และไม่ให้มีเครื่องบริโภคน้ำให้คนอิสราเอลเลย ไม่ว่าแกะ หรือวัวตัวผู้ หรือลา

5 เพราะว่าพวกเขาขึ้นมาพร้อมกับฝูงสัตว์ของพวกเขาและเต็นท์ทั้งหลายของพวกเขา และพวกเขามาเหมือนฝูงตั๊กแตนเป็นจำนวนมาก ด้วยว่าทั้งคนเหล่านั้นและบรรดาฝูงอูฐของพวกเขาก็นับไม่ถ้วนและพวกเขาได้เข้ามาในแผ่นดินเพื่อจะทำลายแผ่นดินนั้นเสีย

6 และคนอิสราเอลจึงยากจนข้นแค้นมาก เพราะเหตุคนมีเดียน และลูกหลานของอิสราเอลได้ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์

7 และต่อมา เมื่อลูกหลานของอิสราเอลร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ เพราะเหตุคนมีเดียน

8 พระเยโฮวาห์ได้ทรงส่งผู้พยากรณ์คนหนึ่งมายังลูกหลานของอิสราเอล ผู้ซึ่งกล่าวแก่พวกเขาว่า “พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลตรัสดังนี้ว่า ‘เราได้นำพวกเจ้าขึ้นมาจากอียิปต์ และได้นำพวกเจ้าออกมาจากเรือนแห่งการเป็นทาส

9 และเราได้ช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากมือของคนอียิปต์ และจากมือของบรรดาผู้ที่ได้บีบบังคับพวกเจ้า และได้ขับไล่พวกเขาให้ออกไปเสียจากต่อหน้าพวกเจ้า และมอบแผ่นดินของพวกเขากลับแก่พวกเจ้า

10 และเราได้กล่าวแก่พวกเจ้าว่า ‘เราเป็นพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเจ้า อย่าเกรงกลัวบรรดาพระของคนอโมไรต์

ซึ่งพวกเจ้าอาศัยอยู่ในแผ่นดินของพวกเขา’” แต่พวกเจ้าไม่ได้เชื่อฟังเสียงของเรา”

พระเจ้าทรงเรียกกิเดโอน

มาช่วยคนอิสราเอลให้รอดพ้น

11 และมีทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเยโฮวาห์มา และนั่งอยู่ใต้ต้นโอ๊กต้นหนึ่งซึ่งอยู่ในตำบลโอฟราห์ ที่เป็นของโยอาชคนอาบิเยเซอร์ และบุตรชายของท่าน คือกิเดโอน กำลังนวดข้าวสาลีอยู่ข้างบ่อย่ำองุ่น เพื่อซ่อนข้าวสาลีนั้นไว้จากคนมีเดียน

12 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ได้ปรากฏแก่ท่าน และตรัสกับท่านว่า “พระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับเจ้า เจ้า ชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญเอ๋ย”

13 และกิเดโอนทูลต่อพระองค์ว่า “โอองค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงสถิตอยู่กับพวกข้าพระองค์แล้ว ทำไมบรรดาเหตุเหล่านี้จึงเกิดขึ้นแก่พวกข้าพระองค์เล่า และไหนเล่าการอัศจรรย์ทั้งหลายของพระองค์ซึ่งบรรพบุรุษของพวกข้าพระองค์เคยเล่าให้พวกข้าพระองค์ฟัง โดยกล่าวว่า ‘พระเยโฮวาห์ได้ทรงนำพวกเราขึ้นมาจากอียิปต์มิใช่หรือ’ แต่บัดนี้พระเยโฮวาห์ได้ทรงทอดทิ้งพวกข้าพระองค์เสียแล้ว และได้ทรงมอบพวกข้าพระองค์ไว้ในมือของคนมีเดียน”

14 และพระเยโฮวาห์ทอดพระเนตรท่านและตรัสว่า “จงไปด้วยกำลังอันเข้มแข็งของเจ้า และเจ้าจะช่วยคนอิสราเอลให้พ้น

(6) สดด 50:15; สชย 5:15 (8) ยชว 24:17 (9) สดด 44:2-3

(10) วนฉ 2:1-2; 2 พกษ 17:35, 37-38; ยรม 10:2 (11) ยชว 17:2; วนฉ 6:15

(12) ยชว 1:5; วนฉ 13:3 (13) พบทู 31:17; ยชว 4:6, 21 (14) ยชว 1:9; 1 ซมอ 12:11

จากมือของคนมีเดียน เราส่งเจ้าไป มิใช่หรือ”

15 และท่านจึงกราบทูลต่อพระองค์ว่า “โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ข้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลให้พ้นได้อย่างไร ดูเถิด ครอบครัวของข้าพระองค์ต่ำต้อยในมนัสเสห์ และตัวข้าพระองค์ก็เป็นคนเล็กน้อยที่สุดในวงศ์วานบิดาของข้าพระองค์”

16 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า “แน่นอนเราจะอยู่กับเจ้า และเจ้าจะโจมตีคนมีเดียนอย่างกับคน ๆ เดียว”

17 และท่านทูลพระองค์ว่า “ถ้าบัดนี้ข้าพระองค์ได้พบพระกรุณาในสายพระเนตรของพระองค์แล้ว แล้วขอโปรดสำแดงหมายสำคัญอย่างหนึ่งแก่ข้าพระองค์ว่าพระองค์ตรัสกับข้าพระองค์

18 อย่าเสด็จไปเสียจากที่นี่ ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ จงยกข้าพระองค์มาหาพระองค์ และนำของถวายของข้าพระองค์มา และวางของถวายนั่นต่อพระพักตร์พระองค์” และพระองค์ตรัสว่า “เราจะคอยอยู่จนกว่าเจ้าจะกลับมา”

19 และกิเดโอนก็เข้าไป และจัดเตรียมลูกแพะหนึ่งตัว กับพวกชนมไร้เชื้อทำด้วยแป้งหนึ่งเอฟาห์ ท่านใส่เนื้อในกระจาด และท่านใส่น้ำลงในหม้อ และนำสิ่งเหล่านี้ออกมายังพระองค์ได้ต้นโอ๊กนั้น และถวายสิ่งเหล่านี้ให้

20 และทูตสวรรค์ของพระเจ้าตรัสกับท่านว่า “จงเอาเนื้อและพวกชนมไร้เชื้อ

และวางสิ่งเหล่านั้นไว้บนศิลา และเทน้ำแกงออกมา” และท่านก็กระทำตาม

21 แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็เอาปลายไม้เท้าที่ถืออยู่ในพระหัตถ์ของพระองค์ และแตะต้องเนื้อและชนมไร้เชื้อเหล่านั้น และมีไฟลุกขึ้นมาจากศิลานั้น และเผาผลาญเนื้อและพวกชนมไร้เชื้อจนหมด แล้วทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็หายไปพ้นสายตาของท่าน

22 และเมื่อกิเดโอนรับรู้ว่าเป็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์จริง กิเดโอนก็ทูลว่า “อนิจจา โอ องค์พระผู้เป็นเจ้าพระเจ้า ด้วยว่าข้าพระองค์ได้เห็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์หน้าต่อหน้า”

23 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า “สันติสุขจงมีอยู่แก่เจ้า อย่างกลัวเลย เจ้าจะไม่ตาย”

24 แล้วกิเดโอนได้สร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งที่นั่นถวายแด่พระเยโฮวาห์ และเรียกแท่นบูชานั้นว่า เยโฮวาห์ซาโลม จนถึงทุกวันนี้แท่นบูชานั้นยังอยู่ในโอฟราห์ของคนอาบีเยเซอร์

25 และต่อมาในคืนวันนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า “จงเอาวัวหนุ่มของบิดาเจ้า คือวัวหนุ่มตัวที่สองที่มีอายุเจ็ดปีมา และพังแท่นบูชาของพระบาอัลที่บิดาของเจ้ามีอยู่นั้นลงเสีย และโค่นเสารูปเคารพที่อยู่ข้าง ๆ แท่นบูชานั้นเสีย

26 และสร้างแท่นบูชาถวายแด่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของเจ้าบนศิลานี้ ในสถานที่ที่กำหนดไว้ และนำวัวหนุ่มตัวที่สองนั้น

(15) 1 ซมอ 9:21 (16) อพย 3:12; ยชว 1:5 (17) วนฉ 6:36-37 (18) ปฐก 18:3, 5 (19) ปฐก 18:6-8 (20) วนฉ 13:19 (21) สดต 9:24 (22) ปฐก 16:13; 32:30; อพย 33:20; วนฉ 13:21-22 (23) ดนล 10:19 (24) วนฉ 8:32 (25) อพย 34:13; พญ 7:5; วนฉ 2:2; 3:7

และถวายเป็นเครื่องเผาบูชาพร้อมกับไม้ของเสารูปเคารพซึ่งเจ้าจะโค่นลงนั้น”

27 แล้วกิเดโอนได้นำคนสิบคนของพวกคนใช้ของท่านไป และกระทำตามที่พระเยโฮวาห์ได้ตรัสแก่ท่าน และเป็นไปอย่างนี้ เพราะท่านกลัวครอบครัวบิดาของตนและชาวเมืองนั้น ท่านจึงไม่สามารถกระทำในเวลากลางวัน ท่านจึงกระทำในเวลากลางคืน

28 และเมื่อชาวเมืองตื่นขึ้นในตอนเช้าตรู่ ดูเถิด แท่นบูชาของพระบาอัลถูกพังทลายลง และเสารูปเคารพที่อยู่ข้าง ๆ แท่นบูชานั้นก็ถูกโค่นลง และวัวหนุ่มตัวที่สองได้ถูกถวายอยู่บนแท่นที่ถูกสร้างขึ้นมานั้น

29 และพวกเขาพูดกันและกันว่า “ใครได้ทำสิ่งนี้เล่า” และเมื่อพวกเขาได้สืบสวนและถามแล้ว พวกเขาบอกว่า “กิเดโอนบุตรชายของโยอาชได้กระทำสิ่งนี้”

30 แล้วชาวเมืองกล่าวแก่โยอาชว่า “จงนำลูกชายของเจ้าออกมา เพื่อเขาจะถูกประหารชีวิตเสีย เพราะเขาได้พังแท่นบูชาของพระบาอัลลง และเพราะเขาได้โค่นเสารูปเคารพที่อยู่ข้าง ๆ แท่นบูชานั้นลงเสีย”

31 และโยอาชกล่าวแก่บรรดาคนที่ต่อต้านท่านว่า “พวกท่านจะว่าความเพื่อพระบาอัลหรือ พวกท่านจะช่วยพระบาอัลให้รอดพ้นหรือ ผู้ใดที่จะว่าความเพื่อพระบาอัล จงให้ผู้นั้นถูกประหารชีวิตในขณะที่ยังเข้าอยู่เถิด ถ้าพระบาอัลเป็นพระแท้ก็ให้พระบาอัลว่าความเพื่อตนเองเถิด

เพราะมีคนหนึ่งมาพังแท่นบูชาของตนลง”

32 เหตุฉะนั้นในวันนั้นเขาจึงเรียกท่านว่าเยรูบบาอัล โดยกล่าวว่า “ให้พระบาอัลว่าความต่อต้านท่าน” เพราะท่านได้พังแท่นบูชาของพระบาอัลลงเสีย

33 แล้วบรรดาคนมีเดียน และคนอามาละ และชาวทิศตะวันออกก็รวมเข้าด้วยกัน และข้ามไป และตั้งเต็นท์อยู่ในหุบเขาแห่งอิสเรเอล

34 แต่พระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาอยู่บนกิเดโอน และท่านก็เป่าแตร และคนอาบีเยเซอร์รวบรวมกันเข้ามาติดตามท่านไป

35 และท่านส่งพวกผู้สื่อสารไปทั่วมันสะเสห์ ผู้ซึ่งถูกรวบรวมกันเข้ามาติดตามท่านไปด้วย และท่านส่งพวกผู้สื่อสารไปยังอาเซอร์ และไปยังเศบูลุน และไปยังนัฟทาลี และคนเหล่านั้นก็ขึ้นมาเพื่อพบกับพวกเขา

36 และกิเดโอนทูลพระเจ้าว่า “ถ้าพระองค์จะช่วยอิสราเอลให้พ้นโดยมือของข้าพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสไว้แล้วนั้น

37 ดูเถิด ข้าพระองค์จะวางชนแกะไว้ในลานนวดข้าว และถ้ามีน้ำค้างเฉพาะบนชนแกะเท่านั้น และแห้งบนพื้นดินโดยรอบนั้น แล้วข้าพระองค์ก็จะทราบ ว่าพระองค์จะทรงช่วยอิสราเอลให้พ้นโดยมือของข้าพระองค์ ตามที่พระองค์ตรัสไว้แล้วนั้น”

38 และเป็นไปดังนั้น ด้วยว่าท่านตื่นขึ้น

(32) 1 ซมอ 12:11; 2 ซมอ 11:21; ยรม 11:13

(33) ยชว 17:16; วนฉ 6:3; ฮชย 1:5 (34) กตว 10:3; วนฉ 3:10

(35) วนฉ 4:6, 10; 5:17-18; 7:23 (37) อพย 4:3-7

ในตอนรุ่งเช้าในวันต่อมา และบีบชนแกะเข้าด้วยกัน และบีบน้ำค้างออกจากชนแกะนั้น จนได้น้ำเต็มหนึ่งชาม

39 และกิเดโอนทูลพระเจ้าว่า “ขออย่าให้ความกริ้วของพระองค์พุ่งขึ้นต่อข้าพระองค์เลย และข้าพระองค์จะทูลอีกเพียงครั้งเดียว ขอให้ข้าพระองค์พิสูจน์ ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์ อีกแค่ครั้งเดียวเถิด ด้วยชนแกะนี้ บัดนี้ขอให้แห้งเฉพาะบนชนแกะ และบนพื้นดินนั้นให้น้ำค้างอยู่ทั่วไป”

40 และพระเจ้ายิ่งทรงทำดั่งนั้นในคืนวันนั้น ด้วยว่าแห้งอยู่เฉพาะบนชนแกะเท่านั้น และมีน้ำค้างอยู่ทั่วพื้นดิน

บทที่ 7

พระเจ้าทรงบัญชาให้ลดจำนวนทหารลง

1 แล้วเยรูบบาล ซึ่งคือกิเดโอน และพลโยธาทั้งสิ้นที่อยู่กับท่าน ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และไปตั้งเต็นท์อยู่ข้างบ่อน้ำแห่งฮาโรด เพื่อค่ายของเขามีเตียนอยู่ทางทิศเหนือของพวกเขา ข้างภูเขาแห่งโมเฮอร์ ในหุบเขา

2 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า “พลโยธาที่อยู่กับเจ้ายังมีมากเกินไปเพื่อเราจะมอบคนมีเตียนไว้ในมือของพวกเขาเกรงว่า คนอิสราเอลจะทะนงตัวต่อเรา โดยกล่าวว่า ‘มือของข้าพเจ้าเองได้ช่วยข้าพเจ้าให้พ้น’

3 เพราะฉะนั้นบัดนี้ จงประกาศในหูของพลโยธาทั้งปวง โดยกล่าวว่า ‘ผู้ใดก็ตามที่กลัวและสั่นหวั่นอยู่ จงให้ผู้นั้นหันกลับ

เสีย และไปจากภูเขากิเลอาดเสียแต่เนิ่น ๆ’” และมีคนที่กลับไปของพลโยธาสองหมื่นสองพันคน และยังเหลืออยู่หนึ่งหมื่นคน

4 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า “พลโยธายังมากเกินไป จงพาพวกเขาลงมายังน้ำ และเราจะทดสอบพวกเขาเพื่อเจ้าที่นั่น และต่อมา ผู้ที่เราจะบอกเจ้าว่า ‘คนนี้จะไปกับเจ้า’ ผู้นั้นต้องไปกับเจ้า และผู้ใดก็ตามที่เราจะบอกเจ้าว่า ‘คนนี้จะไม่ไปกับเจ้า’ ผู้นั้นต้องไม่ไป”

5 ดังนั้นท่านจึงพาพลโยธาลงมายังน้ำ และพระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า “ทุกคนที่เสียน้ำด้วยลิ้นของตน เหมือนสุนัขเสียน้ำ เจ้าต้องตั้งเขาไว้ต่างหาก ทุกคนที่คุกเข่าลงเพื่อตักน้ำก็เช่นกัน”

6 และจำนวนคนที่เสียน้ำ โดยใช้มือของตนวิกน้ำขึ้นมายังปากของตน มีสามร้อยคน แต่บรรดาคนที่เหลือของพลโยธานั้น คุกเข่าของตนลงเพื่อตักน้ำ

กิเดโอนได้รับกำลังใจเพิ่มขึ้น

พระเจ้าทรงเปิดเผย

ความกลัวของคนมีเตียน

7 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับกิเดโอนว่า “โดยคนสามร้อยคนที่เสียน้ำนั้นเราจะช่วยพวกเจ้าให้พ้น และมอบคนมีเตียนไว้ในมือของเจ้า และจงให้บรรดาพลโยธาที่เหลือนั้นกลับไปยังที่ของตนทุกคน”

8 ดังนั้นพลโยธาจึงถือเสบียงไว้ในมือของตนและถือแตรของตน และท่านส่งบรรดาคนอิสราเอลที่เหลืออยู่ให้กลับไปยังเต็นท์

(39) ปฐก 18:32 (1) วนล 6:32

(2) พบญ 8:17; อสย 10:13; รม 11:18; 1 คร 1:29

(3) พบญ 20:8 (7) 1 ซมอ 14:6

ของตนทุกคน และให้สามร้อยคนนั้นอยู่ต่อ และค่ายของคนมีเดียก็อยู่ข้างล่างท่านในหุบเขา

9 และต่อมา ในคืนเดียวกันนั้น พระเยโฮวาห์ตรัสกับท่านว่า “จงลุกขึ้น เจ้าจงลงไปยังค่ายเถิด ด้วยว่าเราได้มอบค่ายนั้นไว้ในมือของเจ้าแล้ว

10 แต่ถ้าเจ้ากลัวที่จะลงไป เจ้าจงไปกับปุราห์คนใช้ของเจ้าลงไปยังค่ายนั้น

11 และเจ้าจะได้ยินว่าพวกเขาพูดอะไรกัน และภายหลังมือของเจ้าจะมีกำลังเพิ่มขึ้นที่จะลงไปยังค่ายนั้น” แล้วท่านได้ลงไปกับปุราห์คนใช้ของท่าน ไปถึงด้านนอกของพวกเขาที่ถืออาวุธที่อยู่ในค่าย

12 และคนมีเดีย และคนอามาเลข และบรรดาชาวทิศตะวันออก นอนเกลื่อนกลาดอยู่ในหุบเขาเหมือนฝูงตั๊กแตนเป็นจำนวนมาก และฝูงอูฐของพวกเขาก็นับไม่ถ้วน ดุจเม็ดทรายแห่งทะเลเป็นจำนวนมาก

13 และเมื่อกิเดโอนมาถึงแล้ว ดูเอ็ดมีชายคนหนึ่งที่เขาความฝันให้เพื่อนของเขาฟัง และกล่าวว่า “ดูเอ็ด ข้าพเจ้าฝันความฝันหนึ่ง และดูซิ ขนมห้าวบาร์เลย์ก้อนหนึ่งกลิ้งเข้ามาในค่ายของคนมีเดีย และมาถึงเต็นท์อันหนึ่ง และชนเต็นท์นั้นจนเต็นท์ล้มลง และพลิกคว่ำเต็นท์นั้น จนเต็นท์นั้นพังราบไป”

14 และเพื่อนของเขาตอบและกล่าวว่า “นี่ไม่ใช่ฝันไกลเลย นอกจากดาบของกิเดโอนบุตรชายของโยอาชบุรุษคนหนึ่ง

แห่งอิสราเอล เพราะว่าพระเจ้าได้ทรงมอบคนมีเดียและกองทัพทั้งสิ้นไว้ในมือของท่านแล้ว”

15 และต่อมา เมื่อกิเดโอนได้ยินการเล่าความฝัน และคำแก้ฝันเช่นนั้นแล้ว ท่านก็นมัสการ และกลับเข้ามายังกองทัพของคนอิสราเอล และกล่าวว่า “จงลุกขึ้นเถิด เพราะว่าพระเยโฮวาห์ทรงมอบกองทัพของคนมีเดียไว้ในมือของพวกท่านแล้ว”

คนอิสราเอลได้ชัยชนะด้วยแดร

หม้อเปล่าและคบเพลิง

16 และท่านได้แบ่งคนสามร้อยคนนั้นออกเป็นสามกอง และท่านใส่แดรอันหนึ่งไว้ในมือของทุกคน พร้อมกับหม้อเปล่า และบรรดาคบเพลิงไว้ในหม้อเหล่านั้น

17 และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงคอยดูข้าพเจ้า และให้กระทำเหมือนกัน และดูเถิด เมื่อข้าพเจ้ามาถึงด้านนอกค่ายแล้ว จะเป็นไปอย่างนี้ ข้าพเจ้ากระทำอย่างไร พวกท่านจงกระทำอย่างนั้น

18 เมื่อข้าพเจ้าเป่าด้วยแดร ตัวข้าพเจ้ากับบรรดาคนที่อยู่กับข้าพเจ้า แล้วพวกท่านจงเป่าแดรทั้งหลายรอบค่ายทุกด้านด้วย และกล่าวว่า ‘ดาบของพระเยโฮวาห์และของกิเดโอน’”

19 ดังนั้นกิเดโอนกับคนหนึ่งร้อยคนที่อยู่กับท่านก็มาถึงด้านนอกค่ายในเวลาต้นยามกลาง และพวกเขาฟังเสียงแตรยามใหม่ และพวกเขาได้เป่าแดรทั้งหลาย และทุบบรรดาหม้อที่อยู่ในมือของตนให้

(9) ปฐก 46:2-3; วนฉ 6:25

(11) ปฐก 24:14; วนฉ 7:13-15; 1 ซมอ 14:9-10

(12) วนฉ 6:3, 5, 33; 8:10 (14) วนฉ 6:14, 16

แตก

20 และทั้งสามกองก็เป่าแตรทั้งหลาย และทูลบรรดาหม้อให้แตก และถือคอปเพลิงทั้งหลายในมือซ้ายของตน และแตรทั้งหลายในมือขวาของตนเพื่อจะเป่า และพวกเขาร้องว่า “ดาบของพระเยโฮวาห์ และของกิเดโอน”

21 และพวกเขาทุกคนยืนอยู่ตามที่ของตนเรียงรายรอบค่าย และกองทัพทั้งหมดก็วิ่งหนี และร้องอื้ออึง และหลบหนีไป

22 และคนสามร้อยคนนั้นเป่าแตรทั้งหลาย และพระเยโฮวาห์ทรงทำให้ทุกคนใช้ดาบของตนฆ่าฟันกันเอง คือตลอดทั่วทั้งกองทัพ และกองทัพก็หลบหนีไปถึงตำบลเบธชิทธาห์ในเมืองเศเรธาห์ และถึงพรมแดนของอาเบลเมโฮลาห์ ถึงตำบลทับบาท

23 และคนอิสราเอลรวมตัวกันออกมาจากนั้นพาลี และออกมาจากอาเซอร์ และออกมาจากทัมนัสเสห์ และได้ไล่ตามคนมีเดียไป

24 และกิเดโอนได้ส่งพวกผู้สื่อสารออกไปตลอดทั่วแดนเพื่อหาเอาเฟราอิม โดยกล่าวว่า “จงลงมาต่อสู้กับคนมีเดีย และยึดน้ำเหล่านั้นต่อหน้าพวกเขา จนถึงตำบลเบธบาราห์และแม่น้ำจอร์แดน” แล้วบรรดาคนเอเฟราอิมก็รวมตัวเข้าด้วยกัน และยึดน้ำเหล่านั้น จนถึงเบธบาราห์และแม่น้ำจอร์แดน

25 และพวกเขาได้จับเจ้านายสองคนของคนมีเดีย คือโอเรบและเศเอบ และพวก

เขาได้ประหารโอเรบเสียบนศิลาชื่อโอเรบ และเศเอบ พวกเขาประหารเสียที่บ่อย่ำองุ่นของเศเอบ และไล่ตามคนมีเดียไป และนำเอาศีรษะของโอเรบและเศเอบมาให้กิเดโอนบนปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้น

บทที่ 8

กิเดโอนไล่ตาม จับและประหาร

กษัตริย์ทั้งสองของคนมีเดีย

1 และคนเอเฟราอิมกล่าวแก่ท่านว่า “ทำไมท่านจึงกระทำแก่พวกข้าพเจ้าอย่างนี้ที่ท่านก็ไม่ได้เชิญพวกเราไป เมื่อท่านยกไปต่อสู้กับคนมีเดียนั้น” และพวกเขาก็ตอบว่าท่านอย่างรุนแรง

2 และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “บัดนี้สิ่งที่ข้าพเจ้าทำมาแล้วจะเปรียบเทียบกับอะไรได้กับสิ่งที่พวกท่านได้กระทำ การเก็บบรรดาผลองุ่นของคนเอเฟราอิมก็ดีกว่าการเก็บเกี่ยวบรรดาผลองุ่นของอาบีเยเซอร์มิใช่หรือ

3 พระเจ้าได้ทรงมอบพวกเจ้านายของคนมีเดีย คือโอเรบและเศเอบ ไว้ในมือของพวกท่าน และข้าพเจ้าสามารถกระทำอะไรที่จะเทียบเท่ากับพวกท่านเล่า” แล้วความโกรธของพวกเขาก็สงบลงเมื่อท่านพูดอย่างนี้

4 และกิเดโอนมาถึงแม่น้ำจอร์แดนและข้ามไป ตัวท่านและพลโยธาสามร้อยคนที่อยู่กับท่าน ถึงจะอ่อนเปลี้ย แต่ก็ยังไล่ติดตามพวกเขาไป

5 และท่านกล่าวแก่ชาวเมืองสุคคทว่า “ข้าพเจ้าขอรับรองพวกท่าน ขอขณมบังให้

(21) อพย 14:13-14; 2 พกษ 7:7; 2 พศด 20:17 (22) ยชว 6:4, 16, 20; 1 ซมอ 14:20; 1 พกษ 4:12

(23) วนฉ 6:35 (24) วนฉ 3:27-28; ยน 1:28 (25) วนฉ 8:3; สดต 83:9 (1) วนฉ 12:1

(2) วนฉ 6:11 (3) วนฉ 7:24-25; สภษ 15:1 (4) วนฉ 7:6, 25 (5) ปฐก 33:17

พลโยธาที่ติดตามข้าพเจ้ามาบ้าง เพราะพวกเขาอ่อนเปลี้ย และข้าพเจ้ากำลังไล่ติดตามเศบาห์และศัลมุนนา บรรดากษัตริย์แห่งมีเดีย”

6 และพวกเจ้านายของเมืองสุคคทกล่าวว่า “บัดนี้มือของเศบาห์และของศัลมุนนาอยู่ในมือของเจ้าแล้วหรือ ที่พวกเราจะเอาขนมปังมาให้กองทัพของเจ้า”

7 และกิเดโอนกล่าวว่า “ฉะนั้นเมื่อพระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบเศบาห์และศัลมุนนาไว้ในมือของข้าพเจ้าแล้ว แล้วข้าพเจ้าจะฉีกเนื้อของพวกท่านด้วยบรรดาหามใหญ่แห่งถิ่นทุรกันดารและด้วยหามย่อยทั้งหลาย”

8 และท่านก็ขึ้นไปจากที่นั่นมายังเมืองเปนูเอล และพูดกับพวกเขาในทำนองเดียวกัน และชาวเมืองเปนูเอลก็ตอบท่านอย่างเดียวกันกับที่ชาวเมืองสุคคทได้ตอบท่านนั้น

9 และท่านพูดกับชาวเมืองเปนูเอลเช่นกัน โดยกล่าวว่า “เมื่อข้าพเจ้ากลับมาในสันติภาพ ข้าพเจ้าจะฟังหอคอยนี้ลงเสีย”

10 บัดนี้เศบาห์และศัลมุนนาอยู่ในคารโคโร และบรรดากองทัพของพวกท่านก็อยู่ด้วยกันกับพวกท่าน มีทหารประมาณหนึ่งหมื่นห้าพันคน ทุกคนที่เหลืออยู่จากบรรดากองทัพของชาวทิศตะวันออก ด้วยว่าทหารที่ถือดาบได้ล้มตายไปหนึ่งแสนสองหมื่นคน

11 และกิเดโอนขึ้นไปตามทางของคนทั้งหลายที่อาศัยอยู่ในบรรดาเนินที่ ทางทิศ

ตะวันออกของเมืองโนบาห์และเมืองโยกเบฮาห์ และโจมตีกองทัพนั้น เพราะกองทัพคิดว่าพ้นภัยแล้ว

12 และเมื่อเศบาห์และศัลมุนนาหนีไป กิเดโอนก็ไล่ติดตามพวกท่านไป และจับกษัตริย์ทั้งสองของคนมีเดีย คือเศบาห์กับศัลมุนนา และทำให้กองทัพทั้งหมดแตกพ่ายไป

13 และกิเดโอนบุตรชายของโยอาซก็กลับจากการสู้รบก่อนดวงอาทิตย์ขึ้น

14 และได้จับชายหนุ่มชาวเมืองสุคคทคนหนึ่ง และซักถามเขา และชายคนนั้นก็บรรยายลักษณะของบรรดาเจ้านายแห่งเมืองสุคคท และพวกผู้อาวุโสของเมืองนั้นให้ท่านฟัง รวมเจ็ดสิบเจ็ดคนด้วยกัน

15 และท่านมาถึงชาวเมืองสุคคท และกล่าวว่า “จงดูเศบาห์และศัลมุนนา ซึ่งพวกท่านได้ดูหมิ่นข้าพเจ้า โดยกล่าวว่า ‘บัดนี้มือของเศบาห์และของศัลมุนนาอยู่ในมือของเจ้าแล้วหรือ ที่พวกเราจะเอาขนมปังมาให้ทหารของเจ้าที่เหน็ดเหนื่อย’”

16 และท่านได้จับพวกผู้อาวุโสแห่งนครนั้น และเอาบรรดาหามใหญ่แห่งถิ่นทุรกันดารและหามย่อยทั้งหลาย และด้วยหามเหล่านั้นท่านได้สั่งสอนชาวเมืองสุคคท

17 และท่านก็ฟังหอคอยแห่งเมืองเปนูเอลลง และเช่นฝ่าบรรดาผู้ชายของนครนั้น

18 แล้วท่านได้พูดกับเศบาห์และศัลมุน-

(6) 1 ซมอ 25:11 (7) วนฉ 8:16 (8) ปฐก 32:30 (9) วนฉ 8:17; 1 พกษ 22:27

(10) วนฉ 6:5; 7:12; อสย 9:4 (11) กตว 32:35, 42; วนฉ 18:27; 1 ธส 5:3

(12) สดต 83:11 (15) วนฉ 8:6 (17) วนฉ 8:9; 1 พกษ 12:25 (18) วนฉ 4:6; สดต 89:12

นาว่า “คนทั้งหลายที่พวกท่านได้ฆ่าเสียที่ทาโบร์เป็นคนแบบไหน” และพวกเขาตอบว่า “ท่านเป็นอย่างไร พวกเขาก็เป็นอย่างนั้น แต่ละคนเป็นเหมือนเหล่าราชบุตรของกษัตริย์องค์หนึ่ง”

19 และท่านกล่าวว่า “คนเหล่านั้นเป็นพี่น้องของข้าพเจ้า คือเป็นพวกบุตรชายมารดาของข้าพเจ้า พระเยซูคริสต์ทรงพระชนม์อยู่นั่นใด ถ้าพวกท่านไว้ชีวิตพวกเขา ข้าพเจ้าก็จะไม่ประหารชีวิตพวกท่านนั้น”

20 และท่านพูดกับเยเธอร์บุตรหัวปีของท่านว่า “จงลุกขึ้นและประหารเขาทั้งสองเสีย” แต่คนหนุ่มนั้นไม่ยอมชักดาบของตนออก ด้วยว่าเขากลัว เพราะเขายังเป็นคนหนุ่มอยู่

21 แล้วเศบาห์กับศิลมูนากล่าวว่า “ท่านจงลุกขึ้นและฆ่าพวกข้าพเจ้าเองเถิด ด้วยว่าชายใดเป็นอย่างนี้ กำลังของเขาก็เป็นอย่างนั้น” และกิเดโอนก็ลุกขึ้น และประหารเศบาห์และศิลมูนานเสีย และเก็บบรรดาเครื่องประดับที่คอธูของพวกเขาไว้

22 แล้วคนอิสราเอลกล่าวแก่กิเดโอนว่า “ขอท่านจงปกครองเหนือพวกข้าพเจ้าเถิด ทั้งตัวท่าน และลูกของท่าน และหลานของท่านด้วย เพราะว่าท่านได้ช่วยพวกข้าพเจ้าให้พ้นจากมือของคนมีเดีย”

23 และกิเดโอนกล่าวแก่พวกเขาว่า “ข้าพเจ้าจะไม่ปกครองเหนือพวกท่าน และ

บุตรชายของข้าพเจ้าจะไม่ปกครองเหนือพวกท่าน พระเยโฮวาห์จะทรงปกครองเหนือพวกท่าน”

24 และกิเดโอนกล่าวแก่พวกเขาว่า “ข้าพเจ้าจะขอลงสิ่งหนึ่งจากพวกท่าน คือที่พวกท่านทุกคนจะมอบบรรดาตุ้มหูของเยื่อของพวกท่านให้แก่ข้าพเจ้า” (ด้วยว่าคนเหล่านั้นมีบรรดาตุ้มหูทองคำเพราะพวกเขาเป็นคนอิสมาเอล)

25 และพวกเขาตอบว่า “พวกข้าพเจ้าเต็มใจจะให้ของเหล่านั้น” และพวกเขาก็ปูผ้าลง และทุกคนก็ใส่ตุ้มหูเหล่านั้นของเยื่อของเขาไว้ในนั้น

26 และนำหนักของตุ้มหูทองคำเหล่านั้นที่ท่านขอได้นั้นคือหนึ่งพันเจ็ดร้อยเซเชลทองคำ นอกจากบรรดาเครื่องประดับและจีทั้งหมด และฉลององศ์สีม่วงซึ่งอยู่บนเหล่ากษัตริย์ของคนมีเดีย และนอกจากนี้ยังมีพวกเครื่องผูกคอธูของพวกเข

27 และกิเดโอนได้ทำรูปเอโฟดอันหนึ่งด้วยทองคำนี้ และตั้งมันไว้ในนครของท่าน คือในโอเฟราห์ และบรรดาคนอิสราเอลก็เล่นซู้กับรูปนี้ ซึ่งสิ่งนี้กลายเป็นกับดักต่อกิเดโอนและต่อวงศ์วานของท่าน

28 ดังนั้นแหละคนมีเดียก็ถูกกำราบต่อหน้าลูกหลานของอิสราเอล จนพวกเขาไม่ยกศีรษะของตนขึ้นอีกเลย และแผ่นดินก็อยู่ในความเยียบสงบสี่สิบปีในวันทั้งหลายของกิเดโอน

29 และเยรูบาอัลบุตรชายของโยอาซก็

(21) สดต 83:11 (22) วนฉ 3:9; 9:8

(23) 1 ซมอ 8:7; 10:19 (24) ปฐก 24:13

(27) พบทู 7:16 (28) วนฉ 5:31 (29) วนฉ 6:32; 7:1

ไป และอาศัยอยู่ในบ้านของตนเอง

30 และกิเดโอนมีบุตรชายเจ็ดสิบคนที่บังเกิดจากบั้นเอวของท่าน เพราะว่าท่านมีภรรยาหลายคน

31 และภรรยาน้อยของท่านที่อยู่ ณ เมืองเซเคม นางได้คลอดบุตรชายให้ท่านคนหนึ่งด้วย ซึ่งชื่อของบุตรนั้นท่านเรียกว่าอาปีเมเลค

32 และกิเดโอนบุตรชายของโยอาซได้สิ้นชีวิตในวัยชรามาก และถูกฝังไว้ในอุโมงค์ฝังศพของโยอาซบิดาของท่าน ในเมืองโอเฟราห์ของคนอาปีเยเซอร์

คนอิสราเอลหันกลับไปไหว้รูปเคารพ

33 และต่อมา ทนทีที่กิเดโอนสิ้นชีวิตแล้ว ลูกหลานของอิสราเอลก็หันกลับอีก และไปเล่นซุกกับเหล่าพระบaal และทำให้บaalเบรีทเป็นพระของพวกเขา

34 และลูกหลานของอิสราเอลมิได้ระลึกถึงพระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกเขา ผู้ได้ทรงช่วยพวกเขาให้พ้นจากมือของบรรดาศัตรูของพวกเขาสืบเนื่องมาแต่บัดนี้

35 และพวกเขามิได้แสดงความกรุณาแก่ครอบครัวของเยรูบaal ซึ่งคือกิเดโอนตามความดีทั้งสิ้นซึ่งท่านได้แสดงแก่คนอิสราเอล

บทที่ 9

อาปีเมเลคฆ่าพี่น้องทั้งหลายของตน

1 และอาปีเมเลคบุตรชายของเยรูบaal ไปยังเมืองเซเคมมายังญาติพี่น้องของมารดาของตน และพูดกับพวกเขาและกับทุกคนในครอบครัวแห่งวงศ์วานของดา

ของท่าน โดยกล่าวว่า

2 “ขอล่า ข้าพเจ้าขอร้องพาท่าน ในหูของบรรดาชาวเมืองเซเคมเถิดว่า ‘สำหรับพาท่าน จะให้บรรดาบุตรชายของเยรูบaal ซึ่งคือเจ็ดสิบคนนั้น ครอบครองเหนือพาท่านดี หรือจะให้ผู้เดียวครอบครองเหนือพาท่านดี’ ขอระลึกไว้ด้วยว่า ตัวข้าพเจ้าเป็นกระดูกเดียวกันกับพาท่านและเนื้อเดียวกันกับพาท่าน”

3 และญาติพี่น้องของมารดาของท่านก็กล่าวถึงท่านคำเหล่านี้ทั้งหมดในหูของบรรดาชาวเมืองเซเคม และใจของพวกเขาก็เอนเอียงเข้าข้างที่จะติดตามอาปีเมเลค เพราะพวกเขากล่าวว่า “ท่านเป็นญาติพี่น้องของพวกข้าพเจ้า”

4 และพวกเขาได้มอบเงินเจ็ดสิบแผ่นออกจากเรือนของพระบaalเบรีทให้แก่ท่าน ซึ่งด้วยเงินนั้นอาปีเมเลคได้จ้างพวกคนไร้สาระและเบาปัญญา ซึ่งได้ติดตามท่านไป

5 และท่านไปยังบ้านบิดาของท่านที่เมืองโอเฟราห์ และฆ่าพี่น้องของท่าน บรรดาบุตรชายของเยรูบaal โดยเป็นเจ็ดสิบคน บนศิลาแผ่นเดียว แต่อย่างไรก็ตาม โยธามบุตรชายสุดท้องของเยรูบaalก็ยังไม่เหลืออยู่ เพราะเขาได้ซ่อนตัวเสีย

6 และบรรดาชาวเมืองเซเคมรวบรวมกันและวงศ์วานทั้งสิ้นแห่งมิลโล และไป และตั้งอาปีเมเลคให้เป็นกษัตริย์ ข้างที่ราบแห่งเสาหินที่อยู่ในเมืองเซเคม

7 และเมื่อมีบางคนไปบอกโยธามแล้ว

(30) วนล 9:2, 5 (31) วนล 9:1 (32) ปฐก 25:8; วนล 6:24 (33) วนล 2:17, 19; 6:25 (34) พบญ 4:9

(35) วนล 9:16-18; ปญจ 9:14 (1) วนล 8:31, 35 (2) ปฐก 29:14; วนล 8:30; 9:5 (3) ปฐก 29:15

(4) วนล 8:33; 11:3; 2 พศต 13:7 (5) วนล 6:24; 8:30; 9:2, 18 (7) พบญ 11:29-30; 27:12

เขาก็ไปและยืนอยู่บนยอดภูเขาเกริชิม และตะเบ็งเสียงของตน และร้องเสียงดัง และกล่าวแก่พวกเขาว่า “ขอจงตั้งใจฟัง ข้าพเจ้า พวกท่าน ชาวเมืองเซเคเมอีย เพื่อพระเจ้าจะทรงตั้งใจฟังพวกท่าน

8 ครั้งหนึ่งต้นไม้ต่าง ๆ ได้ออกไปเพื่อ เจริญตั้งกษัตริย์ให้อยู่เหนือพวกมัน และ พวกมันกล่าวแก่ต้นมะกอกว่า ‘เชิญท่าน ปกครองเหนือพวกข้าพเจ้าเถิด’

9 แต่ต้นมะกอกกล่าวแก่พวกมันว่า ‘ข้าพ เจ้าควรจะมีละอองน้ำมนต์ของข้าพเจ้า ซึ่ง โดยน้ำมนต์ของข้าพเจ้านั้นพวกเขาได้ถวาย เกียรติแด่พระเจ้าและให้เกียรติแก่มนุษย์ และไปรับการเลื่อนยศให้อยู่เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ’

10 และต้นไม้เหล่านั้นกล่าวแก่ต้นมะเดื่อ ว่า ‘เชิญท่านมาและปกครองเหนือพวก ข้าพเจ้าเถิด’

11 แต่ต้นมะเดื่อกล่าวแก่พวกมันว่า ‘ข้าพเจ้าควรจะมีละอองรสหวานของข้าพเจ้า และผลดีของข้าพเจ้าเสีย และไปรับการ เลื่อนยศให้อยู่เหนือต้นไม้ทั้งหลายหรือ’

12 แล้วต้นไม้เหล่านั้นกล่าวแก่เถาองุ่นว่า ‘เชิญท่านมาและปกครองเหนือพวกข้าพ เจ้าเถิด’

13 และเถาองุ่นกล่าวแก่พวกมันว่า ‘ข้าพ เจ้าควรจะมีละอองน้ำองุ่นของข้าพเจ้า ซึ่ง เป็นที่ชื่นบานพระทัยพระเจ้าและชื่นใจ มนุษย์ และไปรับการเลื่อนยศให้อยู่เหนือ ต้นไม้ทั้งหลายหรือ’

14 แล้วต้นไม้เหล่านั้นจึงกล่าวแก่ต้น

หนามว่า ‘เชิญท่านมาและปกครองเหนือ พวกข้าพเจ้าเถิด’

15 และต้นหนามกล่าวแก่ต้นไม้เหล่านั้น ว่า ‘ถ้าในความจริงพวกท่านจะเจริญตั้ง ข้าพเจ้าให้เป็นกษัตริย์เหนือพวกท่าน แล้วจงมาและให้ความไว้วางใจของพวก ท่านอยู่ในร่มเงาของข้าพเจ้าเถิด และหาก ไม่ใช่ ก็ขอให้ไฟออกมาจากต้นหนาม และเผาผลาญต้นสนซีดาร์ทั้งหลายแห่ง เลบานอนเสีย’

16 ฉะนั้นบัดนี้ ถ้าพวกท่านได้ทำอย่าง ถูกต้องและด้วยความจริงใจ ในการที่ พวกท่านได้ตั้งอาบีเมเลคให้เป็นกษัตริย์ นั้น และถ้าพวกท่านได้กระทำอย่างเหมาะสม กับเยรูบาอัลและครอบครัวของท่าน และได้กระทำต่อท่านตามสมควรแก่มือ ของท่านนั้น

17 (ด้วยว่าบิดาของข้าพเจ้าได้ต่อสู้เพื่อ พวกท่าน และเสี่ยงชีวิตของท่านอย่าง ที่ สุด และได้ช่วยพวกท่านให้พ้นจากมือของ คนมีเดียน

18 และพวกท่านได้ลุกขึ้นต่อต้านครอบครัวบิดาของข้าพเจ้าในวันนี้ และได้ฆ่า บุตรชายทั้งหลายของท่าน คือเจ็ดสิบคน นั้น บนศิลาแผ่นเดียว และได้ตั้งอาบีเม- เลค บุตรชายของสาวใช้ของท่าน ให้ เป็นกษัตริย์ปกครองเหนือชาวเมืองเซเคเม เพราะว่าเขาเป็นญาติพี่น้องของพวกท่าน)

19 ดังนั้นถ้าพวกท่านทำอย่างถูกต้องและ ด้วยความจริงใจกับเยรูบาอัล และกับ ครอบครัวของท่านในวันนี้ แล้วพวกท่าน

(8) วนฉ 8:22-23; 2 พกษ 14:9 (9) สดต 104:15 (13) สดต 104:15

(15) กตว 21:28; วนฉ 9:20; 2 พกษ 14:9 (16) วนฉ 8:35

(17) วนฉ 8:22 (18) วนฉ 8:30-31, 35; 9:2, 5-6 (19) อสย 8:6; ฟม 3:3

จงปิตินต์ในอาบีเมเลคเกิด และให้เขามีความปิตินต์ในพวกท่านด้วย

20 แต่ถ้าไม่ใช่ ก็ขอให้ไฟออกมาจากอาบีเมเลค และเผาผลาญชาวเมืองเซเคมและวงศ์วานแห่งมิลโล และให้ไฟออกมาจากชาวเมืองเซเคม และจากวงศ์วานแห่งมิลโล และเผาผลาญอาบีเมเลคเกิด”

21 และโยธามก็วิ่งหนีและหลบหนีไป และไปยังเบเออร์ และอาศัยอยู่ที่นั่น เพราะกลัวอาบีเมเลคพี่ชายของตน

22 เมื่ออาบีเมเลคครอบครองเหนืออิสราเอลได้สามปีแล้ว

23 แล้วพระเจ้าได้ทรงส่งวิญญูณชั่วร้ายคนหนึ่งมาระหว่างอาบีเมเลคกับชาวเมืองเซเคม และชาวเมืองเซเคมได้กระทำการทรยศต่ออาบีเมเลค

24 เพื่อความทารุณที่ได้กระทำแก่บุตรชายเจ็ดสิบคนนั้นของเยรูบาอัมจะตอบสนอง และโลหิตของคนเหล่านั้นจะถูกวางอยู่บนอาบีเมเลคผู้เป็นพี่น้องของพวกเขา ผู้ซึ่งได้ประหารพวกเขา และบนชาวเมืองเซเคม ผู้ซึ่งช่วยเหลือท่านในการฆ่าพี่น้องของท่าน

25 และชาวเมืองเซเคมได้วางพลซุ่มคอยไว้คอยดักท่านในยอดภูเขาทั้งหลาย และพวกเขาก็ปล้นทุกคนที่ผ่านไปมาทางนั้น โดยพวกเขา และมีคนบอกอาบีเมเลคให้ทราบ

26 และกาอัลบุตรชายของเอเบตมาพร้อมกับญาติพี่น้องของเขา และไปยังเมืองเซเคม และชาวเมืองเซเคมให้ความ

ไว้เนื้อเชื่อใจของตนอยู่ในเขา

27 และพวกเขาได้ออกไปตามบรรดาทุ่งนา และเก็บผลจากสวนองุ่นทั้งหลายของพวกเขา และย่ำฉลองเหล้าองุ่น และสนุกสนานรื่นเริง และเข้าไปในเรือนแห่งพระของพวกเขา และได้กินและดื่ม และแข่งด่าอาบีเมเลค

28 และกาอัลบุตรชายของเอเบตกล่าวว่า “อาบีเมเลคคือใคร และชาวเมืองเซเคมเป็นผู้ใด ที่พวกเราควรจะปรนนิบัติเขา เขาเป็นบุตรชายของเยรูบาอัมมิใช่หรือ และเศบูลเป็นเจ้าหน้าที่ของเขามิใช่หรือ จงปรนนิบัติคนฮาโมร์บิดาของเซเคมเกิด เพราะว่าทำไมพวกเราควรจะปรนนิบัติเขาเล่า

29 และพระเจ้าจะให้คนเหล่านั้นอยู่ได้มือของข้าพเจ้า แล้วข้าพเจ้าจะถอดอาบีเมเลคเสีย” และเขากล่าวแก่อาบีเมเลคว่า “จงเพิ่มกองทัพอของท่าน และออกมาเถิด”

30 และเมื่อเศบูลเจ้าเมืองได้ยินบรรดาถ้อยคำของกาอัลบุตรชายของเอเบตแล้ว ความโกรธของท่านก็พลุ่งขึ้น

31 และท่านส่งพวกผู้สื่อสารไปยังอาบีเมเลคอย่างลับ ๆ โดยกล่าวว่า “ดูเถิด กาอัลบุตรชายของเอเบตและญาติพี่น้องของเขามายังเซเคม และดูเถิด พวกเขาได้เสริมนครนั้นให้เข้มแข็งเพื่อต่อสู้กับท่าน

32 ฉะนั้นบัดนี้ จงลุกขึ้นในเวลากลางคืน ตั้วท่านและกองทัพอู่กับท่าน และซุ่มคอยอยู่ในทุ่งนา

(20) วนฉ 9:15, 45, 56-57 (21) 2 ซมอ 20:14

(23) 1 ซมอ 16:14 (24) กตว 35:33 (27) วนฉ 9:4

(28) ปฐก 34:2, 6; ยชว 24:32; 1 ซมอ 25:10; 1 พกษ 12:16 (29) 2 ซมอ 15:4

33 และต่อมาในวันรุ่งขึ้น ทันทิที่ดวงอาทิตย์ขึ้น ท่านจงลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และจงรีบรุกเข้านคร และดูเถิด เมื่อเขากับกองทัพที่อยู่กับเขามากมาต่อสู้กับท่านแล้วท่านจงกระทำแก่พวกเขาตามแต่ท่านจะมีโอกาส”

34 และอาบีเมเลคลุกขึ้น กับกองทัพทั้งสิ้นที่อยู่กับท่าน ในเวลากลางคืน และพวกเขาซุ่มคอยเพื่อต่อสู้กับเมืองเซเคมในสี่กอง

35 และกาอัลบุตรชายของเอเบดก็ออกไปและยืนอยู่ในทางเข้าประตูเมือง และอาบีเมเลคก็ลุกขึ้น และกองทัพที่อยู่กับท่าน จากการซุ่มคอยอยู่

36 และเมื่อกาอัลเห็นกองทัพนั้น เขาก็กล่าวแก่เศบูลว่า “ดูเถิด มีกองทัพกำลังลงมาจากยอดภูเขาเหล่านั้น” และเศบูลกล่าวแก่เขาว่า “ท่านเห็นเงาของภูเขาทั้งหลายราวกับว่าเงานั้นเป็นคน”

37 และกาอัลพูดอีกและกล่าวว่า “ดูซิ มีกองทัพกองหนึ่งกำลังลงมาจากตรงกลางแผ่นดิน และกองทัพอีกกองหนึ่งกำลังออกมาจากที่ราบแห่งเมโอเนนิม”

38 แล้วเศบูลกล่าวแก่เขาว่า “บัดนี้ปากของท่านอยู่ที่ไหน ซึ่งท่านได้กล่าวว่า ‘อาบีเมเลคคือใคร ที่พวกเราควรจะปรณินับตีเขา’ คนเหล่านี้เป็นคนที่ท่านได้เหยียดหยามมิใช่หรือ ขอให้ยกออกไป บัดนี้ข้าพเจ้าขอร้อง และต่อสู้กับพวกเขาเถิด”

39 และกาอัลได้ออกไปนำหน้าชาวเมือง

เซเคม และต่อสู้กับอาบีเมเลค

40 และอาบีเมเลคได้ไล่ตามเขา และกาอัลก็หนีไปต่อหน้าท่าน และหลายคนถูกคว่ำและได้รับบาดเจ็บ จนถึงทางเข้าประตูเมือง

41 และอาบีเมเลคอาศัยอยู่ที่อารูมาห์ และเศบูลได้ขับไล่กาอัลออกไป และญาติพี่น้องของเขา เพื่อไม่ให้พวกเขาอาศัยอยู่ในเมืองเซเคม

42 และต่อมาวันรุ่งขึ้น ชาวเมืองออกไปยังทุ่งนา และมีคนบอกอาบีเมเลคให้ทราบ

43 และท่านได้พากองพลไป และแบ่งพวกเขาออกเป็นสามกอง และซุ่มคอยอยู่ในทุ่งนา และมองดู และดูเถิด ชาวเมืองนั้นก็ออกมาจากนครแล้ว และท่านได้ลุกขึ้นต่อสู้กับพวกเขา และประหารพวกเขาเสีย

44 และอาบีเมเลคกับกองพลที่อยู่กับท่านก็รุกไปข้างหน้า และยืนอยู่ในทางเข้าประตูเมือง และกองพลอีกสองกองก็รุกเข้าโจมตีคนทั้งหมดที่อยู่ในทุ่งนา และประหารพวกเขาเสีย

45 และอาบีเมเลคต่อสู้กับนครนั้นตลอดวันยังค่ำ และท่านยึดนครนั้นได้ และประหารชาวเมืองที่อยู่ในนครนั้น และทุบทำลายนครนั้น และหว่านนครนั้นด้วยเกลือ

46 และเมื่อบรรดาคนของหอคอยแห่งเซเคมได้ยินเช่นนั้น พวกเขา ก็เข้าไปอยู่ในป้อมแห่งเรือนของพระเบรีย

47 และมีคนไปบอกอาบีเมเลค ว่าบรรดา

(38) วนฉ 9:28-29

(45) พบทย 29:23; วนฉ 29:23; 1 พกษ 12:25; 2 พกษ 3:25

(46) วนฉ 8:33

คนของหอคอยแห่งเซเคมีได้รวมตัวเข้าด้วยกัน

48 และอาบีเมเลคเองก็ขึ้นไปยังภูเขาศัลโมน ตัวท่านและกองพลทั้งสิ้นที่อยู่กับท่าน และอาบีเมเลคถือขวานไว้ในมือของท่าน และตัดกิ่งไม้กิ่งหนึ่งจากต้นไม้เหล่านั้น และเอากิ่งไม้ขึ้นไป และวางกิ่งไม้นั้นบนบ่าของตน และกล่าวแก่กองพลที่อยู่กับท่านว่า “พวกท่านได้เห็นข้าพเจ้าทำอะไร จงรีบและทำอย่างที่ข้าพเจ้าได้กระทำนั้นเถิด”

49 และกองพลทั้งสิ้นก็ตัดกิ่งไม้ของแต่ละคนลงเช่นกัน และติดตามอาบีเมเลค และวางกิ่งไม้เหล่านั้นกองไว้ที่ป้อมนั้น และจุดไฟเผาป้อมด้วยกิ่งไม้เหล่านั้นบนพวกเขา จนคนของหอคอยแห่งเซเคมีก็ตายหมดสิ้นด้วย ประมาณหนึ่งพันคนทั้งชายและหญิง

อาบีเมเลคถูกทำลาย

50 แล้วอาบีเมเลคไปยังเมืองเธเบศ และตั้งค่ายประชิดเมืองเธเบศไว้ และยึดเมืองนั้นได้

51 แต่มีหอคอยที่แข็งแกร่งแห่งหนึ่งอยู่ภายในนครนั้น และผู้ชายและผู้หญิงทั้งหมดหนีไปที่นั่น และประชาชนแห่งนครนั้นทั้งสิ้น และปิดประตูซึ่งตนเองเสีย และพวกเขาก็ขึ้นไปบนหลังคาหอคอยนั้น

52 และอาบีเมเลคมาถึงหอคอยนั้น และโจมตีหอคอยนั้น และเข้ามาใกล้ประตูหอคอยเพื่อจะเผาหอคอยนั้นด้วยไฟ

53 และมีหญิงคนหนึ่งเอาหินโม้ชิ้นหนึ่ง

ทุ่มใส่บนศีรษะของอาบีเมเลค และทั้งหมดนี้เพื่อทำให้กะโหลกศีรษะของท่านแตก

54 แล้วท่านจึงรีบร้องแก่ชายหนุ่มผู้ถือเครื่องอาวุธของท่าน และกล่าวแก่เขาว่า “จงชักดาบของเจ้าออก และฆ่าเราเสีย เพื่อคนทั้งหลายจะไม่ได้กล่าวถึงเราว่า ‘ผู้หญิงคนหนึ่งฆ่าเขาเสีย’” และชายหนุ่มของท่านคนนั้นก็แทงท่านจนทะลุ และท่านถึงแก่ความตาย

55 และเมื่อคนอิสราเอลเห็นว่าอาบีเมเลคสิ้นชีวิตแล้ว พวกเขาทุกคนก็กลับไปยังที่ของตน

56 ดังนั้นพระเจ้าทรงตอบสนองความชั่วของอาบีเมเลค ซึ่งท่านได้กระทำต่อบิดาของตน ในการฆ่าพี่น้องเจ็ดสิบคนของตนเองเสีย

57 และบรรดาความชั่วร้ายของชาวเซเคมี พระเจ้าทรงตอบแทนให้มาอยู่บนศีรษะของพวกเขา และคำสาปแช่งของโยธามบุตรชายของเยรูบออัลก็ตกอยู่บนพวกเขา

บทที่ 10

โธลากับยาอีร์เป็นผู้วินิจฉัยคนอิสราเอล 1 และหลังจากอาบีเมเลค มีคนขึ้นมาเพื่อช่วยปกป้องอิสราเอลคือโธลา บุตรชายของปูวาร์ บุตรชายของโดโด คนอิสราเอล และท่านอาศัยอยู่ในเมืองซามิร์ในแดนเทือกเขาเอฟราอิม

2 และท่านวินิจฉัยอิสราเอลอยู่ยี่สิบสามปี และได้สิ้นชีวิต และถูกฝังไว้ในเมืองซามิร์

(48) สดต 68:14 (53) 2 ซมอ 11:21

(54) 1 ซมอ 31:4 (56) วนฉ 9:24; โยบ 31:3; สภษ 5:22

(57) วนฉ 9:20 (1) วนฉ 2:16

3 และหลังจากโทลา ยาอีร์คนกิเลอาดได้
ขึ้นมา และวินิจฉัยอิสราเอลอยู่ยี่สิบสองปี
4 และท่านมีบุตรชายสามสิบคนที่ขี้ลูกลา
สามสิบตัว และพวกเขามีนครอยู่สามสิบ
นคร ซึ่งถูกเรียกว่าฮาโวทยาอีร์จนถึงทุก
วันนี้ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินกิเลอาด
5 และยาอีร์ก็สิ้นชีวิตและถูกฝังไว้ในเมือง
คาโมน

การให้รูปเคารพได้นำ

พระพิโรธของพระเจ้ามาสู่พวกเขา

6 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำ
ความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเย
โฮวาห์อีก และปรณินบัตีเหล่าพระบาอัล
และพระอัชทาโรท และบรรดาพระแห่ง
ซีเรีย และบรรดาพระแห่งไซดอน และ
บรรดาพระแห่งโมอับ และบรรดาพระ
แห่งคนอัมโมน และบรรดาพระแห่งคน
ฟิลิสเตีย และได้ละทิ้งพระเยโฮวาห์เสีย
และไม่ได้ปรณินบัตีพระองค์

7 และพระพิโรธของพระเยโฮวาห์ก็พลุ่ง
ขึ้นต่ออิสราเอล และพระองค์ได้ทรงขาย
พวกเขาไว้ในมือของคนฟิลิสเตีย และใน
มือของคนอัมโมน

8 และปีนั้นคนเหล่านั้นได้ก่อกวนและ
บีบบังคับลูกหลานของอิสราเอลสิบแปดปี
คือลูกหลานของอิสราเอลทั้งหมดที่อยู่บน
ปากแม่น้ำจอร์แดนข้างโน้นในแผ่นดิน
ของคนอามไรต์ ซึ่งอยู่ในกิเลอาด

9 ยิ่งกว่านั้นคนอัมโมนได้ข้ามแม่น้ำจอร์
แดนมาต่อสู้กับคนยูดาห์เช่นกัน และต่อสู้
กับคนเบนยามิน และต่อสู้กับวงศ์วาน

แห่งเอฟราอิม ดังนั้นอิสราเอลจึงเป็น
ทุกข์แสนสาหัส

10 และลูกหลานของอิสราเอลร้องทูลต่อ
พระเยโฮวาห์ โดยทูลว่า “พวกข้าพระองค์
ได้ทำบาปต่อพระองค์ เพราะพวกข้าพระ
องค์ได้ทอดทิ้งพระเจ้าของพวกข้าพระ
องค์เสีย ทั้งได้ปรณินบัตีเหล่าพระบาอัล
ด้วย”

11 และพระเยโฮวาห์ตรัสกับลูกหลาน
ของอิสราเอลว่า “เราได้ช่วยพวกเจ้าให้
พ้นจากคนอียิปต์ และจากคนอามไรต์
จากคนอัมโมน และจากคนฟิลิสเตียมิใช่
หรือ

12 คนไซดอน และคนอามาเลข และชาว
มาโอนได้บีบบังคับพวกเจ้าด้วย และพวก
เจ้าได้ร้องทูลต่อเรา และเราได้ช่วยพวก
เจ้าให้พ้นจากมือของพวกเข

13 ถึงอย่างนั้นพวกเจ้ายังได้ละทิ้งเรา
และปรณินบัตีพระอื่น ๆ ดังนั้นเราจึงจะ
ไม่ช่วยพวกเจ้าให้พ้นอีกต่อไป

14 จงไปและร้องทูลต่อบรรดาพระซึ่ง
พวกเจ้าได้เลือกไว้ จงให้พระเหล่านั้นช่วย
พวกเจ้าให้พ้นในเวลาแห่งความทุกข์ลำ
บากของพวกเจ้าเถิด”

15 และลูกหลานของอิสราเอลกราบทูล
พระเยโฮวาห์ว่า “พวกข้าพระองค์ได้ทำ
บาปแล้ว ขอพระองค์ทรงกระทำต่อพวก
ข้าพระองค์สิ่งใดก็ตามที่พระองค์ทรงเห็น
ชอบ ขอทรงช่วยพวกข้าพระองค์ให้พ้นวัน
นี้เท่านั้นเถิด พวกข้าพระองค์ขอวิงวอน
พระองค์”

(4) พบทย 3:14; วนฉ 5:10; 12:14 (6) วนฉ 2:11-13; 3:7; 6:1; 13:1; 1 พกษ 11:33
(7) วนฉ 2:14; 3:13; 4:2 (8) กตว 32:33 (10) กตว 21:7; วนฉ 6:6 (11) อพย 14:30
(12) วนฉ 5:19; 6:3 (13) ยรม 2:13 (14) พบทย 32:37-38 (15) 1 ซมอ 3:18

16 และพวกเขาได้กำจัดบรรดาพระของ
คนต่างชาติไปเสียจากท่ามกลางพวกเขา
และปรนนิบัติพระเยโฮวาห์ และพระ
ทัยของพระองค์เศร้าโศกเพราะความทุกข์
เช็ญของอิสราเอล

17 แล้วคนอัมโมนก็รวบรวมกันและได้
ตั้งค่ายในกิเลอาด และลูกหลานของ
อิสราเอลก็มารวมตัวกันและตั้งค่ายอยู่ใน
มิสเปห์

18 และประชาชนกับพวกประมุขของคน
กิเลอาดพูดกันและกันว่า “ผู้ใดที่เป็นคน
แรกที่จะเข้าต่อสู้กับคนอัมโมน ผู้นั้นจะ
เป็นหัวหน้าของชาวกิเลอาดทั้งหมด”

บทที่ 11

เยฟธาห์สู้รบกับคนอัมโมน

1 บัดนี้ เยฟธาห์คนกิเลอาดเป็นชาย
ฉกรรจ์ผู้กล้าหาญ และเขาเป็นบุตรชาย
ของหญิงโสเภณี และกิเลอาดให้กำเนิด
เยฟธาห์

2 และภรรยาของกิเลอาดคลอดบุตรชาย
หลายคนให้ท่าน และพวกบุตรชายแห่ง
ภรรยาของท่านได้เติบโตขึ้น และพวกเขา
ได้ขับไล่เยฟธาห์ออกไปเสีย และกล่าวแก่
เขาว่า “เจ้าจะไม่มีส่วนมรดกในครอบครัว
บิดาของพวกเรา เพราะเจ้าเป็นลูกชาย
ของหญิงคนอื่น”

3 แล้วเยฟธาห์จึงหนีออกจากพวกพี่น้อง
ของตน และอาศัยอยู่ในแผ่นดินโทบ และ
ที่นั่นพวกคนไร้สาระก็รวบรวมกันอยู่กับ
เยฟธาห์ และออกไปกับเขา

4 และต่อมาภายหลัง คนอัมโมนได้ทำ

สงครามกับคนอิสราเอล

5 และเป็นไปอย่างนี้ เมื่อคนอัมโมนทำ
สงครามกับคนอิสราเอลนั้น พวกผู้อาวุโส
ของเมืองกิเลอาดไปเพื่อจะพาเยฟธาห์มา
จากแผ่นดินโทบ

6 และพวกเขากล่าวแก่เยฟธาห์ว่า “จงมา
และเป็นผู้บัญชาการของพวกข้าพเจ้า เพื่อ
พวกข้าพเจ้าจะได้ต่อสู้กับคนอัมโมน”

7 และเยฟธาห์ก็กล่าวแก่พวกผู้อาวุโสของ
เมืองกิเลอาดว่า “พวกท่านไม่ได้เกลียด
ชังข้าพเจ้า และขับไล่ข้าพเจ้าออกมาจาก
ครอบครัวบิดาของข้าพเจ้าหรือ และทำ
ไม่ว่าพวกท่านมาหาข้าพเจ้าเวลานี้เมื่อพวก
ท่านมีความทุกข์ยากเล่า”

8 และพวกผู้อาวุโสของเมืองกิเลอาด
กล่าวแก่เยฟธาห์ว่า “ฉะนั้นพวกข้าพเจ้า
กลับมาหาท่าน ณ บัดนี้ ก็เพื่อท่านจะได้
ไปกับพวกข้าพเจ้า และต่อสู้กับคนอัม-
โมน และเป็นหัวหน้าของพวกข้าพเจ้า
เหนือบรรดาชาวเมืองกิเลอาด”

9 และเยฟธาห์ก็กล่าวแก่พวกผู้อาวุโสของ
เมืองกิเลอาดว่า “ถ้าพวกท่านพาข้าพเจ้า
กลับบ้านเพื่อต่อสู้กับคนอัมโมน และพระ
เยโฮวาห์ทรงมอบพวกเขาไว้ต่อหน้าข้าพ
เจ้า ข้าพเจ้าจะเป็นหัวหน้าของพวกท่าน
อย่างนั้นหรือ”

10 และพวกผู้อาวุโสของเมืองกิเลอาด
กล่าวแก่เยฟธาห์ว่า “พระเยโฮวาห์จะทรง
เป็นพยานระหว่างพวกเรา ถ้าพวกข้าพเจ้า
ไม่กระทำตามบรรดาถ้อยคำของท่าน”

11 แล้วเยฟธาห์ไปกับพวกผู้อาวุโสของ

(16) 2 พตด 7:14 (17) ปฐก 31:49; วนฉ 11:11 (18) วนฉ 11:8 (1) วนฉ 6:12 (2) ปฐก 21:10
(3) 1 ซมอ 22:2; 2 ซมอ 10:6 (4) วนฉ 10:9, 17 (7) ปฐก 26:27 (8) วนฉ 10:18; ลก 17:4
(10) ปฐก 31:49-50; ยรม 29:23 (11) วนฉ 10:17; 11:8; 20:1

เมืองกิเลอาด และประชากรได้ตั้งท่านให้เป็นหัวหน้าและเป็นผู้บัญชาการเหนือพวกเขา และเยฟธาห์กล่าวบรรดาถ้อยคำของท่านต่อพระพิภคร์พระเยโฮวาห์ในเมืองมิสเปห์

12 และเยฟธาห์ส่งพวกผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์ของคนอัมโมน โดยกล่าวว่า “ท่านมีเรื่องอะไรกับข้าพเจ้า ซึ่งท่านได้ยกมาเผชิญหน้าข้าพเจ้าเพื่อต่อสู้ในแผ่นดินของข้าพเจ้า”

13 และกษัตริย์ของคนอัมโมนตอบพวกผู้สื่อสารของเยฟธาห์ว่า “เพราะว่าอิสราเอลได้ยึดแผ่นดินของข้าพเจ้าไป เมื่อพวกเขาขึ้นมาจากอียิปต์ ตั้งแต่แม่น้ำอาร์โนนถึงแม่น้ำยับบอกและถึงแม่น้ำจอร์แดน ฉะนั้นบัดนี้ ขอคืนแผ่นดินเหล่านั้นเสียโดยสันติภาพ”

14 และเยฟธาห์ส่งพวกผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์ของคนอัมโมนอีก

15 และกล่าวแก่ท่านว่า “เยฟธาห์กล่าวดังนี้ว่า อิสราเอลมิได้ยึดแผ่นดินโมอับหรือแผ่นดินของคนอัมโมน

16 แต่เมื่ออิสราเอลได้ขึ้นมาจากอียิปต์และเดินผ่านถิ่นทุรกันดารถึงทะเลแดงและมาถึงคาเดช

17 แล้วอิสราเอลได้ส่งพวกผู้สื่อสารไปยังกษัตริย์แห่งเอโดม โดยกล่าวว่า ‘ขอให้ข้าพเจ้า ข้าพเจ้าขอร้องท่าน ยกผ่านแผ่นดินของท่านไป’ แต่กษัตริย์แห่งเอโดมไม่ยอมตั้งใจฟังคำเหล่านั้น และในทำนองเดียวกันพวกเขาได้ส่งไปยังกษัตริย์แห่ง

โมอับ แต่ท่านก็ไม่อนุญาต และอิสราเอลได้อาศัยอยู่ในคาเดช

18 แล้วพวกเขาเดินไปทางถิ่นทุรกันดารและอ้อมแผ่นดินเอโดม และแผ่นดินโมอับ และมาทางด้านทิศตะวันออกของแผ่นดินโมอับ และตั้งเต็นท์อยู่บนปากแม่น้ำอาร์โนนข้างโน้น แต่มิได้เข้าไปภายในเขตแดนของโมอับ เพราะว่าแม่น้ำอาร์โนนเป็นพรมแดนของโมอับ

19 และอิสราเอลได้ส่งพวกผู้สื่อสารไปยังสิโหนกษัตริย์ของคนอาโมไรต์ กษัตริย์แห่งเมืองเฮชบอน และอิสราเอลกล่าวแก่ท่านว่า ‘ขอให้พวกข้าพเจ้า พวกข้าพเจ้าขอร้องท่าน ยกผ่านแผ่นดินของท่านไปยังสถานที่ของข้าพเจ้า’

20 แต่สิโหนไม่วางใจอิสราเอลที่จะให้ยกผ่านเขตแดนของตน แต่สิโหนได้รวบรวมกำลังพลทั้งหมดของท่าน และตั้งเต็นท์อยู่ในยาฮาส และต่อสู้กับอิสราเอล

21 และพระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ทรงมอบสิโหนและกำลังพลทั้งหมดของท่านไว้ในมือของอิสราเอล และอิสราเอลได้ฆ่าฟันคนเหล่านั้น ดังนั้นอิสราเอลได้ยึดครองแผ่นดินทั้งสิ้นของคนอาโมไรต์ผู้ซึ่งเป็นชาวเมืองนั้น

22 และพวกเขาได้ยึดเขตแดนทั้งหมดของคนอาโมไรต์ ตั้งแต่แม่น้ำอาร์โนนถึงแม่น้ำยับบอก และตั้งถิ่นทุรกันดารถึงแม่น้ำจอร์แดน

23 ดังนั้นบัดนี้ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอลได้ขับไล่คนอาโมไรต์ออกเสีย

(12) พบบัญ 20:10 (13) ปฐก 32:22; กตว 21:24-26 (15) พบบัญ 2:9, 19 (16) กตว 13:26; 20:1, 14-21 (17) กตว 20:1, 14-21 (18) กตว 21:4; พบบัญ 2:9 (19) กตว 21:21-22 (20) กตว 21:23; พบบัญ 2:32 (21) กตว 21:24-25; ยชว 24:8 (22) พบบัญ 2:36-37

จากต่อหน้าอิสราเอลประชากรของพระองค์ และท่านควรจะถือเอาเป็นกรรมสิทธิ์เช่นนั้นหรือ

24 ท่านไม่ประสงค์ถือกรรมสิทธิ์สิ่งซึ่งเคโมชพระของท่านมอบให้ท่านยึดครองหรือ ดังนั้นผู้ใดก็ตามที่พระเยโฮวาห์พระเจ้าของพวกข้าพเจ้าจะทรงขับไล่ออกไปจากต่อหน้าพวกข้าพเจ้า พวกข้าพเจ้าก็จะยึดครองคนเหล่านั้น

25 และบัดนี้ ท่านดึกว่าบาลาบุตรชายของคิปีร์ กษัตริย์แห่งโมอับหรือ เขาได้ต่อสู้กับอิสราเอลหรือ หรือเขาเคยต่อสู้กับพวกเขาหรือ

26 ขณะที่อิสราเอลอาศัยอยู่ในเฮชโบนและบรรดาเมืองของนครนั้น และในอาโรเออร์และบรรดาเมืองของนครนั้น และในบรรดานครที่อยู่ตามฝั่งแม่น้ำอาร์โนนถึงสามร้อยปี ฉะนั้นทำไมพวกท่านไม่ได้เอานครเหล่านั้นกลับคืนมาภายในเวลานั้นเล่า

27 ดังนั้นข้าพเจ้าจึงไม่ได้ทำบาปต่อท่าน แต่ท่านได้กระทำความผิดต่อข้าพเจ้าในการที่ทำสงครามกับข้าพเจ้า ขอพระเยโฮวาห์ ผู้ทรงเป็นผู้พิพากษา ทรงพิพากษาระหว่างลูกหลานของอิสราเอลและคนอัมโมนวันนี้”

28 แต่กษัตริย์ของคนอัมโมนไม่ยอมตั้งใจฟังบรรดาถ้อยคำของเยฟธาห์ซึ่งเยฟธาห์ส่งไปถึงท่านนั้น

29 แล้วพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ได้มาสถิตอยู่บนเยฟธาห์ และท่านยกผ่าน

กิเลอาด และมนัสเสห์ และข้ามไปยังมิสเปห์แห่งกิเลอาด และจากมิสเปห์แห่งกิเลอาด ท่านยกผ่านไปถึงคนอัมโมน

คำปฏิญาณที่ชาดปัญญาของเยฟธาห์
30 และเยฟธาห์ได้ปฏิญาณไว้กับพระเยโฮวาห์ และกล่าวว่า “ถ้าพระองค์จะทรงมอบคนอัมโมนไว้ในมือของข้าพระองค์อย่างแน่นอนแล้ว

31 แล้วจะเป็นไปอย่างนี้ สิ่งใดก็ตามที่ออกมาจากประตูบ้านของข้าพระองค์เพื่อต้อนรับข้าพระองค์ เมื่อข้าพระองค์กลับมาจากคนอัมโมนในสันติภาพแล้ว จะเป็นของพระเยโฮวาห์อย่างแน่นอน และข้าพระองค์จะถวายสิ่งนั้นเป็นเครื่องเผาบูชา”

32 แล้วเยฟธาห์ได้ยกข้ามไปถึงคนอัมโมนเพื่อจะต่อสู้กับพวกเขา และพระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของท่าน

33 และท่านได้ประหารพวกเขาจากอาโรเออร์ กระทั่งคนมาถึงเมืองมินนิท คือยี่สิบนคร และไปจนถึงที่ราบแห่งสวนองุ่นทั้งหลาย พร้อมกับการฆ่าฟันอันใหญ่โต ดังนั้นคนอัมโมนจึงถูกกำราบต่อหน้าลูกหลานของอิสราเอล

34 และเยฟธาห์มายังมิสเปห์ถึงยังบ้านของตน และดูเถิด บุตรสาวของท่านออกมาเพื่อต้อนรับท่านพร้อมกับรำมะนาทั้งหลาย และด้วยบรรดาการเต้นโลด และเธอเป็นบุตรคนเดียวของท่าน นอกจากเธอท่านไม่มีบุตรชายหรือบุตรสาวเลย

35 และต่อมา เมื่อท่านเห็นเธอแล้ว ท่าน

(24) กตว 21:29; พบญ 9:4-5 (25) กตว 22:2; ยชว 24:9 (26) กตว 21:25 (27) ปฐก 16:5; 18:25

(29) วนฉ 3:10 (30) ปฐก 28:20; กตว 30:2; 1 ซมอ 1:11 (31) สดต 27:2-3, 28; 1 ซมอ 1:11

(33) อสค 27:17 (34) อพย 15:20; วนฉ 10:17 (35) ปฐก 37:29, 34; กตว 30:2

ก็ฉีกเสื้อผ้าของท่าน และกล่าวว่า “อนิจ-
จา ลูกสาวของพ่อเอ๋ย เจ้าทำให้พ่อสลดใจ
มากยิ่งขึ้น และเจ้าเป็นคนหนึ่งในพวกเขา
ที่ทำให้พ่อทุกข์ร้อนใจ เพราะพ่อได้
อ้าปากของพ่อกล่าวต่อพระเยโฮวาห์แล้ว
และพ่อจะคืนค่าก็ไม่ได้”

36 และเธอกล่าวแก่ท่านว่า “พ่อของลูก
เอ๋ย ถ้าพ่อได้อ้าปากของพ่อกล่าวต่อพระ
เยโฮวาห์แล้ว ขอกระทำต่อลูกตามสิ่งซึ่ง
ได้ออกมาจากปากของพ่อเถิด ด้วยว่า
พระเยโฮวาห์ได้ทรงแก้แค้นเพื่อพ่อต่อ
บรรดาศัตรูของพ่อแล้ว คือคนอัมโมน”

37 และเธอกล่าวแก่บิดาของเธอว่า “ขอ
ให้ลูกกระทำอย่างนี้เถิด ขอปล่อยลูกไว้
สักสองเดือน เพื่อลูกจะได้ขึ้นลงไปบน
ภูเขาทั้งหลาย และร้องไห้คร่ำครวญถึง
ความเป็นพรหมจารีของลูก ตัวลูกกับ
เพื่อน ๆ ของลูก”

38 และท่านกล่าวว่า “ไปเถิด” และท่านก็
ปล่อยเธอไปสองเดือน และเธอไปพร้อมกับ
เพื่อน ๆ ของเธอ และร้องไห้คร่ำ-
ครวญถึงความเป็นพรหมจารีของเธอบน
ภูเขาทั้งหลาย

39 และต่อมาเมื่อครบสองเดือนแล้ว เธอ
ก็กลับมายังบิดาของเธอ ผู้ได้กระทำ
กับเธอตามคำปฏิญาณของท่านซึ่งท่านได้
ปฏิญาณไว้ และเธอไม่เคยร่วมกับชายใด
เลย และสิ่งนี้ก็เป็นธรรมเนียมในอิสรา-
เอล

40 ที่บุตรสาวทั้งหลายของคนอิสราเอล
ไปทุกปีเพื่อไว้ทุกข์ให้บุตรสาวของเยฟ-

ธาคณิกิเลอาดปีละสี่วัน

บทที่ 12

เยฟธาคิได้ชัยชนะเหนือคนเอฟราอิม

1 และคนเอฟราอิมได้มาชุมนุมกัน และ
ได้ไปทางทิศเหนือ และกล่าวแก่เยฟธาคิ
ว่า “ทำไมท่านยกข้ามไปเพื่อต่อสู้กับคน
อัมโมน และไม่เรียกพวกข้าพเจ้าไปพร้อม
กับท่าน พวกข้าพเจ้าจะเผาบ้านของท่าน
ด้วยไฟให้ทับท่านเสีย”

2 และเยฟธาคิกล่าวแก่พวกเขาว่า “ข้าพ
เจ้ากับกำลังพลของข้าพเจ้าได้วิวาทใหญ่
โตกับคนอัมโมน และเมื่อข้าพเจ้าเรียก
พวกท่าน พวกท่านก็ไม่ได้ช่วยข้าพเจ้าให้
พ้นจากมือของพวกเขา

3 และเมื่อข้าพเจ้าเห็นว่าพวกท่านไม่ช่วย
ข้าพเจ้าให้พ้นแล้ว ข้าพเจ้าก็ฝากชีวิตของ
ข้าพเจ้าไว้ในมือของข้าพเจ้าเอง และข้าม
ไปต่อสู้กับคนอัมโมน และพระเยโฮวาห์
ได้ทรงมอบพวกเขาไว้ในมือของข้าพเจ้า
ดังนั้นทำไมพวกท่านขึ้นมาหาข้าพเจ้าวันนี้
เพื่อต่อสู้กับข้าพเจ้าเล่า”

4 แล้วเยฟธาคิได้รวบรวมบรรดาชาว
กิเลอาดเข้าด้วยกัน และต่อสู้กับคน
เอฟราอิม และคนกิเลอาดก็ประหารคน
เอฟราอิมเสีย เพราะพวกเขากล่าวว่า
“พวกเจ้าชาวกิเลอาดเป็นพวกผู้ลี้ภัยของ
คนเอฟราอิมในท่ามกลางคนเอฟราอิม
และในท่ามกลางคนมนัสเสห์”

5 และชาวกิเลอาดได้ยึดบรรดาท่าข้ามแม่น้ำ
จอร์แดนก่อนคนเอฟราอิมมาถึง และ
ต่อมา เมื่อคนเอฟราอิมซึ่งหนีไปได้นั้น

(36) กตว 30:2; 2 ซมอ 18:19, 31 (39) วนฉ 11:31

(1) วนฉ 8:1 (3) 1 ซมอ 19:5; 28:21; โยบ 13:14

(4) 1 ซมอ 25:10 (5) ยชว 22:11

กล่าวว่า “ขอให้ข้าพเจ้าเข้าไป” คน
กิเลอาดจึงกล่าวแก่เขาว่า “เจ้าเป็นคน
เอฟราอิมหรือ” ถ้าเขากล่าวว่า “เปล่า”
6 แล้วพวกเขาจึงกล่าวแก่เขาว่า “บัดนี้จึง
พูดคำว่า ชิบโบเลท” และเขาพูดว่า
“ชิบบอเลท” เพราะเขาไม่สามารถออก
เสียงคำนี้ให้ชัด ดังนั้นพวกเขาจึงจับเขา
และฆ่าเขาเสียที่บรรดาท่าข้ามแม่น้ำจอร์-
แดน และในเวลานั้นมีคนเอฟราอิมล้ม
ตายสี่หมื่นสองพันคน

7 และเยฟธาห์ได้วินิจฉัยอิสราเอลอยู่หก
ปี แล้วเยฟธาห์คนกิเลอาดก็สิ้นชีวิต และ
ถูกฝังไว้ในนครแห่งหนึ่งของกิเลอาด

**ผู้วินิจฉัยอับชาน เอโลนและอับโดน
ได้เป็นผู้วินิจฉัยในเวลาต่อมา**

8 และหลังจากเยฟธาห์ อับชานแห่ง
เบธเลเฮมได้วินิจฉัยอิสราเอล

9 และท่านมีบุตรชายสามสิบคน และบุตร
สาวสามสิบคน ผู้ซึ่งท่านได้ส่งไปต่างแดน
และได้รับบุตรสาวสามสิบคนจากต่างแดน
สำหรับพวกบุตรชายของท่าน และท่านได้
วินิจฉัยอิสราเอลอยู่เจ็ดปี

10 แล้วอับชานก็สิ้นชีวิต และถูกฝังไว้ที่
เบธเลเฮม

11 และหลังจากอับชาน เอโลนคนเศบูลุน
ได้วินิจฉัยอิสราเอล และท่านได้วินิจฉัย
อิสราเอลอยู่สิบปี

12 และเอโลนคนเศบูลุนก็สิ้นชีวิต และ
ถูกฝังไว้ในอัยยาโลนในแผ่นดินของคน
เศบูลุน

13 และหลังจากเอโลน อับโดนบุตรชาย

ของฮิลเลลชาวปารโธไนได้วินิจฉัยอิสรา-
เอล

14 และท่านมีบุตรชายสี่สิบคน และหลาน
ชายสามสิบคน ที่ซัลเจ็ดสิบตัว และท่าน
ได้วินิจฉัยอิสราเอลอยู่แปดปี

15 และอับโดนบุตรชายของฮิลเลลชาว
ปารโธไนก็สิ้นชีวิต และถูกฝังไว้ในปารโธไน
ในแผ่นดินของคนเอฟราอิม ในแดน
เทือกเขาของคนอามาเลซ

บทที่ 13

บาปของคนอิสราเอล

1 และลูกหลานของอิสราเอลได้กระทำ
ความชั่วร้ายในสายพระเนตรของพระเย
โฮวาห์อีก และพระเยโฮวาห์ได้ทรงมอบ
พวกเขาไว้ในมือของคนฟิลิสเตียสี่สิบปี

พระเยโฮวาห์ทรงปรากฏแก่

บิดามารดาของแซมสัน

2 และมีชายคนหนึ่งเป็นชาวโคราห์ คน
ครอบครัวดาน ชื่อของท่านคือมาโนอาห์
และภรรยาของท่านเป็นหมัน และไม่มี
บุตรเลย

3 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์มา
ปรากฏแก่หญิงนั้น และกล่าวแก่นางว่า
“ดูเถิด บัดนี้เจ้าเป็นหมันและไม่มีบุตร
แต่เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคน
หนึ่ง

4 ฉะนั้นบัดนี้ จงระมัดระวัง เราขอร้อง
เจ้า และอย่าดื่มน้ำองุ่นหรือสุรา และอย่า
กินสิ่งใด ๆ ที่เป็นมลทิน

5 เพราะดูเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอด
บุตรชายคนหนึ่ง และมีดโกนต้องไม่ถูก

(6) สดด 69:2, 15; อสย 27:12 (14) วนฉ 5:10; 10:4 (15) วนฉ 3:13, 27

(1) วนฉ 2:11; 10:7; 1 ซมอ 12:9 (2) ยชว 19:41 (3) วนฉ 6:12

(4) กตว 6:2-3, 20; วนฉ 13:4; ลก 1:15 (5) กตว 6:2, 5; 1 ซมอ 1:11; 7:13

ต้องศิโรตถ์ของเขา เพราะเด็กคนนี้เป็นนาซีร์ถวายแด่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์ และเขาจะตั้งต้นช่วยคนอิสราเอลให้พ้นจากมือของคนฟีลิสเตีย”

6 แล้วนางนั้นจึงมาและบอกสามีของนางโดยกล่าวว่า “มีบุรุษผู้หนึ่งของพระเจ้ามาหาข้าพเจ้า และใบหน้าของท่านเหมือนใบหน้าทูตสวรรค์ของพระเจ้า น่ากล้านัก แต่ข้าพเจ้าไม่ได้ถามท่านว่าท่านมาจากไหน และท่านก็ไม่บอกชื่อของท่านแก่ข้าพเจ้า

7 แต่ท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘ดูเถิด เจ้าจะตั้งครรภ์และคลอดบุตรชายคนหนึ่ง และบัดนี้อย่าดื่มน้ำองุ่นหรือสุรา และอย่ากินสิ่งใด ๆ ที่เป็นมลทิน เพราะเด็กนั้นจะเป็นนาซีร์ถวายแด่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์จนถึงวันสิ้นชีวิตของเขา’”

8 แล้วมาโนอาห์อ้อนวอนพระเยโฮวาห์ และทูลว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้าของข้าพระองค์ ขอให้บุรุษของพระเจ้าผู้ซึ่งพระองค์ได้ทรงส่งมานั้นปรากฏแก่ข้าพระองค์ทั้งสองอีกครั้งหนึ่ง และสั่งสอนข้าพระองค์ทั้งสองว่า ข้าพระองค์ทั้งสองควรจะกระทำอย่างไรแก่เด็กที่จะเกิดมานั้น”

9 และพระเจ้าทรงตั้งใจฟังเสียงของมาโนอาห์ และทูตสวรรค์ของพระเจ้ามาหาหญิงนั้นอีกขณะเมื่อนางนั่งอยู่ในทุ่งนา แต่มาโนอาห์สามีของนางไม่ได้อยู่กับนาง

10 และนางก็รีบ และวิ่งไป และแสดงแก่สามีของนาง และกล่าวแก่ท่านว่า “ดูเถิด บุรุษผู้นั้นได้ปรากฏแก่ข้าพเจ้า ที่ได้ปรา-

กฏแก่ข้าพเจ้าเมื่อวันก่อนนั้น”

11 และมาโนอาห์ก็ลุกขึ้น และตามภรรยาของตนไป และมาถึงบุรุษผู้นั้น และทูลท่านผู้นั้นว่า “ท่านเป็นบุรุษผู้ที่พูดกับผู้หญิงคนนี้หรือ” และท่านผู้นั้นกล่าวว่า “เราเป็นผู้นั้น”

12 และมาโนอาห์ทูลว่า “บัดนี้ขอให้บรรดาถ้อยคำของท่านสำเร็จเถิด ข้าพเจ้าทั้งสองควรจะสั่งสอนเด็กคนนั้นอย่างไร และข้าพเจ้าทั้งสองควรจะกระทำต่อเขาอย่างไร”

13 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่มาโนอาห์ว่า “บรรดาสิ่งที่เราได้กล่าวแก่ผู้หญิงคนนั้นแล้ว จงให้นางระมัดระวัง

14 อย่าให้นางกินสิ่งใด ๆ ที่ได้มาจากเถาองุ่น และอย่าให้นางดื่มน้ำองุ่นหรือสุรา หรือกินสิ่งใด ๆ ที่เป็นมลทิน บรรดาสิ่งที่เราได้สั่งนางไว้แล้วนั้น จงให้นางปฏิบัติตาม”

15 และมาโนอาห์ทูลทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า “ข้าพเจ้าขอร้องท่าน ขอให้ท่านรอคอยข้าพเจ้าทั้งสองก่อน จนกว่าข้าพเจ้าทั้งสองจะจัดเตรียมลูกแพะตัวหนึ่งสำหรับท่าน”

16 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์พูดกับมาโนอาห์ว่า “ถึงเจ้าจะให้เรารอ เราก็จะไม่รับประทานอาหารของเจ้า และถ้าเจ้าจะถวายเครื่องเผาบูชา เจ้าต้องถวายเครื่องเผาบูชานั้นแด่พระเยโฮวาห์” เพราะว่ามาโนอาห์ไม่ทราบว่าเป็นผู้เป็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์

(6) พยัญ 33:1; วนฉ 13:17-18; มธ 28:3; ลก 9:29

(14) กตว 6:4; วนฉ 13:4

(15) ปฐก 18:5; วนฉ 6:18

17 และมาโนอาห์ทูลทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ว่า “อะไรคือนามของท่าน เพื่อเมื่อบรรดาล้อยคำของท่านสำเร็จ ข้าพเจ้าทั้งสองจะได้ถวายเกียรติแด่ท่าน”

18 และทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์กล่าวแก่ท่านว่า “ทำไมเจ้าถามชื่อของเรา โดยเห็นว่าชื่อนั้นเป็นความลับ”

19 ดังนั้นมาโนอาห์ก็เอาลูกแพะพร้อมกับเครื่องธัญบูชา และถวายมันบนศิลาก้อนหนึ่งแด่พระเยโฮวาห์ และทูตสวรรค์นั้นได้กระทำอย่างอัศจรรย์ และมาโนอาห์และภรรยาของท่านก็มองดู

20 ด้วยว่าในเวลาต่อมา เมื่อเปลวไฟนั้นพลุ่งขึ้นไปสู่สวรรค์จากแท่นบูชา ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ก็ขึ้นไปในเปลวไฟแห่งแท่นบูชา นั้น และมาโนอาห์กับภรรยาของท่านมองดูสิ่งนั้นอยู่ และชบหน้าของตนลงถึงดิน

21 แต่ทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์ไม่ปรากฏแก่มาโนอาห์และภรรยาของท่านอีกเลย แล้วมาโนอาห์จึงทราบที่ท่านผู้นั้นเป็นทูตสวรรค์ของพระเยโฮวาห์

22 และมาโนอาห์กล่าวแก่ภรรยาของตนว่า “เราทั้งสองจะต้องตายแน่ เพราะพวกเราได้เห็นพระเจ้าแล้ว”

23 แต่ภรรยาของท่านกล่าวแก่ท่านว่า “ถ้าพระเยโฮวาห์ทรงพอพระทัยที่จะให้เราทั้งสองเสีย พระองค์คงจะไม่รับเครื่องเผาบูชาและเครื่องธัญบูชาจากมือของพวกเรา และพระองค์คงจะไม่สำแดงบรรดาลิ่งเหล่านี้แก่เราทั้งสอง และใน

เวลานี้คงจะไม่ประกาศบรรดาลิ่งเช่นนี้แก่เราทั้งสอง”

24 และผู้หญิงนั้นได้คลอดบุตรชายคนหนึ่ง และเรียกชื่อของเข่ว่าแซมสัน และเด็กนั้นก็เติบโตขึ้น และพระเยโฮวาห์ทรงอวยพรเขา

25 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์ทรงตั้งต้นร่าใจเขาเป็นครั้งคราวในค่ายแห่งดานระหว่างโศรากับเอชทาโอล

บทที่ 14

แซมสันหลงรักหญิงสาวคนฟีลิสเตีย

1 และแซมสันได้ลงไปยังเมืองทิมนาห์ และได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งในเมืองทิมนาห์ของพวกบุตรสาวแห่งคนฟีลิสเตีย

2 และท่านได้ขึ้นมา และบอกบิดาของตนและมารดาของตน และกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้เห็นผู้หญิงคนหนึ่งในเมืองทิมนาห์ของพวกบุตรสาวแห่งคนฟีลิสเตีย ฉะนั้นบัดนี้โปรดไปขอหญิงนั้นให้เป็นภรรยาของข้าพเจ้า”

3 แล้วบิดาของท่านและมารดาของท่านกล่าวแก่ท่านว่า “ไม่เคยมีผู้หญิงคนใดในท่ามกลางพวกบุตรสาวแห่งญาติพี่น้องของเจ้าหรือ หรือในท่ามกลางบรรดาชนชาติของเราหรือ เจ้าจึงไปรับภรรยาจากคนฟีลิสเตียที่ไม่เข้าสู่หนัด” และแซมสันกล่าวแก่บิดาของตนว่า “โปรดไปขอหญิงนั้นให้ข้าพเจ้า เพราะเธอเป็นที่พอใจข้าพเจ้ามาก”

4 แต่บิดาของท่านและมารดาของท่านไม่ทราบว่สิ่งนี้เป็นมาจากพระเยโฮวาห์

(18) ปฐม 32:29 (19) วนจ 6:19-21 (20) สดต 9:24; 1 พศด 21:16; อสด 1:28 (21) วนจ 6:22 (22) ปฐม 32:30; อพย 33:20 (24) 1 ซมอ 3:19; ลก 1:80 (25) ยชว 15:33 (1) ปฐม 34:2; 38:13 (2) ปฐม 21:21 (3) ปฐม 24:3-4; 34:14 (4) พพย 28:48; ยชว 11:20; วนจ 13:1; 1 ซมอ 2:25

เพราะพระองค์ทรงแสวงหาโอกาสต่อสู้กับคนฟีลิสเตีย ด้วยว่าเวลานั้นคนฟีลิสเตียมีอำนาจครอบครองเหนืออิสราเอล

แซมสันฆ่าสิงโตด้วยมือเปล่า

5 แล้วแซมสันก็ลงไป กับบิดาของตนและมารดาของตน ถึงเมืองทิมนาห์ และมาถึงสวนองุ่นทั้งหลายของทิมนาห์ และดูเถิด สิงโตหนุ่มตัวหนึ่งคารามเข้าต่อสู้ท่าน

6 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตอยู่กับท่านอย่างทรงฤทธิ์ และท่านได้ฉีกสิงโตนั้นออกเหมือนอย่างท่านจะฉีกลูกแพะ และท่านไม่มีอะไรในมือของท่าน แต่ท่านมิได้บอกบิดาของท่านหรือมารดาของท่านว่าท่านได้ทำอะไร

7 และท่านได้ลงไป และพูดจากับหญิงคนนั้น และเธอเป็นที่พอใจแก่แซมสันมาก

แซมสันตายปริศนาแก่คนฟีลิสเตีย

8 และต่อมาภายหลัง ท่านได้กลับไปเพื่อรับเธอ และท่านก็แวะไปดูซากสิงโตนั้น และดูเถิด มีฝูงผึ้งและรวงผึ้งอยู่ในซากสิงโตนั้น

9 และท่านได้หยิบรวงผึ้งนั้นมาในมือของท่าน และเดินไปรับประทานไป และมาถึงบิดาของท่านและมารดาของท่าน และท่านได้แบ่งให้เขาทั้งสอง และเขาทั้งสองก็รับประทาน แต่ท่านมิได้บอกเขาทั้งสองว่าท่านเอารวงผึ้งนั้นมาจากซากสิงโต

10 แล้วบิดาของท่านก็ลงไปหาหญิงคนนั้น และแซมสันได้จัดงานเลี้ยงที่นั่น เพราะคนหนุ่ม ๆ เคยกระทำเช่นนั้น

11 และต่อมา เมื่อพวกเขาเห็นท่านแล้ว

พวกเขาจึงนำเพื่อนสามสิบคนให้มาอยู่กับท่าน

12 และแซมสันกล่าวแก่พวกเขาว่า “บัดนี้ข้าพเจ้าจะทายปริศนาแก่พวกท่านสักข้อหนึ่ง ถ้าพวกท่านสามารถแก้ปริศนานี้ได้อย่างแน่นอน และสำแดงคำนั้นแก่ข้าพเจ้าภายในเจ็ดวันแห่งงานเลี้ยงนี้ แล้วข้าพเจ้าจะให้ผ้าป่านสามสิบชิ้นกับเสื้อผ้าสามสิบชุดแก่พวกท่าน

13 แต่ถ้าพวกท่านไม่สามารถแก้ปริศนานี้ให้ข้าพเจ้าได้ แล้วพวกท่านต้องให้ผ้าป่านสามสิบชิ้นกับเสื้อผ้าสามสิบชุดแก่ข้าพเจ้า” และพวกเขากล่าวแก่ท่านว่า “ทายปริศนาของท่านมาเถิด เพื่อพวกข้าพเจ้าจะฟังปริศนานั้น”

14 และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “จากตัวผู้กินมีของกินออกมา และจากตัวที่แข็งแรงมีความหวานออกมา” และในสามวันพวกเขาไม่สามารถแก้ปริศนานี้ได้

15 และต่อมาในวันที่เจ็ด พวกเขากล่าวแก่ภรรยาของแซมสันว่า “จงล่อลวงสามีของเจ้า ให้เขาสำแดงคำแก้ปริศนานี้ให้พวกเราฟัง เกรงว่าพวกเราจะเผาเจ้ากับบ้านบิดาของเจ้าเสียด้วยไฟ พวกเจ้าเชิญพวกเรามาเพื่อจะเอาสิ่งของของพวกเราไปเสียใช้ไหม มันเป็นแบบนั้นมิใช่หรือ”

16 และภรรยาของแซมสันก็ร้องไห้ต่อหน้าท่าน และกล่าวว่า “ท่านเกลียดข้าและไม่รักข้า ท่านได้ทายปริศนาแก่ลูกหลานชนชาติของข้า และท่านก็ไม่แจ้งคำแก้ปริศนาให้ข้าฟัง” และท่านกล่าว

(6) วนฉ 3:10 (9) ลนต 11:27

(12) ปฐก 29:27; 45:22; 1 พกษ 10:1; 2 พกษ 5:22

(13) อสค 17:2 (15) วนฉ 15:6; 16:5 (16) วนฉ 16:15

แก่เธอว่า “ดูเถิด ข้ายังไม่แจ้งคำแก้ปริศนาให้บิดาของข้าหรือมารดาของข้าฟังเลย และข้าจะแจ้งคำแก้ปริศนาให้เจ้าฟังหรือ”

17 และเธอร้องให้ต่อหน้าท่านตลอดเจ็ดวันนั้น ขณะที่งานเลี้ยงของเขาทั้งสองดำเนินไป และต่อมาในวันที่เจ็ด ท่านได้แจ้งคำแก้ปริศนาให้เธอฟัง เพราะเธอรบกวนท่านมากนัก และเธอก็แจ้งคำแก้ปริศนาให้ลูกหลานชนชาติของเธอฟัง

18 และชาวเมืองกล่าวแก่ท่านในวันที่เจ็ดก่อนดวงอาทิตย์ตกว่า “มีอะไรหวานกว่าน้ำผึ้ง และมีอะไรแข็งแรงกว่าสิงโต” และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “ถ้าพวกท่านไม่ไถด้วยวัวสาวของข้าพเจ้าแล้ว พวกท่านคงจะแก้ปริศนาของข้าพเจ้าไม่ได้”

แซมสันแก้แค้นคนฟีลิสเตีย

19 และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสถิตอยู่กับแซมสัน และท่านลงไปทีอัสเคโลน และได้ฆ่าสามสิบคนของชาวเมืองนั้น และริบเอาสิ่งของของพวกเขา และมอบเสื้อผ้าทั้งหลายให้แก่คนเหล่านั้นซึ่งได้แก้ปริศนา และความโกรธของท่านก็พลุ่งขึ้น และท่านขึ้นไปยังบ้านบิดาของท่าน

20 แต่ภรรยาของแซมสันนั้นถูกยกให้แก่เพื่อนคนหนึ่งของท่าน ผู้ซึ่งท่านได้ใช้ให้เป็นเพื่อนเจ้าบ่าวของท่าน

บทที่ 15

1 แต่ต่อมาหลังจากผ่านไปสักพักหนึ่งในฤดูเกี่ยวข้าวสาตินั้น แซมสันไปเยี่ยม

ภรรยาของท่านพร้อมกับลูกแพะตัวหนึ่ง และท่านกล่าวว่า “ข้าพเจ้าจะเข้าไปหาภรรยาของข้าพเจ้าในห้อง” แต่บิดาของนางไม่ยอมให้ท่านเข้าไป

2 และบิดาของนางกล่าวว่า “ข้าพเจ้าคิดจริง ๆ ว่า ท่านได้เกลียดชังนางเหลือเกิน ฉะนั้นข้าพเจ้าจึงยกนางให้แก่เพื่อนของท่านเสีย น้องสาวของนางก็สวยกว่านางมิใช่หรือ จงรับคนน้องนี้ไป ข้าพเจ้าขอร้องท่าน แทนคนพี่เถิด”

แซมสันเฝ้านางสาวของคนฟีลิสเตีย

3 และแซมสันกล่าวเกี่ยวกับพวกเขาว่า “บัดนี้ข้าพเจ้าจะมีความผิตนน้อยกว่าคนฟีลิสเตีย ถึงแม้ว่าข้าพเจ้าจะทำให้พวกเขาไม่พอใจ”

4 และแซมสันจึงออกไปและจับสุนัขจิ้งจอกสามร้อยตัว และเอาคบเพลิงทั้งหลายและผูกหางติดกันเป็นคู่ ๆ และเอาคบเพลิงผูกติดไว้ระหว่างหางทุก ๆ คู่

5 และเมื่อท่านได้จุดคบเพลิงเหล่านั้นแล้ว ท่านก็ปล่อยพวกสุนัขจิ้งจอกเข้าไปในนาของคนฟีลิสเตียที่ข้าวยังตั้งรวงอยู่นั้น และเผาทั้งฟ่อนข้าวและข้าวที่ยังตั้งรวงอยู่นั้น พร้อมกับบรรดาสวนองุ่นและต้นมะกอกทั้งหลาย

6 แล้วคนฟีลิสเตียกล่าวว่า “ใครได้ทำอย่างนี้” และพวกเขาตอบว่า “แซมสันบุตรเขยของคนทิมนาห์ เพราะว่าคนนั้นได้เอาภรรยาของเขา และยกนางให้แก่เพื่อนของเขาเสีย” และคนฟีลิสเตียก็ขึ้นมา และเฝ้านางกับบิดาของนางเสียด้วย

(19) วนฉ 3:10; 13:25

(20) วนฉ 15:2; ยน 3:29 (1) ปฐก 38:17

(2) วนฉ 14:20 (6) วนฉ 14:15

ไฟ

7 และแซมสันกล่าวแก่พวกเขาว่า “ถึงแม้ว่าพวกท่านได้ทำอย่างนี้ ข้าพเจ้าก็ต้องแก้แค้นพวกท่าน และหลังจากนั้นข้าพเจ้าจึงจะเลิกรา”

8 และท่านได้โจมตีพวกเขาอย่างดุเดือด เลือดพล่านด้วยการเข่นฆ่าครั้งใหญ่ และท่านก็ลงไปและอาศัยอยู่ในยอดของศิลาเอตม

9 แล้วคนฟีลิสเตียก็ขึ้นไป และตั้งเต็นท์อยู่ในเขตยูดาห์ และกระจายตนเองอยู่ในเมืองเลอี

10 และคนยูดาห์กล่าวว่า “พวกท่านขึ้นมาต่อสู้กับพวกเราทำไม” และพวกเขาตอบว่า “พวกเราขึ้นมาเพื่อผูกมัดแซมสันเพื่อจะกระทำแก่เขาอย่างที่เขาได้กระทำแก่พวกเรา”

11 แล้วคนยูดาห์สามพันคนขึ้นไปที่ยอดของศิลาเอตม และกล่าวแก่แซมสันว่า “ท่านไม่ทราบหรือว่าคนฟีลิสเตียเป็นผู้ครอบครองเหนือพวกเรา ท่านได้กระทำอะไรแก่พวกเราเล่า” และท่านกล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเขาได้กระทำแก่ข้าพเจ้าอย่างไร ข้าพเจ้าก็ได้กระทำแก่พวกเขาอย่างนั้น”

12 และพวกเขากล่าวแก่ท่านว่า “พวกเราลงมาเพื่อจะผูกมัดท่าน เพื่อพวกเราจะมอบท่านไว้ในมือของคนฟีลิสเตีย” และแซมสันกล่าวแก่พวกเขาว่า “ขอปฏิญาณให้แกข้าพเจ้าว่า พวกท่านเองจะไม่ทำร้ายข้าพเจ้า”

13 และพวกเขากล่าวแก่ท่านว่า “ไม่ใช่อย่างนั้น แต่พวกเราจะผูกมัดท่านให้แน่นหนา และมอบท่านไว้ในมือของพวกเขา แต่พวกเราจะไม่ฆ่าท่านเสียอย่างแน่นอน” และพวกเขาได้เอาเชือกพวงใหม่สองเส้นผูกมัดท่านไว้ และนำตัวท่านขึ้นมาจากศิลานั้น

แซมสันฆ่า

คนฟีลิสเตียหนึ่งพันคน

14 และเมื่อท่านมาถึงเมืองเลอีแล้ว คนฟีลิสเตียก็ตะเบ็งเสียงเข้าใส่ท่าน และพระวิญญาณของพระเยโฮวาห์เสด็จมาสมทบ อยู่บนแซมสันอย่างทรงฤทธิ์ และเชือกพวงเหล่านั้นที่ผูกแขนของท่านก็กลายเป็นเหมือนปอที่ถูกเผาด้วยไฟ และเครื่องจองจำเหล่านั้นของท่านก็หลุดออกจากมือของท่าน

15 และท่านได้พบกระดูกขากรรไกรลาสด ๆ อันหนึ่ง และได้ยื่นมือของท่านและหยิบมันมา และใช้มันฆ่าคนเหล่านั้นเสียหนึ่งพันคน

16 และแซมสันกล่าวว่า “ด้วยขากรรไกรลา ก็ทับถมกันเป็นกอง ด้วยขากรรไกรลา ข้าได้ฆ่าคนหนึ่งพันคน”

17 และต่อมา เมื่อท่านพูดจบแล้ว ท่านก็โยนกระดูกขากรรไกรลาขึ้นทิ้งเสียจากมือของท่าน และได้เรียกชื่อสถานที่นั้นว่ารามาทเลอี

18 และท่านก็กระหายน้ำมาก และร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์ และทูลว่า “พระองค์ประทานการช่วยให้พ้นอันใหญ่หลวงนี้ใน

(8) 2 พศต 11:6 (9) วนฉ 15:19

(11) ลนต 26:25; พบญ 28:43; วนฉ 31:1; 14:4; สดต 106:40-42

(13) วนฉ 16:11-12 (14) วนฉ 3:10; 14:6 (15) ลนต 26:8; ยชว 23:10; วนฉ 3:31 (18) สดต 3:7

มือของผู้รับใช้ของพระองค์ และบัดนี้ข้าพระองค์จะตายเพราะความกระหาย และตกอยู่ในมือของผู้ที่มีได้เข้าสู่หนั้นตอย่างนั้นหรือ”

19 แต่พระเจ้าทรงเปิดโพรงในกระดูกขากรรไกรเหล่านั้น และน้ำก็ไหลออกมาจากที่นั่น และเมื่อท่านดื่มแล้ว จิตวิญญาณของท่านก็สดชื่นมีชีวิตชีวาขึ้นมาอีก และท่านก็ฟื้นขึ้น เพราะฉะนั้นท่านจึงเรียกชื่อของสถานที่นั้นว่า เอนหักโคร์ ซึ่งอยู่ในเมืองเลอีจนถึงทุกวันนี้

20 และท่านวินิจฉัยอิสราเอลในสมัยของคนที่ฟิลิสเตียอยู่สี่ปี

บทที่ 16

1 แล้วแซมสันไปที่เมืองกาซา และเห็นหญิงโสเภณีคนหนึ่งที่นี่ และเข้าไปหานาง

2 และมีคนบอกชาวกาซา โดยกล่าวว่า “แซมสันมาที่นี่แล้ว” และพวกเขาก็ล้อมท่านไว้อยู่ข้างใน และช่มคอยท่านอยู่ตลอดคืนในประตูเมือง และพวกเขาก็นั่งเฝ้าอยู่ตลอดคืนนั้น โดยกล่าวว่า “ตอนรุ่งเช้า เมื่อสว่างแล้ว พวกเราจะฆ่าเขาเสีย”

3 และแซมสันนอนอยู่จนถึงเที่ยงคืน และลุกขึ้นตอนเที่ยงคืน และยกบรรดาประตูเมือง และเสาสองต้น และนำพวกมันไปพร้อมดालประตูและสิ่งทั้งสิ้น และใส่พวกมันบนบ่าของท่าน และแบกพวกมันขึ้นไปถึงยอดเนินเขา ที่อยู่ตรงหน้าเมืองเฮโบรน

เดลีลาห์ล่อลวงและจับแซมสัน

4 และต่อมาภายหลัง ท่านได้รักผู้หญิงคนหนึ่งในหุบเขาแห่งโสเรก ผู้ซึ่งมีชื่อว่าเดลีลาห์

5 และพวกเจ้านายของคนฟิลิสเตียก็ขึ้นมาหาเธอ และกล่าวแก่เธอว่า “จงล่อลวงเขา และดูว่ากำลังมหาศาลของเขายู่ที่ไหน และทำอะไรเพื่อพวกเราจะได้มีชัยต่อเขา เพื่อพวกเราจะได้ผูกมัดเขาไว้เพื่อทรมานเขา และพวกเราทุกคนจะให้เงินแก่เจ้าคนละหนึ่งพันหนึ่งร้อยแผ่น”

6 และเดลีลาห์กล่าวแก่แซมสันว่า “ขอบอกข้าเถิด ข้าขอร้องท่าน ว่ากำลังมหาศาลของท่านอยู่ที่ไหน และจะผูกมัดท่านไว้อย่างไรเพื่อทรมานท่าน”

7 และแซมสันกล่าวแก่เธอว่า “ถ้าพวกเขาผูกมัดข้าด้วยสายธนูสดที่ยังไม่แห้งเจ็ดเส้น แล้วข้าจะอ่อนเพลีย และเป็นเหมือนกับชายอื่น ๆ”

8 แล้วพวกเจ้านายของคนฟิลิสเตียก็เอาสายธนูสดซึ่งยังไม่แห้งเจ็ดเส้นขึ้นมาให้เธอ และเธอก็ผูกมัดท่านไว้ด้วยสายธนูเหล่านั้น

9 บัดนี้มีพวกคนช่มคอยอยู่ โดยอาศัยอยู่กับเธอในห้องชั้นใน และเธอก็กล่าวแก่ท่านว่า “คนฟิลิสเตียมาจับท่านแล้ว แซมสันเอ๋ย” และท่านได้ทำสายธนูนั้นให้ขาดเหมือนอย่างเชือกป่านขาดเมื่อมันโดนไฟ ดังนั้นเรื่องกำลังของท่านจึงยังไม่เป็นที่ประจักษ์แจ้ง

10 และเดลีลาห์กล่าวแก่แซมสันว่า “ดู

(19) ปฐก 45:27; อสย 40:29 (20) วนฉ 13:1; 16:31; สบ 11:32

(1) ยชว 15:47 (2) 1 ซมอ 23:26; สดต 118:10-12; กจ 9:24

(5) ยชว 13:3; วนฉ 14:15

เถิด ท่านกลั่นแกล้งข้าและโกหกข้า บัดนี้
ขอบอกข้าเถิด ข้าขอร้องท่าน ว่าจะผูกมัด
ท่านไว้ได้อย่างไร”

11 และท่านกล่าวแก่เธอว่า “ถ้าพวกเขา
ผูกมัดข้าไว้แน่นด้วยเชือกใหม่หลายเส้นที่
ยังไม่เคยใช้ แล้วข้าจะอ่อนเพลีย และเป็น
เหมือนกับชายอื่น ๆ”

12 ฉะนั้นเดลีลาห์จึงเอาเชือกใหม่หลาย
เส้นมา และผูกมัดท่านไว้ด้วยเชือกเหล่านี้นั้น และกล่าวแก่ท่านว่า “คนฟีลิสเตียมา
จับท่านแล้ว แซมสันเอ๋ย” และมีพวก
คนชุ่มคอยอยู่ในห้องชั้นใน และท่าน
ก็ทำเชือกเหล่านั้นให้ขาดจากแขนของตน
เหมือนอย่างเส้นด้ายเส้นหนึ่ง

13 และเดลีลาห์ก็กล่าวแก่แซมสันว่า “จน
ถึงเดี๋ยวนี้ท่านกลั่นแกล้งข้าและโกหกข้า
จงบอกข้าเถิดว่า จะผูกมัดท่านไว้ได้อย่างไร” และท่านกล่าวแก่เธอว่า “ถ้าเจ้าถึก
ผมทั้งเจ็ดปอยของข้าเข้ากับด้ายเส้นยืน”

14 และเธอได้ผูกผมทั้งเจ็ดปอยเข้ากับ
หลักหมุด และกล่าวแก่ท่านว่า “คนฟี-
ลิสเตียมาจับท่านแล้ว แซมสันเอ๋ย” และ
ท่านก็ตื่นขึ้นจากการนอนหลับของท่าน
และออกไปพร้อมกับหลักหมุดของกระ-
สวย และกับด้ายเส้นยืน

15 และเธอก็กล่าวแก่ท่านว่า “ท่านพูดได้
อย่างไรว่า ‘ซาร์กเจ้า’ เมื่อใจของท่านไม่
ได้อยู่กับข้าเลย ท่านได้กลั่นแกล้งข้าสาม
ครั้งนี้แล้ว และท่านมิได้บอกข้าว่ากำลัง
มหาศาลของท่านอยู่ที่ไหน”

16 และต่อมา เมื่อเธอคาดคั้นท่าน

วันแล้ววันเล่าด้วยบรรดาถ้อยคำของเธอ
และเข้าชี้ท่าน จนกระทั่งจิตใจของท่านก็
เปื้อนแทบจะตาย

17 ท่านจึงบอกหมดทั้งใจของท่านแก่เธอ
และกล่าวแก่เธอว่า “มีดโกนยังไม่เคยถูก
ต้องศีรษะของข้าเลย เพราะข้าเป็นนาศิร
ถวายแด่พระเจ้าตั้งแต่อยู่ในครรภ์มารดา
ของข้า ถ้าโกนผมข้าเสีย แล้วพลจะกำลัง
ของข้าก็จะหมดไปจากข้า และข้าจะอ่อน
เพลีย และเป็นเหมือนกับชายอื่น ๆ”

18 และเมื่อเดลีลาห์เห็นว่าท่านบอกหมด
ทั้งใจของท่านแก่เธอแล้ว เธอจึงส่งไปและ
เรียกพวกเจ้านายของคนฟีลิสเตียมา โดย
กล่าวว่า “ขอจงขึ้นมาเดี๋ยวนี้เถิด เพราะ
เขาได้แสดงหมดทั้งใจของเขาแก่ข้าแล้ว”
แล้วพวกเจ้านายของคนฟีลิสเตียก็ขึ้นมา
หาเธอ และนำเงินมาในมือของพวกเขา

19 และเธอก็ทำให้ท่านนอนหลับอยู่บน
ตักของเธอ และเธอได้เรียกชายคนหนึ่ง
มา และเธอทำให้เขาโกนผมทั้งเจ็ดปอย
ออกจากศีรษะของท่าน และเธอก็ตั้งต้น
รบกวนท่าน และกำลังของท่านก็หมดไป
จากท่าน

20 และเธอก็กล่าวว่า “คนฟีลิสเตียมาจับ
ท่านแล้ว แซมสันเอ๋ย” และท่านก็ตื่นขึ้น
จากการนอนหลับของท่าน และกล่าวว่า
“ข้าจะออกไปอย่างครั้งก่อน ๆ และสลัด
ตัวให้หลุดไป” และท่านไม่รู้ตัวว่าพระเย-
โฮวาห์ได้จากท่านไปแล้ว

21 แต่คนฟีลิสเตียได้มาจับท่าน และควัก
ลูกตาทั้งสองของท่านออกเสีย และนำ

(11) วนฉ 15:13 (15) วนฉ 14:16

(17) กตว 6:5; วนฉ 13:5; มคา 7:5 (19) สภษ 7:26-27

(20) กตว 14:9, 42-43; ยชา 7:12; 1 ซมอ 16:14; 18:12 (21) 2 พกษ 25:7

ท่านลงมายังกาซา และล่ำมท่านไว้ด้วย
เหล้าไซตรอนทองเหลือง และท่านได้โม
แป้งอยู่ในเรือนจำ

22 แต่อย่างไรก็ตาม เส้นผมแห่งศีรษะ
ของท่านก็ค่อย ๆ งอกขึ้นมาหลังจากท่าน
ถูกโกนผมแล้ว

แซมสันฆ่าคนฟีลิสเตียก่อนสิ้นชีวิต

23 แล้วพวกเจ้านายของคนฟีลิสเตียมา
ชุมนุมกัน เพื่อถวายเครื่องสัตวบูชาอันยิ่งใหญ่
แก่ดาโกนพระของพวกเขาและเพื่อ
ชื่นชมยินดี เพราะพวกเขากล่าวว่า “พระ
ของพวกเราได้มอบแซมสันศัตรูของพวก
เราไว้ในมือพวกเราแล้ว”

24 และเมื่อประชาชนเห็นท่านแล้ว พวก
เขาก็สรรเสริญพระของตน เพราะพวกเขา
กล่าวว่า “พระของพวกเราได้มอบศัตรู
ของพวกเราไว้ในมือของพวกเรา และผู้ทำ
ลายประเทศของพวกเรา ผู้ซึ่งได้ฆ่าพวก
เราเป็นอันมาก”

25 และต่อมา เมื่อใจทั้งหลายของพวก
เขารื่นเริงแล้ว พวกเขากล่าวว่า “จงเรียก
แซมสันมา เพื่อเขาจะได้เล่นตลกต่อหน้า
พวกเรา” และพวกเขาได้เรียกแซมสันให้
ออกมาจากเรือนจำ และท่านก็เล่นตลก
ต่อหน้าพวกเขา และพวกเขาตั้งท่านไว้
ระหว่างเสาทั้งสองต้น

26 และแซมสันกล่าวแก่เด็กหนุ่มที่จับมือ
ของตนว่า “ขอให้ข้าคลำเสาทั้งสองต้นที่
รองรับเรือนหลังนี้ เพื่อข้าจะได้พิงเสา
เหล่านั้น”

27 บัดนี้เรือนหลังนั้นเต็มไปด้วยผู้ชาย

และผู้หญิง และบรรดาเจ้านายของคน
ฟีลิสเตียก็อยู่ที่นั่น และบนหลังคาเรือน
หลังนั้นมีผู้ชายและผู้หญิงประมาณสาม
พันคน ที่มองดูขณะที่แซมสันเล่นตลก

28 และแซมสันก็ร้องทูลต่อพระเยโฮวาห์
และทูลว่า “โอ ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า
พระเจ้า ขอทรงระลึกถึงข้าพระองค์ ข้า
พระองค์ทูลขอพระองค์ ขอประทานกำลัง
แก่ข้าพระองค์ ข้าพระองค์ทูลขอพระองค์
ครั้งนี้ครั้งเดียว โอ ข้าแต่พระเจ้า เพื่อ
ในครั้งนี้อองข้าพระองค์จะได้แก้แค้นคน
ฟีลิสเตียเพื่อตาทั้งสองข้างของข้าพระ
องค์”

29 และแซมสันได้จับเสากลางสองต้นที่
รองรับเรือนหลังนั้น และที่พุงเรือน
หลังนั้นไว้ เสาต้นหนึ่งด้วยมือขวาของ
ท่าน และเสาอีกต้นหนึ่งด้วยมือซ้ายของ
ท่าน

30 และแซมสันกล่าวว่า “ขอให้ข้าตาย
พร้อมกับคนฟีลิสเตีย” และท่านก็โน้มตัว
ลงด้วยกำลังทั้งสิ้นของตน และเรือน
หลังนั้นก็พังทับบรรดาเจ้านาย และทับ
ประชาชนทุกคนที่อยู่ในนั้น ดังนั้นคน
ที่ตายซึ่งท่านฆ่าเมื่อครั้งท่านตายนี้ก็มาก
กว่าคนทั้งหลายซึ่งท่านได้ฆ่าในชีวิตของ
ท่าน

31 แล้วพี่น้องของท่านและบรรดาครอบครัว
บิดาของท่านก็ลงมา และรับท่าน และ
พาท่านขึ้นไปและฝังท่านไว้ระหว่างโศราห์
กับเอชทาโอล ในที่ฝังศพของมาโนอาห์
บิดาของท่าน และท่านได้วินิจฉัยอิสราเอล

(23) 1 ซมอ 5:2 (24) ดนล 5:4-5

(25) วนฉ 9:27 (27) พบญ 22:8

(28) ยรม 15:15 (31) วนฉ 13:25; 15:20

อยู่ยี่สิบปี

บทที่ 17

บรรดารูปเคารพในบ้านของมีคาห์

1 และมีชายคนหนึ่งเป็นชาวแดนเทือกเขาเอฟราอิม ผู้ซึ่งมีชื่อว่า มีคาห์

2 และเขากล่าวแก่มารดาของเขาว่า “เงินหนึ่งพันหนึ่งร้อยเซเชลที่ถูกขโมยไปจากแม่ ซึ่งแม่ได้สาปแช่งเกี่ยวกับเรื่องเงินนั้น และกล่าวว่าเรื่องเงินนั้นในหูของข้าพเจ้าด้วย ดูเถิด เงินนั้นอยู่กับข้าพเจ้า ข้าพเจ้าเอาไปเอง” และมารดาของเขากล่าวว่า “ขอลูกได้รับพรจากพระเยโฮวาห์เถิด ลูกของแม่เอ๋ย”

3 และเมื่อเขาได้คืนเงินหนึ่งพันหนึ่งร้อยเซเชลนั้นให้แก่มารดาของเขาแล้ว มารดาของเขากล่าวว่า “แม่ได้มอบถวายเงินนี้ทั้งหมดแด่พระเยโฮวาห์แล้ว จากมือของแม่สำหรับลูกของแม่ เพื่อทำเป็นรูปเคารพแกะสลักและรูปเคารพหล่อ ฉะนั้นบัดนี้แม่จะคืนเงินนั้นให้แก่ลูก”

4 แต่อย่างไรก็ตามมีคาห์ได้คืนเงินนั้นให้แก่มารดาของเขา และมารดาของเขาได้เอาเงินสองร้อยเซเชลไป และมอบเงินนั้นให้แก่ช่างเงิน ผู้ซึ่งทำเงินนั้นให้เป็นรูปเคารพแกะสลักและรูปเคารพหล่อ และรูปเหล่านั้นได้อาศัยในบ้านของมีคาห์

5 และมีคาห์คนนั้นมีเรือนแห่งบรรดาพระหลังหนึ่ง และทำรูปเฝ้ารูปหนึ่ง และเทราฟิมรูปหนึ่ง และได้ถวายตัวบุตรชายคนหนึ่งของเขาไว้ ผู้ซึ่งกลายเป็นปุโรหิตของเขา

6 ในสมัยนั้นไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล แต่ทุกคนทำตามสิ่งซึ่งเห็นว่าถูกต้องในสายตาของตนเอง

7 และมีชายหนุ่มคนหนึ่งชาวเบธเลเฮมยูดาห์ แห่งครอบครัวยูดาห์ ผู้ซึ่งเป็นคนเลวี และเขาอาศัยอยู่ที่นั่น

8 และชายคนนั้นออกจากนครจากเบธเลเฮมยูดาห์ เพื่อที่จะไปอาศัยอยู่ที่ใด ๆ เขาจะหาสถานที่ได้ และเขามาถึงแดนเทือกเขาเอฟราอิมมายังบ้านของมีคาห์ ขณะที่เขาเดินทางไปใน

9 และมีคาห์กล่าวแก่เขาว่า “ท่านมาจากไหน” และเขากล่าวแก่มีคาห์ว่า “ข้าพเจ้าเป็นคนเลวีชาวเบธเลเฮมยูดาห์ และข้าพเจ้าไปเพื่อจะอาศัยอยู่ที่ใด ๆ ข้าพเจ้าจะหาสถานที่ได้”

10 และมีคาห์กล่าวแก่เขาว่า “จงอาศัยอยู่กับข้าพเจ้าเถิด และเป็นเหมือนอย่างบิดาและปุโรหิตแก่ข้าพเจ้า และข้าพเจ้าจะจ่ายเงินให้แก่ท่านปีละสิบเซเชล และเครื่องแต่งตัวหนึ่งสำหรับ และอาหารรับประทานสำหรับท่าน” ดังนั้นคนเลวีจึงเข้าไปข้างใน

11 และเลวีคนนั้นก็พอใจที่จะอาศัยอยู่กับมีคาห์ และชายหนุ่มคนนั้นก็เป็นอย่างเขาเหมือนคนหนึ่งคนหนึ่งในพวกบุตรชายของเขา

12 และมีคาห์ได้ถวายตัวคนเลวีนั้นไว้ และชายหนุ่มคนนั้นได้กลายเป็นปุโรหิตของเขา และอยู่ในบ้านของมีคาห์

13 แล้วมีคาห์กล่าวว่า “บัดนี้ข้าพเจ้า

(1) วนล 18:2 (2) ปฐก 14:19; ลนต 5:1 (3) อพย 20:4, 23; 34:17; ลนต 19:4 (4) อสย 46:6
(5) ปฐก 31:19; วนล 8:27 (6) พบญ 12:8; วนล 18:1 (7) พบญ 18:6; ยชว 19:15
(10) ปฐก 45:8; วนล 18:19 (12) ยชว 15:60; วนล 13:25 (13) พบญ 10:8-9

ทราบว่าเป็นพระเยซูว่าพระองค์ทรงทำดีแก่ข้าพเจ้า โดยเห็นว่าข้าพเจ้ามีคนเดียวหนึ่งเป็นปุโรหิตของข้าพเจ้า”

บทที่ 18

คนงานใช้กำลังบังคับเอาปุโรหิต

และรูปเคารพของมีคาห์

1 ในวันเหล่านั้นไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล และในวันเหล่านั้นคนเผ่าดานแสวงหามรดกสำหรับตนเพื่อจะอาศัยอยู่ที่นั่น เพราะจนถึงวันนั้น มรดกทั้งสี่ของพวกเขายังไม่ตกแก่พวกเขาในท่ามกลางเผ่าเหล่านั้นของอิสราเอล

2 และคนงานได้ส่งจากครอบครัวของตนคนห้าคนจากอาณาเขตทั้งหลายของพวกเขามาเป็นชายฉกรรจ์ผู้กล้าหาญ จากโศราห์ และจากเอชทาโฮล เพื่อสอดแนมดูแผ่นดินและตรวจค้นแผ่นดินนั้น และคนเหล่านั้นกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงไปตรวจค้นแผ่นดินนั้น” ผู้ซึ่งเมื่อพวกเขามาถึงแดนเทือกเขาเอฟราอิม มายังบ้านของมีคาห์ พวกเขา ก็พักอยู่ที่นั่น

3 เมื่อพวกเขาอยู่ใกล้บ้านของมีคาห์ พวกเขา ก็รู้จักเสียงของคนเลวีชายหนุ่มนั้น และพวกเขาได้แวะเข้าไปที่นั่น และกล่าวแก่เขาว่า “ใครพาท่านมาที่นี่ และท่านทำอะไรในสถานที่แห่งนี้ และท่านมีอะไรบ้างที่นี่”

4 และเขากล่าวแก่คนเหล่านั้นว่า “มีคาห์ทำแก่ข้าพเจ้าอย่างนั้นอย่างนี้ และได้จ้างข้าพเจ้า และข้าพเจ้าได้เป็นปุโรหิตของเขา”

5 และคนเหล่านั้นก็กล่าวแก่เขาว่า “โปรดทูลขอคำแนะนำ พวกเราขอร้องทูลจากพระเจ้าเถิด เพื่อพวกเราจะทราบว่าทางของพวกเราที่พวกเราไปนั้นจะประสบผลสำเร็จหรือไม่”

6 และปุโรหิตนั้นกล่าวแก่พวกเขาว่า “จงไปเป็นสุขเถิด ทางของพวกท่านที่พวกท่านจะไปนั้นอยู่ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์”

7 แล้วชายทั้งห้าคนก็จากไป และมาถึงเมืองลาอิช และเห็นประชาชนที่อยู่ในเมืองนั้น พวกเขาอยู่อย่างไม่มีมัดระวัง ตามลักษณะของคนไซดอน อยู่อย่างสงบและปลอดภัย และไม่มีผู้พิพากษาในแผ่นดินนั้นที่จะทำให้พวกเขาได้รับความอับอายในเรื่องใด ๆ และพวกเขาอยู่ห่างไกลจากคนไซดอน และไม่มีธุระเกี่ยวข้องกับคนอื่นเลย

8 และพวกเขามาถึงญาติพี่น้องของตนที่โศราห์และเอชทาโฮล และญาติพี่น้องของพวกเขา กล่าวแก่พวกเขาว่า “พวกเจ้าจะว่าอะไร”

9 และพวกเขากล่าวว่า “จงลุกขึ้น เพื่อพวกเราจะขึ้นไปเผชิญหน้าคนเหล่านั้น เพราะพวกเราได้เห็นแผ่นดินนั้นแล้ว และดูเถิด เป็นแผ่นดินที่ดีจริง ๆ และพวกท่านยังนั่งอยู่หรือ อย่าเกียจคร้านที่จะไปและเข้าไปเพื่อยึดครองแผ่นดินนั้น

10 เมื่อพวกท่านไปแล้ว พวกท่านจะมาถึงประชาชนที่อยู่อย่างปลอดภัย และมาถึงแผ่นดินที่กว้างขวาง ด้วยว่าพระเจ้า

(1) ยชว 19:40-48; วนฉ 17:6; 19:1 (2) กตว 13:17; ยชว 2:1 (4) วนฉ 17:10, 12

(5) วนฉ 17:5; 18:14; 1 พกษ 22:5 (6) 1 พกษ 22:6 (7) ยชว 19:47; วนฉ 18:7, 27

(8) วนฉ 18:2 (9) กตว 13:30; ยชว 2:23 (10) พบญ 8:9; ยชว 2:23

ได้ทรงมอบแผ่นดินนั้นไว้ในมือของพวกเขา
ท่านแล้ว เป็นสถานที่ซึ่งไม่ขาดสิ่งใด ๆ
ที่มีอยู่ในแผ่นดินโลก”

11 และมีคนยกทัพออกจากที่นั่นจาก
ครอบครัวของคนดาน จากโศรัทและจาก
เอชทาโอล คนหกร้อยคนคาคาอาวูธแห่ง
การทำสงคราม

12 และพวกเขายกขึ้นไป และตั้งเต็นท์อยู่
ในศิรียาห์เยอาริมในยูดาห์ ดังนั้นพวกเขา
จึงเรียกสถานที่นั้นว่า มาหะเนห์ดาน จน
ถึงทุกวันนี้ ดูเถิด เมืองนี้อยู่ด้านหลังศิรียาห์เยอาริม

13 และพวกเขาได้ผ่านจากที่นั่นไปยัง
แดนเทือกเขาเอเฟราอิม และมาถึงบ้าน
ของมีคาห์

14 แล้วชายทั้งห้าคนที่ไปสอดแนมดูแผ่นดิน
ลาอิช และกล่าวแก่ญาติพี่น้องของตน
ว่า “พวกท่านทราบไหมว่าในบ้านเหล่านี้
มีรูปเอโฟด และเทราฟิม และรูปเคารพ
แกะสลัก และรูปเคารพหล่อ ฉะนั้นบัดนี้
ขอใคร่ครวญดูว่าพวกท่านจะต้องทำประ-
การใด”

15 และพวกเขาได้แวะเข้าไปที่นั่น และมา
ยังบ้านของคนเลวีชายหนุ่มนั้น คือมายัง
บ้านของมีคาห์ และพักทายเขา

16 และคนหกร้อยคนนั้นที่คาคาอาวูธแห่ง
การทำสงครามของตน ซึ่งเป็นของคนดาน
ยืนอยู่ข้างทางเข้าประตูกำแพง

17 และชายทั้งห้าคนที่ไปสอดแนมดูแผ่นดิน
นั้นก็ขึ้นไป และเข้ามาที่นั่น และเอา
รูปเคารพแกะสลัก และรูปเอโฟด และ

เทราฟิม และรูปเคารพหล่อไป และ
ปุโรหิตคนนั้นก็ยืนอยู่ในทางเข้าประตูกำ-
แพงกับคนหกร้อยคนนั้นที่คาคาอาวูธแห่ง
การทำสงคราม

18 และคนเหล่านี้เข้าไปในบ้านของมีคาห์
และนำเอารูปเคารพแกะสลัก รูปเอโฟด
และเทราฟิม และรูปเคารพหล่อขึ้น
ไป แล้วปุโรหิตคนนั้นก็กล่าวแก่พวกเขาว่า
“พวกท่านกำลังทำอะไร”

19 และคนเหล่านั้นก็กล่าวแก่เขาว่า “ท่าน
จงนั่งอยู่ วางมือของท่านไว้บนปากของ
ท่าน และไปกับพวกเราเถิด และเป็นบิดา
และเป็นปุโรหิตแก่พวกเรา ท่านจะเป็น
ปุโรหิตในบ้านของชายคนเดียวดี หรือว่า
ท่านจะเป็นปุโรหิตแก่เผ่าหนึ่งและครอบ
ครัวหนึ่งในอิสราเอลดี”

20 และใจของปุโรหิตคนนั้นก็ยินดี และ
เขาได้เอารูปเอโฟด และเทราฟิม และรูป
เคารพแกะสลัก และเข้าไปอยู่ท่ามกลาง
ผู้คนเหล่านั้น

21 ดังนั้นพวกเขาจึงหันกลับและจากไป
และให้เด็กเล็ก ๆ ทั้งหลาย และฝูงสัตว์
และข้าวของไปข้างหน้าพวกเขา

22 และเมื่อพวกเขาอยู่ห่างจากบ้านของ
มีคาห์แล้ว คนทั้งหลายที่อยู่ในบ้านเรือน
ใกล้เคียงกับบ้านของมีคาห์ก็รวบรวมกัน
เข้า และไล่ตามทันคนดาน

23 และพวกเขาจึงเรียกคนดาน และคน
เหล่านั้นก็หันหน้าของตนกลับมา และ
กล่าวแก่มีคาห์ว่า “เจ้าเป็นอะไรไป ที่เจ้า
ได้ยกมาพร้อมกับคนมากมายอย่างนี้”

(12) ยชว 15:60; วนฉ 13:25 (13) วนฉ 18:2

(14) วนฉ 17:5; 1 ซมอ 14:28 (16) วนฉ 18:11 (17) วนฉ 17:4-5

(19) วนฉ 17:10; โยบ 21:5; 29:9; มคา 7:16 (23) 2 พกษ 6:28

24 และเขากล่าวว่า “พวกท่านได้นำบรรดาพระของข้าพเจ้าซึ่งข้าพเจ้าได้สร้างขึ้นมานั้นและปุโรหิตคนนั้นไปเสีย และพวกท่านได้หลบหนีไป และข้าพเจ้าจะมีอะไรเหลืออยู่อีกเล่า และนี่คืออะไรที่พวกท่านกล่าวแก่ข้าพเจ้าว่า ‘เจ้าเป็นอะไรไป’”

25 และคนดานกล่าวแก่เขาว่า “อย่าให้เสียงของเจ้าถูกได้ยินในท่ามกลางพวกเราเลย เกรงว่าพวกคนซีโมโหจะวิ่งเข้าใส่เจ้า และเจ้าจะเสียชีวิตของเจ้า พร้อมกับบรรดาชีวิตของครอบครัวของเจ้า”

26 และคนดานได้ไปตามทางของพวกเขา และเมื่อมีคาห์เห็นว่าเขาเหล่านั้นมีกำลังมากกว่าตน เขาก็หันกลับและไปยังบ้านของตน

27 และพวกเขาได้นำเอาสิ่งต่าง ๆ ซึ่งมีคาห์ได้สร้างมานั้น และปุโรหิตคนนั้นซึ่งอยู่กับเขา และมาถึงลาอิช มาถึงประชาชนที่อยู่อย่างสงบและปลอดภัย และพวกเขาได้ฆ่าฟันคนเหล่านั้นด้วยคมดาบ และเผานครนั้นเสียด้วยไฟ

28 และไม่มีผู้ช่วยให้รอดพ้นคนใด เพราะนครนั้นอยู่ห่างไกลจากเมืองไซดอน และพวกเขาไม่มีธุระเกี่ยวข้องกับคนอื่นเลย และนครนั้นอยู่ในหุบเขาที่อยู่ใกล้กับเมืองเบเรโอบ และคนเหล่านั้นได้สร้างนครแห่งหนึ่งขึ้น และอาศัยอยู่ที่นั่น

29 และพวกเขาได้เรียกชื่อนครนั้นว่าดานตามชื่อของดานบรรพบุรุษของพวกเขา ผู้

ซึ่งเกิดแก่อิสราเอล แต่เมื่อก่อนชื่อของนครนั้นคือลาอิช

คนเผ่าดานไหวรูปเคารพ

30 และคนดานได้ตั้งรูปเคารพแกะสลักนั้นไว้ และโยนาธานบุตรชายของเกอร์โซม บุตรชายของมนัสเสห์ ตัวท่านและบรรดาบุตรชายของท่านก็เป็นพวกปุโรหิตให้แก่คนเผ่าดานจนถึงวันแห่งการเป็นเชลยของแผ่นดินนั้น

31 และพวกเขาได้ตั้งรูปเคารพแกะสลักของมีคาห์ไว้สำหรับตน ซึ่งเขาได้ทำขึ้นนั้น ตลอดเวลาที่พระนิเวศของพระเจ้าอยู่ในเมืองซีโลห์

บทที่ 19

ภรรยาน้อยของคนเลวีถูกฆ่า

1 และต่อมาในวันเหล่านั้น เมื่อไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล มีคนเลวีคนหนึ่งอาศัยอยู่ในแดนเทือกเขาเอฟราอิม ผู้ซึ่งได้รับภรรยาน้อยคนหนึ่งสำหรับตนจากเบธเลเฮมยูดาห์

2 และภรรยาน้อยของเขาได้เล่นชู้ต่อเขาและไปจากเขาไปยังบ้านบิดาของนางที่เบธเลเฮมยูดาห์ และอาศัยอยู่ที่นั่นสี่เดือนเต็ม

3 และสามีของนางก็ลุกขึ้น และไปตามนาง เพื่อจะพูดกับนางด้วยมิตรไมตรี และเพื่อจะพานางกลับมา โดยคนใช้คนหนึ่งของเขาอยู่กับเขา และลาหนึ่งคู่ และนางพาเขาเข้ามาในบ้านบิดาของนาง และเมื่อบิดาของนางเห็นเขา บิดานั้นก็มีความปีติยินดีที่ได้พบกับเขา

(24) ปฐม 31:30 (27) ยชว 19:47; วนล 18:7 (28) กตว 13:21 (29) ปฐม 14:14; ยชว 19:47; วนล 20:1 (30) วนล 13:1; 1 ซมอ 4:2-3, 10-11 (31) พพย 12:1-32; ยชว 18:1, 8; วนล 19:18; 21:12 (1) วนล 17:6-7; 18:1; 21:25; นรธ 1:1 (3) ปฐม 34:3; 50:21

4 และพ่อตาของเขา บิดาของหญิงสาวผู้นั้น ได้ทวงหนี้ยืมเขาไว้ และเขาพักอยู่กับพ่อตาสามวัน แล้วพวกเขาก็กินและดื่ม และพักอาศัยอยู่ที่นั่น

5 และต่อมาในวันที่สี่ เมื่อพวกเขาตื่นขึ้นแต่เช้ามืด ชายคนนั้นก็ลุกขึ้นเพื่อจะจากไป และบิดาของหญิงสาวผู้นั้นกล่าวแก่บุตรเขยของตนว่า “จงชื่นใจของท่านด้วยอาหารสักหน่อยหนึ่ง และภายหลังจึงไปตามทางของพวกท่าน”

6 และพวกเขาได้นั่งลง และได้กินและดื่มเขาทั้งสองด้วยกัน ด้วยว่าบิดาของหญิงสาวผู้นั้นได้กล่าวแก่ชายคนนั้นแล้วว่า “ขอให้ยินดี เราขอรับรองท่าน และค้ำคินต่อไปเถิด และให้ใจของท่านรื่นเริง”

7 และเมื่อชายคนนั้นลุกขึ้นเพื่อจะจากไป พ่อตาของเขาก็ชักชวนเขาไว้ ฉะนั้นเขาจึงพักอยู่ที่นั่นอีก

8 และเขาก็ตื่นแต่เช้าตรู่ในวันที่ห้าเพื่อจะจากไป และบิดาของหญิงสาวผู้นั้นกล่าวว่า “ขอจงชื่นใจเถิด เราขอรับรองท่าน” และเขาทั้งสองก็คอยอยู่จนเวลาบ่าย และเขาทั้งสองได้กินอยู่ด้วยกัน

9 และเมื่อชายคนนั้นลุกขึ้นเพื่อจะจากไป ตัวเขา และภรรยาน้อยของเขา และคนใช้ของเขา พ่อตาของเขา บิดาของหญิงสาวผู้นั้น กล่าวแก่เขาว่า “ดูเถิด บัดนี้วันนี้ก็เย็นใกล้ค่ำแล้ว เราขอรับรองท่านให้ค้ำคินอยู่ต่อไปเถิด ดูเถิด วันใกล้จะสิ้นอยู่แล้ว พักอยู่ที่นี้เถิด เพื่อใจของท่านจะร่าเริงยินดี และพรุ่งนี้พวกท่านจงตื่นแต่เช้าเพื่อ

ไปตามทางของพวกท่าน เพื่อท่านจะได้กลับไปบ้าน”

10 แต่ชายคนนั้นไม่ยอมค้างคืนในคืนนั้น แต่เขาได้ลุกขึ้นและจากไป และมาถึงตรงข้ามกับเมืองเยบุส ซึ่งคือเยรูซาเล็ม และลาสองตัวที่มีอานก็อยู่กับเขา และภรรยาน้อยของเขาก็อยู่กับเขาด้วย

11 และเมื่อพวกเขามาถึงเยบุสแล้ว วันนั้นก็เย็นลงมากแล้ว และคนใช้กล่าวแก่นายของเขาว่า “มาเถิด ข้าพเจ้าขอรับรองท่าน และให้พวกเราแวะเข้าไปพักในนครนี้ของคนเยบุสเถิด และค้ำคินอยู่ในนครนี้”

12 และนายของเขากล่าวแก่เขาว่า “พวกเราจะไม่แวะเข้าไปในนครของคนแปลกหน้า ที่ไม่ใช่ของลูกหลานของอิสราเอล พวกเราจะเลยไปถึงกิเบอาห์”

13 และเขากล่าวแก่คนใช้ของตนว่า “มาเถิด ให้พวกเราเข้าไปใกล้สถานใดที่หนึ่งเพื่อจะค้ำคิน ในเมืองกิเบอาห์หรือในเมืองรามัท”

14 และพวกเขาได้ผ่านไป และไปตามทางของพวกเขา และดวงอาทิตย์ก็ตกแล้ว พวกเขาเมื่อพวกเขาใกล้เมืองกิเบอาห์ ซึ่งเป็นของคนเบนยามิน

15 และพวกเขาได้แวะไปที่นั่น เพื่อจะเข้าไปและค้ำคินในกิเบอาห์ และเมื่อเขาเข้าไป เขาก็นั่งลงในถนนสายหนึ่งของนครนั้น ด้วยว่าไม่มีใครรับพวกเขาให้เข้าไปพักในบ้านของตน

16 และดูเถิด มีชายชราคนหนึ่งกำลังมา

(5) ปฐก 18:5; วนฉ 19:8; สดต 104:15

(10) ยชว 18:28; 1 พศด 11:4-5 (11) ยชว 15:8

(12) ยชว 18:28 (13) ยชว 18:25 (15) มธ 25:43 (16) สดต 104:23

จากงานที่นาของเขาในช่วงเวลาเย็น ซึ่งเป็นชาวแดนเทือกเขาเอเฟราอิมเช่นกัน และเขาอาศัยอยู่ในเมืองกิเบอาห์ แต่ชาวเมืองแห่งสถานที่นั้นเป็นคนเบนยามิน

17 และเมื่อเขาเงยหน้าของเขาขึ้น เขาก็เห็นคนเดินทางคนหนึ่งนั่งอยู่ในถนนของนครนั้น และชายชราคนนั้นกล่าวว่า “ท่านจะไปไหน และท่านมาจากไหน”

18 และชายคนนั้นกล่าวแก่เขาว่า “พวกข้าพเจ้าผ่านมาจากเบธเลเฮมยูดาห์ เพื่อไปยังแดนเทือกเขาเอเฟราอิม ข้าพเจ้ามาจากที่นั่น และข้าพเจ้าได้ไปยังเบธเลเฮมยูดาห์ แต่บัดนี้ข้าพเจ้ากำลังไปยังพระนิเวศน์ของพระเยโฮวาห์ และไม่มีใครรับข้าพเจ้าเข้าไปพักในบ้าน

19 ถึงอย่างนั้น มีทั้งฟางและอาหารสำหรับฝูงลาของพวกข้าพเจ้าแล้ว และมีอาหารและน้ำองุ่นสำหรับข้าพเจ้า และสำหรับสาวใช้ของท่าน และสำหรับชายหนุ่มซึ่งอยู่กับพวกผู้รับใช้ของท่านแล้วด้วย ไม่ขาดสิ่งใดเลย”

20 และชายชราคนนั้นกล่าวว่า “ขอให้ท่านเป็นสุขเถิด แต่อย่างไรก็ตาม ขอให้ความต้องการทั้งสี่ของท่านเป็นธุระของข้าพเจ้าเถิด ขอแต่อย่านอนในถนนเลย”

21 ดังนั้นเขาจึงพาชายคนนั้นเข้าไปในบ้านของตน และเอาอาหารให้ฝูงลา และพวกเขาก็ล้างเท้าของตน และได้กินและดื่ม

22 บัดนี้ขณะที่พวกเขากำลังทำให้ใจของตนเบิกบานอยู่นั้น ดูเถิด ชาวเมืองนั้น ซึ่ง

เป็นพวกลูกของเบลีอัล มาล้อมบ้านนั้นไว้ และทุบที่ประตู และพูดกับเจ้าของบ้านชายชราคนนั้น โดยกล่าวว่า “จงส่งชายที่เข้ามาอยู่ในบ้านของเจ้าออกมา เพื่อพวกเราจะได้ร่วมกับเขา”

23 และชายคนนั้น ผู้เป็นเจ้าของบ้านก็ออกไปหาพวกเขา และกล่าวแก่พวกเขาว่า “อย่าเลย พี่น้องของข้าพเจ้า อย่าเลย ข้าพเจ้าขอร้องพวกท่าน ขออย่ากระทำการชั่วเช่นนี้เลย โดยเห็นว่าชายคนนั้นเข้ามาอาศัยอยู่ในบ้านของข้าพเจ้า ขออย่ากระทำความโง่เขลาเช่นนี้เลย

24 ดูเถิด นี่เป็นลูกสาวพรหมจารีคนหนึ่งของข้าพเจ้า และเมียน้อยของเขา ข้าพเจ้าจะพาพวกนางออกมาเดี๋ยวนี้ และพวกท่านจงกระทำหยาบเหี้ยมแก่พวกนาง และทำกับพวกนางตามชอบใจของพวกท่านเถิด แต่แก่ชายคนนั้นขออย่าทำสิ่งที่ต่ำช้าเช่นนั้นเลย”

25 แต่คนเหล่านั้นไม่ยอมตั้งใจฟังเขา ดังนั้นชายคนนั้นจึงจับภรรยาของนางและส่งนางออกไปให้พวกเขา และพวกเขาก็ร่วมกับนาง และชำระนางตลอดคืนจนรุ่งเช้า และเมื่อรุ่งสางแล้ว พวกเขาก็ปล่อยนางไป

26 แล้วพอรุ่งเช้าหญิงคนนั้นก็กลับมาและล้มลงที่ประตูบ้านของชายคนนั้นซึ่งนายของนางพักอยู่ จนกระทั่งสว่างแล้ว

27 และนายของนางก็ลุกขึ้นตอนรุ่งเช้าและเปิดบรรดาประตูบ้าน และออกไปเพื่อจะไปตามทางของตน และดูเถิด หญิง

(18) ยชว 18:1; วนฉ 18:31; 20:18; 1 ซมอ 1:3, 7 (20) ปฐก 19:2; 43:23

(21) ปฐก 18:4; 24:32 (22) ปฐก 19:4-5; พบญ 13:13 (23) ปฐก 19:6-7; 34:7

(24) ปฐก 19:8; 34:2; พบญ 21:14 (25) ปฐก 4:1

คนนั้น ภรรยาของเขาน้อยของเขา ได้ล้มลงอยู่ที่ประตูบ้าน และมีมือของนางอยู่บนธรณีประตู

28 และเขากล่าวแก่นางว่า “ลุกขึ้น และให้เราไปกันได้แล้ว” แต่ก็ไม่มีเสียงตอบ แล้วชายคนนั้นจึงเอนางขึ้นหลังลา และชายนั้นก็ลุกขึ้น และไปยังที่ของตน

29 และเมื่อเขามาถึงบ้านของตนแล้ว เขาเอามัดเล็มหนึ่ง และจับภรรยาของเขามาให้มัน และหั้นนางนั้นออกเป็นชิ้น ๆ พร้อมกับกระดูกทั้งหลายของนาง เป็นสิบสองชิ้นด้วยกัน และส่งชิ้นส่วนของนางไปทั่วเขตแดนทั้งสิ้นของอิสราเอล

30 และต่อมา ทุกคนที่เห็นสิ่งนั้นก็กล่าวว่า “ไม่เคยมีการกระทำหรือพบเห็นการเช่นนี้เลย ตั้งแต่วันที่ลูกหลานของอิสราเอลได้ขึ้นมาจากแผ่นดินอียิปต์จนถึงทุกวันนี้ จงตรึกตรองถึงเรื่องนี้ ปรีกษากันดู และกล่าวความคิดเห็นของพวกท่านเถิด”

บทที่ 20

คนอิสราเอลสู้รบกับ

คนเผ่าเบนยามิน

1 แล้วบรรดาลูกหลานของอิสราเอลได้ออกไป และชุมนุมชนนั้นได้รวมตัวกันดูจคน ๆ เดียว ตั้งแต่ดานถึงเบเออร์เชบา กับแผ่นดินกิเลอาด ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์ในเมืองมิสเปห์

2 และพวกผู้ใหญ่ของประชากรทั้งสิ้น คือของทุกเผ่าของคนอิสราเอล ได้ปรากฏตัวในที่ประชุมแห่งประชากรของพระเจ้า มีทหารราบที่ถือดาบสี่แสนคน

3 (บัดนี้คนเบนยามินได้ยื่นว่าลูกหลานของอิสราเอลได้ขึ้นไปยังมิสเปห์) แล้วลูกหลานของอิสราเอลกล่าวว่า “ขอบอกพวกข้าพเจ้าว่า ความชั่วนี้เป็นอย่างไรกัน”

4 และคนเลวีผู้นั้น สามีของหญิงคนที่ถูกฆ่า่นั้น ตอบและกล่าวว่า “ข้าพเจ้าได้มาถึงเมืองกิเบอาห์ที่เป็นของคนเบนยามิน ตัวข้าพเจ้าและภรรยาของข้าพเจ้า เพื่อจะพักค้างคืน

5 และพวกผู้ชายแห่งเมืองกิเบอาห์ได้ลุกขึ้นจะทำร้ายข้าพเจ้า และได้ปิดล้อมบ้านหลังนั้นโดยรอบโดยข้าพเจ้าอยู่ข้างในตอนกลางคืน และหมายจะฆ่าข้าพเจ้าเสีย และพวกเขาได้ข่มขืนภรรยาของข้าพเจ้า จนนางเสียชีวิต

6 และข้าพเจ้าได้เอาภรรยาของข้าพเจ้ามา และหั้นนางนั้นออกเป็นชิ้น ๆ และส่งแต่ละชิ้นของนางนั้นไปทั่วแผ่นดินแห่งมรดกของอิสราเอล เพราะพวกเขาได้กระทำการลามกและความโง่เขลาในอิสราเอล

7 ดูเถิด พวกท่านเป็นลูกหลานของอิสราเอลทั้งสิ้น จงให้คำแนะนำและคำปรึกษาของพวกท่าน ณ ที่นี้เถิด”

8 และประชากรทุกคนได้ลุกขึ้นดูจคน ๆ เดียว โดยกล่าวว่า “ไม่มีผู้ใดในพวกเราที่จะไปยังเต็นท์ของตน และไม่มีผู้ใดในพวกเราที่จะหันกลับไปยังบ้านของตน

9 แต่บัดนี้สิ่งนี้จะป็นสิ่งซึ่งเราจะกระทำต่อเมืองกิเบอาห์ พวกเราจะยกขึ้นไปโดยการจับสลากต่อสู้กับเมืองนั้น

10 และพวกเราจะเลือกร้อยละสิบคนจาก

(28) วนฉ 20:5 (29) วนฉ 20:6; 1 ซมอ 11:7 (30) วนฉ 20:6; สภข 13:10

(1) ยชว 19:2; 22:12 (2) วนฉ 8:10 (4) วนฉ 19:15 (5) วนฉ 19:22

(6) ยชว 7:15 (7) วนฉ 19:30 (9) วนฉ 1:3

ทั่วทุกเผ่าแห่งคนอิสราเอล และพันธะหนึ่งร้อยคน และหมื่นละหนึ่งพันคน เพื่อไปหาเสบียงอาหารมาสำหรับประชากร เพื่อพวกเขาจะตอบสนอง เมื่อพวกเขามาถึงเมืองกิเบอาห์แห่งคนเบนยามิน ตามความโง่เขลาที่พวกเขาได้กระทำในอิสราเอล”

11 ดังนั้นคนอิสราเอลทุกคนจึงรวมกันเข้าต่อสู้กับนครนั้น ด้วยความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกันทุกคน ๆ เดียว

12 และเผ่าต่าง ๆ ของคนอิสราเอลได้ส่งคนไปทั่วเผ่าคนเบนยามิน โดยกล่าวว่า “ความชั่วซึ่งกระทำในท่ามกลางพวกท่านนั้นเป็นอย่างไรกัน

13 เหตุฉะนั้นบัดนี้ จงมอบชายเหล่านั้น พวกลูกของเบลีอัล ซึ่งอยู่ในเมืองกิเบอาห์ มาให้พวกเราเพื่อพวกเราจะประหารชีวิตของพวกเขาสืบ และกำจัดความชั่วร้ายเสียจากคนอิสราเอล” แต่คนเบนยามินไม่ยอมตั้งใจฟังเสียงของลูกหลานของอิสราเอลพี่น้องของตน

14 แต่คนเบนยามินได้รวมตัวกันออกมาจากนครต่าง ๆ มายังกิเบอาห์ เพื่อจะออกไปสู้รบกับลูกหลานของอิสราเอล

15 และในเวลานั้นคนเบนยามินถูกนับจากนครต่าง ๆ เป็นจำนวนทหารสองหมื่นหกพันคนที่ชักดาบออก นอกจากชาวเมืองกิเบอาห์ ซึ่งถูกนับเป็นจำนวนทหารเจ็ดร้อยคนที่ถูกคัดเลือกแล้ว

16 ในท่ามกลางจำนวนทหารทั้งหมดนี้ มีคนเจ็ดร้อยคนที่ถูกคัดเลือกแล้วที่ถนัด

มือซ้าย ทุกคนสามารถเอาสลิงเหวี่ยงพวกก้อนหินให้ถูกเส้นผมได้ และไม่พลาดเป้าเลย

17 และจำนวนคนอิสราเอล นอกจากคนเบนยามิน ถูกนับเป็นจำนวนสี่แสนคนที่ชักดาบ บรรดาคนเหล่านี้เป็นทหารทุกคน

18 และลูกหลานของอิสราเอลก็ลุกขึ้นและขึ้นไปยังพระนิเวศน์ของพระเจ้า และทูลขอคำปรึกษาจากพระเจ้า และทูลว่า “ผู้ใดในพวกข้าพระองค์ที่จะขึ้นไปสู้รบกับคนเบนยามินก่อน” และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “คนยูดาห์จะขึ้นไปก่อน”

19 และลูกหลานของอิสราเอลก็ลุกขึ้นตอนรุ่งเช้า และตั้งค่ายประชิดเมืองกิเบอาห์

20 และคนอิสราเอลออกไปสู้รบกับคนเบนยามิน และคนอิสราเอลได้วางกำลังพลเรียงรายต่อสู้พวกเขาที่เมืองกิเบอาห์

21 และคนเบนยามินได้ออกมาจากเมืองกิเบอาห์ และทำลายคนอิสราเอลให้ล้มตายวันนั้นสองหมื่นสองพันคน

22 และพลไพร่คือผู้ชายคนอิสราเอลได้หวนใจกัน และทำการสู้รบของพวกเข่อีกครั้งโดยวางกำลังพลเรียงรายในสถานที่ที่พวกเขาว่างกำลังพลเรียงรายในวันแรกนั้น

23 (และลูกหลานของอิสราเอลก็ขึ้นไปและร้องให้ต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์จนถึงเวลาเย็น และทูลขอคำปรึกษาจากพระเยโฮวาห์ โดยทูลว่า “ข้าพระองค์จะขึ้นไปสู้รบกับคนเบนยามินพี่น้องของข้าพระ

(12) พบท 13:14; ยชว 22:13, 16 (13) พบท 13:13; 17:12; วนฉ 19:22; 1 คร 5:13

(15) กตว 1:36-37; 2:23; 26:41 (16) วนฉ 3:15; 1 พศด 12:2

(18) กตว 27:21; วนฉ 1:1-2; 20:23, 26 (21) ปฐก 49:27 (23) วนฉ 20:26-27

องค์อีกหรือ” และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “จงขึ้นไปต่อสู้กับเขา”)

24 และลูกหลานของอิสราเอลได้ยกเข้าประชิดคนเบนยามินในวันที่สอง

25 และคนเบนยามินได้ยกออกไปต่อสู้กับพวกเขาจากเมืองกิเบอาห์ในวันที่สองนั้น และทำลายลูกหลานของอิสราเอลให้ล้มตายอีกหนึ่งหมื่นแปดพันคน บรรดาคนเหล่านั้นเป็นทหารที่ชักดาบ

26 แล้วบรรดาลูกหลานของอิสราเอลและพลไพร่ทั้งสิ้นได้ขึ้นไป และมายังพระนิเวศน์ของพระเจ้า และร้องไห้ และนั่งเฝ้าพระเยโฮวาห์อยู่ที่นั่น และถืออดอาหารวันนั้นจนถึงเวลาเย็น และได้ถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์

27 และลูกหลานของอิสราเอลได้ทูลถามพระเยโฮวาห์ (ด้วยว่าหีบแห่งพันธสัญญาของพระเจ้าอยู่ที่นั่นในวันเหล่านั้น)

28 และฟีเนหัสบุตรชายของเอเลอาซาร์บุตรชายของอาโรน ก็ปรนนิบัติอยู่หน้าหีบนั้นในวันเหล่านั้น) โดยทูลว่า “ข้าพระองค์ยังต้องออกไปสู้รบกับคนเบนยามินพี่น้องของข้าพระองค์อีกหรือ หรือข้าพระองค์ควรจะยุติเสีย” และพระเยโฮวาห์ตรัสว่า “จงยกขึ้นไป เพราะว่าพรุ่งนี้เราจะมอบพวกเขาไว้ในมือของเจ้า”

29 และคนอิสราเอลได้วางพวกพลชุ่มคอยไว้รอบเมืองกิเบอาห์

30 และลูกหลานของอิสราเอลก็ขึ้นไปต่อสู้กับคนเบนยามินในวันที่สาม และวาง

กำลังพลเรียงรายต่อสู้เมืองกิเบอาห์อย่างคราวก่อน ๆ

31 และคนเบนยามินก็ยกออกมาต่อสู้กับพลไพร่ และถูกลงให้ออกห่างไปจากตัวเมือง และพวกเขาก็เริ่มสังหารพลไพร่และฆ่าเสียอย่างคราวก่อน ๆ ในถนนหลวงทั้งหลาย ซึ่งสายหนึ่งขึ้นไปยังพระนิเวศน์ของพระเจ้า และอีกสายหนึ่งไปยังเมืองกิเบอาห์ในทุ่งนา คนอิสราเอลล้มตายประมาณสามสิบคน

32 และคนเบนยามินกล่าวว่า “พวกเราถูกฆ่าตายต่อหน้าพวกเราอย่างคราวก่อน” แต่ลูกหลานของอิสราเอลกล่าวว่า “ให้พวกเราถอยร่นไป และนำพวกเขาออกห่างจากตัวเมืองไปถึงถนนหลวงเหล่านั้น”

33 และคนอิสราเอลทั้งหมดได้ลุกขึ้นจากสถานที่ของตน และพวกเขาได้วางกำลังพลเรียงรายต่อสู้ที่บาอัลทามาร์ และพวกพลชุ่มคอยของคนอิสราเอลก็ออกมาจากสถานที่ต่าง ๆ ของตน คือออกมาจากทุ่งหญ้าทั้งหลายแห่งเมืองกิเบอาห์

34 และจากบรรดาคนอิสราเอลมีทหารที่ถูกคัดเลือกแล้วหนึ่งหมื่นคนรุกเข้าเมืองกิเบอาห์ และการสู้รบกันนั้นก็ดุเดือด แต่พวกเขาไม่ทราบว่าจะร้ายกำลังมาใกล้ตนแล้ว

35 และพระเยโฮวาห์ได้ทรงให้คนเบนยามินพ่ายแพ้ต่อหน้าคนอิสราเอล และลูกหลานของอิสราเอลได้ทำลายคนเบนยามินในวันนั้นเสียสองหมื่นห้าพันหนึ่ง

(25) วนฉ 20:21 (26) วนฉ 20:18; 21:2

(27) ยชว 18:1; 1 ซมอ 1:3; 3:3; 4:3-4 (28) กตว 25:7, 13; พบนู 10:8; 18:5

(29) ยชว 8:4 (31) วนฉ 21:19 (34) ยชว 8:14; โยบ 21:13; อสย 47:11

ร้อยคน บรรดาคนเหล่านี้เป็นทหารที่ชักดาบ

36 ดังนั้นคนเบนยามินจึงเห็นว่าพวกเขาแพ้อแล้ว ด้วยว่าคนอิสราเอลทำเป็นล่าถอยต่อคนเบนยามิน เพราะพวกเขาสนใจในพวกพลซุ่มคอยซึ่งพวกเขาได้วางไว้ข้างเมืองกิเบอาห์

37 และพวกพลซุ่มคอยก็รีบและรุกไปยังกิเบอาห์ และพวกพลซุ่มคอยนั้นก็รุกเข้าไป และประหารนครทั้งหมดนั้นเสียด้วยคมดาบ

38 บัดนี้มีการนัดหมายให้อาณัติสัญญาณระหว่างคนอิสราเอลและพวกพลซุ่มคอยว่าพวกเขาควรจะทำเปลวไฟใหญ่พร้อมกับควันให้ลอยขึ้นมาจากนคร

39 และเมื่อคนอิสราเอลได้ถอยร่นจากการรบ คนเบนยามินก็เริ่มสังหารและฆ่าคนอิสราเอลเสียประมาณสามสิบคน ด้วยว่าพวกเขากล่าวว่า “พวกเขาพ่ายแพ้ต่อหน้าพวกเราเหมือนอย่างในการสู้รบครั้งแรกนั้นแน่แล้ว”

40 แต่เมื่อเปลวไฟนั้นเริ่มลอยขึ้นมาจากนครพร้อมกับเสาคัน คนเบนยามินก็เหลียวหลังกลับมาดู และดูเถิด เปลวไฟแห่งนครนั้นก็ลอยขึ้นไปสู่ฟ้าสวรรค์

41 และเมื่อคนอิสราเอลได้หันกลับอีกครั้ง คนเบนยามินก็ตกตะลึง เพราะพวกเขาเห็นว่าเหตุร้ายมาประสบพวกเขาแล้ว

42 เหตุฉะนั้นพวกเขาจึงหันหลังให้คนอิสราเอลเข้าไปทางถิ่นทุรกันดาร แต่การสู้รบนั้นตามทันพวกเขา และคนทั้งหลาย

ซึ่งออกมาจากนครต่าง ๆ นั้น คนอิสราเอลได้ทำลายเสียในท่ามกลางพวกเขา

43 ดังนั้นพวกเขาจึงล้อมคนเบนยามินไว้ทุกด้าน และไล่ติดตามพวกเขาไปและเหยียบย่ำพวกเขาลงอย่างง่ายดายที่เขตเมืองกิเบอาห์ทางดวงอาทิตย์ขึ้น

44 และคนเบนยามินล้มตายหนึ่งหมื่นแปดพันคน บรรดาคนเหล่านี้เป็นชายฉกรรจ์

45 และพวกเขาได้หันกลับและหนีเข้าไปทางถิ่นทุรกันดารจนถึงศิลาแห่งริมโมน และพวกเขาได้ประหารพวกเขาเสียในถนนหลวงเหล่านั้นห้าพันคน และไล่ติดตามพวกเขาอย่างกระชั้นชิดไปถึงกิโดม และประหารพวกเขาเสียสองพันคน

46 ดังนั้นบรรดาคนเบนยามินซึ่งล้มตายในวันนั้น เป็นทหารสองหมื่นห้าพันคนที่ชักดาบ บรรดาคนเหล่านี้เป็นชายฉกรรจ์

47 แต่ทหารหกร้อยคนได้หันกลับและหนีเข้าไปยังถิ่นทุรกันดารถึงศิลาริมโมนและอาศัยอยู่ในศิลาริมโมนสี่เดือน

48 และคนอิสราเอลได้หันไปต่อสู้กับคนเบนยามินอีก และได้ฆ่าฟันพวกเขาเสียด้วยคมดาบ และชาวเมืองของทุคนครและฝูงสัตว์ และบรรดาลิงของที่มาใกล้มือ เช่นเดียวกันพวกเขาได้จุดไฟเผาบรรดานครที่พวกเขามาถึง

บทที่ 21

คนอิสราเอลหาภรรยาให้

คนเบนยามินที่เหลืออยู่

1 บัดนี้คนอิสราเอลได้สาบานไว้ในมิส-

(36) ยชว 8:15 (37) ยชว 8:19 (38) ยชว 8:20 (40) ยชว 8:20

(45) ยชว 15:32; 1 พศด 6:77; ศคย 14:10

(47) วนฉ 21:13 (1) วนฉ 20:1

เปห์ โดยกล่าวว่า “ไม่มีใครในพวกเราจะยกบุตรสาวของตนให้แก่คนเบนยามินคนใดเพื่อเป็นภรรยา”

2 และประชากรก็มายังพระนิเวศน์ของพระเจ้า และอยู่ที่นั่นจนถึงเวลาเย็นต่อพระพักตร์พระเจ้า และตะเบ็งเสียงของพวกเขา และร้องไห้อย่างปวดร้าว

3 และทูลว่า “โอ พระเยโฮวาห์พระเจ้าแห่งอิสราเอล ทำไมเหตุการณ์อย่างนี้จึงเกิดขึ้นในอิสราเอล ที่วันนี้จะมีเผ่าหนึ่งขาดไปในคนอิสราเอล”

4 และต่อมาในวันรุ่งขึ้น ประชากรก็ลุกขึ้นแต่เช้าตรู่ และสร้างแท่นบูชาแท่นหนึ่งที่นั้น และถวายบรรดาเครื่องเผาบูชาและเครื่องสันติบูชาทั้งหลาย

5 และลูกหลานของอิสราเอลกล่าวว่า “คนใดในท่ามกลางบรรดาเผ่าของอิสราเอลที่มีได้ขึ้นมาพร้อมกับชุมนุมชนต่อพระพักตร์พระเยโฮวาห์” เพราะพวกเขาได้สาบานไว้อย่างแข็งแรงเกี่ยวกับผู้ที่มิได้ขึ้นมาเผ่าพระเยโฮวาห์ที่มีสเปห์ โดยกล่าวว่า “ผู้นั้นต้องถูกประหารชีวิตเป็นแน่”

6 และลูกหลานของอิสราเอลก็เปลี่ยนใจของตนเรื่องคนเบนยามินน้องของตน และกล่าวว่า “เผ่าหนึ่งถูกตัดขาดจากคนอิสราเอลเสียแล้ววันนี้

7 พวกเราจะทำอะไรเรื่องภรรยาให้คนทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่ โดยเห็นว่าพวกเราได้สาบานโดยพระเยโฮวาห์แล้วว่า พวกเราจะไม่ยกบุตรสาวของตนให้แก่

พวกเขาเพื่อเป็นภรรยา”

8 และพวกเขา กล่าวว่า “มีเผ่าใดในเผ่าต่าง ๆ ของอิสราเอลที่มีได้ขึ้นมาเผ่าพระเยโฮวาห์ที่มีสเปห์” และดูเถิด ไม่มีคนใดมาถึงค่ายนั้นจากเมืองยาเบซกิเลอาดเลยสักคนเดียวเพื่อชุมนุมกัน

9 เพราะว่าจำนวนประชากรได้ถูกนับแล้ว และดูเถิด ไม่มีชาวเมืองยาเบซกิเลอาดอยู่ที่นั่นเลย

10 และชุมนุมชนได้ส่งทหารหนึ่งหมื่นสองพันคนที่กล้าหาญที่สุด และบัญชาพวกเขา โดยกล่าวว่า “จงไปและประหารชาวเมืองยาเบซกิเลอาดเสียด้วยคมดาบพร้อมกับผู้หญิงทั้งหลายและพวกเด็ก ๆ

11 และนี่เป็นสิ่งที่พวกท่านต้องกระทำ พวกท่านต้องประหารผู้ชายทุกคนเสียให้หมด และผู้หญิงทุกคนที่ได้ร่วมหลับนอนกับผู้ชายแล้ว”

12 และพวกเขาได้พบในท่ามกลางชาวเมืองยาเบซกิเลอาดนั้น หญิงพรหมจารีสี่ร้อยคน ผู้ที่ยังไม่เคยร่วมกับชายคนใด โดยการหลับนอนกับชายคนใดเลย และพวกเขาได้พาหญิงเหล่านั้นมายังค่ายที่เมืองซีโลห์ ซึ่งอยู่ในแผ่นดินคานาอัน

13 และชุมนุมชนทั้งหมดนั้นส่งบางคนไปพูดกับคนเบนยามินที่อยู่ในศิลาริมโมน และพูดอย่างสันติกับพวกเขา

14 และคนเบนยามินก็กลับมาอีกในเวลา นั้น และพวกเขาได้มอบหญิงเหล่านั้นซึ่งพวกเขาได้ไว้ชีวิตจากพวกผู้หญิงแห่งเมืองยาเบซกิเลอาดให้แก่พวกเขาเพื่อ

(2) วนฉ 20:18, 26 (4) พบทย 12:5; 2 ซมอ 24:25 (5) วนฉ 5:23

(8) 1 ซมอ 11:1; 31:11 (10) กตว 31:17; วนฉ 5:23

(11) กตว 31:17; พบทย 20:13 (12) ยชว 18:1; วนฉ 18:31 (13) วนฉ 20:47

เป็นภรรยา และถึงอย่างนั้นหญิงเหล่านั้นก็ไม่เพียงพอสำหรับพวกเขา

15 และประชากรก็เปลี่ยนใจเรื่องคนเบนยามิน เพราะว่าพระเยโฮวาห์ได้ทรงกระทำให้ขาดไปเผ่าหนึ่งในเผ่าทั้งหลายนั้นของคนอิสราเอล

16 แล้วพวกผู้อาวุโสแห่งชุมนุมชนนั้นกล่าวว่า “พวกเราจะอย่างไรเรื่องการหาภรรยาให้คนทั้งหลายที่ยังเหลืออยู่ โดยเห็นว่าพวกผู้หญิงได้ถูกทำลายเสียหมดจากคนเบนยามินแล้ว”

17 และพวกเขากล่าวว่า “ต้องมีมรดกสำหรับคนทั้งหลายที่รอดพ้นในพวกคนเบนยามิน เพื่อว่าเผ่าหนึ่งจะไม่ถูกทำลายออกไปจากคนอิสราเอล

18 แต่พวกเราไม่สามารถยกบุตรสาวของพวกเราให้แก่พวกเขาเพื่อเป็นภรรยา” เพราะว่าลูกหลานของอิสราเอลได้สาบานไว้ โดยกล่าวว่า “ผู้ใดยกบุตรสาวให้แก่คนเบนยามินเป็นภรรยา ขอให้ถูกสาปแช่งเถิด”

19 แล้วพวกเขากล่าวว่า “ดูเถิด มีเทศกาลเลี้ยงถวายแด่พระเยโฮวาห์ในเมืองซีโลห์ทุกปี ในสถานที่ซึ่งอยู่ด้านทิศเหนือของเมืองเบธเอล ทางทิศตะวันออกของถนนหลวงที่ขึ้นไปจากเมืองเบธเอลถึงเมืองเชเคม และอยู่ด้านทิศใต้ของเมืองเลโอนาร์”

20 ฉะนั้นพวกเขาจึงบัญชาคนเบนยามิน โดยกล่าวว่า “จงไปและข่มขอยอยู่ในสวนองุ่นทั้งหลายนั้น

21 และคอยเฝ้าดูอยู่ และดูเถิด ถ้าบุตรสาวทั้งหลายของชาวเมืองซีโลห์ออกมาเพื่อเดินรำในงานเดินรำทั้งหลาย แล้วพวกท่านจงออกมาจากสวนองุ่นเหล่านั้น และพวกท่านทุกคนจงจุดเอาบรรดาบุตรสาวของชาวเมืองซีโลห์ไปเป็นภรรยาของตน และจงไปยังแผ่นดินของคนเบนยามิน

22 และต่อมา เมื่อบิดาของหญิงเหล่านั้นหรือพี่น้องของหญิงเหล่านั้นมาร้องทุกข์ต่อพวกเรา พวกเราจะกล่าวแก่พวกเขาว่า ‘ขอโปรดยินยอมให้พวกเขาเพราะเห็นแก่พวกเราเถิด เพราะว่าพวกเราไม่ได้สงวนผู้หญิงไว้ให้พอแก่ทุกคนในสงครามนั้น ด้วยว่าพวกท่านไม่ได้ยกให้แก่พวกเขาในเวลานี้หรือ จงพวกท่านต้องมีความผิด’”

23 และคนเบนยามินได้กระทำอย่างนั้น และได้เอาภรรยาสำหรับตนเอง ตามจำนวนของคนเหล่านั้น จากหญิงเหล่านั้นที่เดินรำ ที่พวกเขาไปจุดมา และพวกเขาไปและกลับไปยังมรดกของพวกเขา และซ่อมแซมนครเหล่านั้น และอาศัยอยู่ในนครเหล่านั้น

24 และลูกหลานของอิสราเอลก็ไปจากที่นั่นในคราวนั้น ทุกคนไปยังเผ่าของตน และไปยังครอบครัวของตน และเขาเหล่านั้นก็ออกไปจากที่นั่น ทุกคนไปสู่มรดกของตน

25 ในวันเหล่านั้นไม่มีกษัตริย์ในอิสราเอล ทุกคนทำสิ่งซึ่งเห็นว่าถูกต้องในสายตาของตนเอง

(15) วนฉ 21:6 (18) วนฉ 11:35; 21:1

(19) ลนต 23:2; พบญ 12:5; ยชว 18:1 (21) อพย 15:20; วนฉ 11:34; 1 ซมอ 18:6

(23) วนฉ 20:48 (25) พบญ 12:8; วนฉ 17:6; 18:1; 19:1